

YILDIZ TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MUDURNU ‘NUN
FİZİKSEL ve TARİHSEL DOKUSU,
SİVİL ve ANITSAL MİMARLIK ÖRNEKLERİ
ÇEVRESEL ANALİZ ve KORUMA ÖNERİLERİ

Mimar Mehmet BABALI

FBE Mimarlık Anabilim Dalı Rölöve- Restorasyon Programında
Hazırlanan

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Tez Danışmanı : Prof. İsmet AĞARYILMAZ

İSTANBUL, 2007

İÇİNDEKİLER

	Sayfa
ÇİZİM LİSTESİ	v
HARİTALAR LİSTESİ.....	vi
FOTOGRAFLAR LİSTESİ.....	vii
KATALOG LİSTESİ	ix
ÖNSÖZ.....	x
ÖZET	xi
ABSTRACT	xii
1. GİRİŞ.....	1
2. MUDURNU KENTİNİN FİZİKSEL ve TARİHSEL DEĞERLENDİRİLMESİ...	
2.1. Kentin Fiziksel Değerlendirilmesi2.....	3
2.1.1. Kentin Coğrafi Yapısı.....	2
2.1.1.1. Bölgedeki Yeri ve Sınırları.....	2
2.1.1.2. Yüzey Şekilleri, Akarsu , Gölleri ..	3
2.1.1.3. İklim	5
2.1.1.4. Jeolojik Yapı ve Deprem Durumu.	5
2.1.1.5. Bitki Örtüsü	6
2.1.2. Ulaşım	6
2.1.3. Sosyal Yapı.....	6
2.1.4. Ekonomik Yapı.....	7
2.2. Kentin Tarihsel Gelişimi	8
2.2.1. Anadolu Selçuklu Öncesi ve Anadolu Selçuklu Dönemi.....	9
2.2.2. Osmanlı Dönemi.....	10
2.2.3. Cumhuriyet Dönemi	12
3. MUDURNU KENT DOKUSUNU OLUŞTURAN ÖĞELER	13
3.1. Yol Dokusu.....	18
3.2. Mahalleler	20
3.3. Çarşı	21
3.4. Yeşil Alanlar, Mezarlık ve Hazireler.....	26
3.5. Dini, İdari ve Sosyal Amaçlı Yapılar	27
3.5.1. Yıldırım Camii (Büyük Camii).....	27
3.5.1.1. Konumu	27
3.5.1.2. Tarihçe	27
3.5.1.3. Yapım Sistemi ve Malzeme.....	27
3.5.1.4. Caminin Mimarisi.....	29
3.5.1.5. Süsleme	32
3.5.2. Kanuni Sultan Süleyman Camii (Yeni Camii)	37
3.5.2.1. Konumu	37
3.5.2.2. Tarihçe	37
3.5.2.3. Yapım Sistemi ve Malzeme.....	37
3.5.2.4. Caminin Mimarisi.....	37
3.5.2.5. Süsleme	39

3.5.3.	Yıldırım Hamamı	44
3.5.3.1.	Konumu	44
3.5.3.2.	Tarihçe	46
3.5.3.3.	Yapım Sistemi ve Malzeme.....	46
3.5.3.4.	Mimarisi	46
3.5.3.5.	Süsleme	49
3.5.4.	Saat kulesi	53
4.	MUDURNU KONUT MİMARİSİ55	
4.1.	Geleneksel Konutların Genel Yerleşim Özellikleri.....	61
4.1.1.	Topografya Kullanımı	61
4.1.2.	Parsel Oluşum ve Büyüklükleri.....	61
4.1.3.	Kat Adetleri ve Yükseklikler	62
4.2.	Geleneksel Konutların Plan Özellikleri ve Tipleri	65
4.2.1.	Plan Tipleri	66
4.3.	Geleneksel Konut Cephelerinin Biçimlenme İlkeleri.....	67
4.4.	Yapım Sistemi Özellikleri ve Malzeme Kullanımı	68
4.4.1.	Duvarlar	68
4.4.2.	Döşemeler	68
4.4.3.	Çıkmalılar	68
4.4.4.	Merdivenler	69
4.4.5.	Çatılar	69
4.4.6.	Kapılar	69
4.4.7.	Pencereler	70
4.4.8.	Tavanlar	70
4.5.	Mudurnu Kentsel Sit Alanı İçerisinde Yer Alan Konut Örnekleri-KATALOG	
5.	MUDURNU ASTARCILAR KONAĞI PROJE ÇALIŞMALARI	117
6.	GENEL DEĞERLENDİRME ve SONUÇ.....	118
6.1.	Genel Değerlendirme.....	118
6.1.1.	Fiziksel ve Tarihsel Bakımdan Değerlendirme	118
6.1.2.	Kent Dokusunu Oluşturan Öğeler Bakımından Değerlendirme.....	119
6.1.3.	Konut Mimarisi Bakımından Değerlendirme	120
6.2.	Koruma Önerileri ve Yeni Yapılanma Koşulları.....	121
6.2.1.	Kentsel Sit Alanı İçin Öneriler	121
6.2.2.	Tescilli Yapıların Onarımında Uyulması Gereken Hususlar.....	122
6.3.	Yeni Yapılanmada Uyulması Gereken Hususlar	124

KAYNAKLAR.....	126
EKLER	129
EK-1 MUDURNU KENTSEL SİT ALANI TESCİLLİ YAPILARIN LİSTESİ	129
EK-2 FOTOĞRAFLAR	135
EK-3 ASTARCILAR KONAĞI FOTOĞRAFLAR	162
EK-4 ASTARCILAR KONAĞI PROJE ÇALIŞMALARI	184
ÖZGEÇMİŞ.....	221

ÇİZİM LİSTESİ

Çizim 3.1.	Yıldırım Camii, planı	30
Çizim 3.2.	Yıldırım Camii, Kesitleri.....	31
Çizim 3.3.	Yıldırım Hamamı, planı.....	47
Çizim 3.4.	Yıldırım Hamamı, Kesitleri	48
Çizim 4.1.	Mudurnu tescilli konutlarda plan tipolojisi.....	66

HARİTA LİSTESİ

Harita 2.1.	Mudurnu ilçesi ve Çevresi	2
Harita 2.2.	Mudurnu ve Köyleri	4
Harita 2.3.	Mudurnu Jeolojik modellemesi	5
Harita 3.1.	Mudurnu Kent Dokusu Öğeleri 1	14
Harita 3.2.	Mudurnu Kent Dokusu Öğeleri 2	15
Harita 3.3.	Mudurnu Kenti Arazi kullanım Analizi.....	16
Harita 3.4.	Mudurnu Kenti Fonksiyon Analizi.....	17
Harita 3.5.	Mudurnu Kenti Yol Durumu Haritası.....	19
Harita 3.6.	Mudurnu Kenti Mahalleleri	20
Harita 3.7.	Mudurnu Çarşı mevkii Haritası	22
Harita 3.8.	Mudurnu Yıldırım Camii Konumu	28
Harita 3.9.	Mudurnu Kanuni Sultan Süleyman Camii Konumu.....	38
Harita 3.10.	Mudurnu Yıldırım Hamamı Konumu	44
Harita 4.1.	Mudurnu’da Tescilli Yapılar	59
Harita 4.2.	Mudurnu’da Yapıların Taşıyıcı sistem Analizi	60
Harita 4.3.	Mudurnu Kat Adetleri Analizi.....	64

FOTOĞRAF LİSTESİ

Fotoğraf 3.1.	Mudurnu Kent Merkezi, Çarşı mevkii	23
Fotoğraf 3.2.	Mudurnu Kent Merkezi, Çarşı mevkii	23
Fotoğraf 3.3.	Mudurnu Kent Merkezi, Demirciler Çarşısı	24
Fotoğraf 3.4.	Mudurnu Kent Merkezi, Yukarı Çarşı	24
Fotoğraf 3.5.	Mudurnu Kent Merkezi, Aşağı Çarşı	25
Fotoğraf 3.6.	Mudurnu Kent Merkezi, Bolu Caddesi	25
Fotoğraf 3.7.	Kanuni Sultan Süleyman Camii, Haziresi	26
Fotoğraf 3.8.	Yıldırım Camii	32
Fotoğraf 3.9.	Yıldırım Camii	33
Fotoğraf 3.10.	Yıldırım Camii	33
Fotoğraf 3.11.	Yıldırım Camii	34
Fotoğraf 3.12.	Yıldırım Camii	34
Fotoğraf 3.13.	Yıldırım Camii	35
Fotoğraf 3.14.	Yıldırım Camii	35
Fotoğraf 3.15.	Yıldırım Camii	36
Fotoğraf 3.16.	Yıldırım Camii	36
Fotoğraf 3.17.	Kanuni Sultan Süleyman Camii	40
Fotoğraf 3.18.	Kanuni Sultan Süleyman Camii	40
Fotoğraf 3.19.	Kanuni Sultan Süleyman Camii	41
Fotoğraf 3.20.	Kanuni Sultan Süleyman Camii	41
Fotoğraf 3.21.	Kanuni Sultan Süleyman Camii	42
Fotoğraf 3.22.	Kanuni Sultan Süleyman Camii	43
Fotoğraf 3.23.	Kanuni Sultan Süleyman Camii	43
Fotoğraf 3.24.	Yıldırım Hamamı	45
Fotoğraf 3.25.	Yıldırım Hamamı	50
Fotoğraf 3.26.	Yıldırım Hamamı	51
Fotoğraf 3.27.	Yıldırım Hamamı	52
Fotoğraf 3.28.	Yıldırım Hamamı	52
Fotoğraf 3.29.	Yıldırım Hamamı	53
Fotoğraf 3.30.	Saat Kulesi, eski	54
Fotoğraf 3.31.	Saat Kulesi, yeni	54
Fotoğraf 4.1.	Geleneksel Konut Mimarisi, “hayat”	56
Fotoğraf 4.2.	Geleneksel Konut Mimarisi, “sofa”	56
Fotoğraf 4.3.	1930-70 yıllarında yapılan konut	57
Fotoğraf Ek 2-1	Mudurnu Kent Merkezi , Çarşı	135
Fotoğraf Ek 2-2	Mudurnu Kent Merkezi, Büyük Cami Mahallesi	136
Fotoğraf Ek 2-3	Mudurnu Kent Merkezi, Büyük Cami Mahallesi	136
Fotoğraf Ek 2-4	Mudurnu Kent Merkezi, Büyük Cami Mahallesi	137
Fotoğraf Ek 2-5	Mudurnu Kent Merkezi, Aşağı Çarşı	137
Fotoğraf Ek 2-6	Mudurnu Kent Merkezi, Aşağı Çarşı	138
Fotoğraf Ek 2-7	Mudurnu Kent Merkezi, Büyük Cami Mahallesi	138
Fotoğraf Ek 2-8	Mudurnu Kent Merkezi, Büyük Cami Mahallesi	139
Fotoğraf Ek 2-9	Mudurnu Kent Merkezi, Büyük Cami Mahallesi	139
Fotoğraf Ek 2-10	Mudurnu Kent Merkezi, Büyük Cami Mahallesi	140
Fotoğraf Ek 2-11	Mudurnu Kent Merkezi, Büyük Cami Mahallesi	140
Fotoğraf Ek 2-12	Mudurnu Kent Merkezi, Havlu Mahallesi	141
Fotoğraf Ek 2-13	Mudurnu Kent Merkezi, Büyük Cami Mahallesi	141
Fotoğraf Ek 2-14	Mudurnu Kent Merkezi, Büyük Cami Mahallesi	142

Fotoğraf Ek 2-15	Mudurnu Kent Merkezi , Çarşı	142
Fotoğraf Ek 2-16	Envanter no: 1-5	143
Fotoğraf Ek 2-17	Envanter no: 1-5	143
Fotoğraf Ek 2-18	Envanter no: 1-10	144
Fotoğraf Ek 2-19	Envanter no: 1-10	144
Fotoğraf Ek 2-20	Envanter no: 1-12	145
Fotoğraf Ek 2-21	Envanter no: 1-12	145
Fotoğraf Ek 2-22	Envanter no: 2-2	146
Fotoğraf Ek 2-23	Envanter no: 4-34	146
Fotoğraf Ek 2-24	Envanter no: 2-3	147
Fotoğraf Ek 2-25	Envanter no: 2-3	147
Fotoğraf Ek 2-26	Envanter no: 2-13	148
Fotoğraf Ek 2-27	Envanter no: 3-2	148
Fotoğraf Ek 2-28	Envanter no: 3-2	149
Fotoğraf Ek 2-29	Envanter no: 3-3	149
Fotoğraf Ek 2-30	Envanter no: 3-9	150
Fotoğraf Ek 2-31	Envanter no: 3-9	150
Fotoğraf Ek 2-32	Envanter no: 3-10	151
Fotoğraf Ek 2-33	Envanter no: 3-11	151
Fotoğraf Ek 2-34	Envanter no: 3-11	152
Fotoğraf Ek 2-35	Envanter no: 3-17	152
Fotoğraf Ek 2-36	Envanter no: 3-18	153
Fotoğraf Ek 2-37	Envanter no: 3-19	153
Fotoğraf Ek 2-38	Envanter no: 3-20	154
Fotoğraf Ek 2-39	Envanter no: 3-20	154
Fotoğraf Ek 2-40	Envanter no: 3-20	155
Fotoğraf Ek 2-41	Envanter no: 3-29	155
Fotoğraf Ek 2-42	Envanter no: 3-29	156
Fotoğraf Ek 2-43	Envanter no: 3-42	156
Fotoğraf Ek 2-44	Envanter no: 3-42	157
Fotoğraf Ek 2-45	Envanter no: 3-42	157
Fotoğraf Ek 2-46	Envanter no: 3-47	158
Fotoğraf Ek 2-47	Envanter no: 4-12	158
Fotoğraf Ek 2-48	Envanter no: 4-12	159
Fotoğraf Ek 2-49	Envanter no: 4-12	159
Fotoğraf Ek 2-50	Envanter no: 4-32	160
Fotoğraf Ek 2-51	Envanter no: 4-32	160
Fotoğraf Ek 2-52	Envanter no: 4-33	161
Fotoğraf Ek 2-53	Envanter no: 4-33	161

Fotoğraf Ek 3-1 - 3-39 Astarçılar Konağı Fotografları	163-183
---	---------

KATALOG LİSTESİ

Katalog 1	Musalla Mahallesi, Fenerli Sokak No:10	72
Katalog 2	Musalla Mahallesi, Solaklar Sokak No:1	73
Katalog 3	Musalla Mahallesi, Selahattin Baysal Caddesi No:2	75
Katalog 4	Musalla Mahallesi, Değirmen Sokak No:9	77
Katalog 5	Musalla Mahallesi, Çay kenarı Sokak No:24	79
Katalog 6	Yukarı Mahalle, Değirmen Sokak No:2	80
Katalog 7	Yukarı Mahalle, Akçalar Kaşı Sokak No:15	82
Katalog 8	Yukarı Mahalle, Bahçeler Sokak No:3	84
Katalog 9	Yukarı Mahalle, Kırılengiç Sokak No:10	86
Katalog 10	Büyük Camii Mahallesi, İmaret Sokak No:10	88
Katalog 11	Büyük Camii Mahallesi, İmaret Sokak No:11	90
Katalog 12	Büyük Camii Mahallesi, Hamam Sokak No:16	92
Katalog 13	Büyük Camii Mahallesi, Kuran Kursu Sokak No:1	93
Katalog 14	Büyük Camii Mahallesi, Taşköprü Sokak No: 14	95
Katalog 15	Büyük Camii Mahallesi, Taşköprü Sokak No: 4-6	97
Katalog 16	Büyük Camii Mahallesi, Taşköprü Sokak No: 21	99
Katalog 17	Büyük Camii Mahallesi, Kayacık Sokak No:8	101
Katalog 18	Büyük Camii Mahallesi, Sümbül Sokak No:8	103
Katalog 19	Büyük Camii Mahallesi, Derel Sokak No:5	105
Katalog 20	Büyük Camii Mahallesi, Çaykenarı Sokak No:7	107
Katalog 21	Büyük Camii Mahallesi, Ankara Caddesi No:133	109
Katalog 22	Çarşı, Bayramlar Sokak No:4	111
Katalog 23	Çarşı, Kardelen Sokak No:3	113
Katalog 24	Çarşı-Kazan Mahallesi, Sihhe Sokak No:3	115
Katalog 25	Hastane Mahallesi, Ankara Caddesi No:88	116

Ö N S Ö Z

Mudurnu, belki de manevi ve ailevi bağlarım olduğu içindir; her zaman korunması için çok geç kalınmış ve gün geçtikçe kaybettiğimizi düşündüğüm bir ilçedir. Fakat oldukça saf ve el değmemiş bir dokusu olmasına rağmen gerek maddi olanaksızlıklar, gerekse bürokrasi yüzünden bu muhteşem doku gitgide elimizden kaçmaktadır.

Her köşesinde; tarihi, dolu dolu geçen yılları rahatlıkla koklayabileceğimiz Mudurnu'yu tezime konu seçmemdeki amaç; akademik bir ortama bilgi altyapısı hazırlayarak ileride yapılacak daha ciddi ve fiiliyata dönüşebilecek koruma çalışmalarına ön çalışma teşkil etmektir. Bu sayede belki de; tarihi dokunun daha da yıpranmasını ve telef olmasını engellemiş oluruz.

Bu çalışmamda; tamamlama yolumda önüme ışık tutan, destekleyen, çok saygı duyduğum hocam, büyüğüm Prof. İsmet Ağaryılmaz 'a , “insan” olmamı sağlayacak terbiye ve ahlakı veren Aileme, çalışmalarım sırasında hiç yanımdan ayrılmayan ve ömrüm boyunca birlikte olacağım hayat arkadaşına, eşim Fatoş Göney Babalı' ya sonsuz teşekkürlerimi borç bilirim,

Mehmet BABALI

Ö Z E T

Tarihi özelliklere sahip olan kentler yada doğal alanlar 19 yy. başlarından itibaren bilinçli şekilde korunması gerekli yerler statüsünde düşünölmeye başlanmıştır. Bu doğrultuda da özellikle Batılı ölkelerde ciddi ve doğru bir takım uygulamalar yürürlöğe konmuştur.

Ölkemizde ise bu tür uygulamalar Batılılara göre oldukça sonradan hazırlanmıştır. 70 li yıllara kadar değışen, zarar gören, yıkılan, yok olan nice yapı ve bölge ancak bu yıllardan sonra başlatılan “koruma” uygulamalarıyla zararın daha da ileri boyuta ilerlemesi engellenmiştir.bu doğrultuda çeşitli kurullar kurularak, költür varlıklarımızın envanteri yapılmakta, koruma amaçlı imar planları hazırlanmaktadır,

Fakat ölkemizde hazırlanan bu çalışmalar; merkezi yönetim odaklı yapıılıyor olması, halkımızdan koruma bilinci olmaması, koruma bilinci olmayan halkımızın bilinçsiz şekilde koruma öneri ve istekleri, en önemlisi yerel yönetimlerdeki “koruma kararları” nı uygulayamama sorunu yüzünden yeterince ve olması gerektiği gibi uygulanamamaktadır.

Dolayısıyla da korunamayan bu bölgelerimiz gitgide daha da yozlaşmaya, zarar görmeye ve kaybolmaya doğru gitmektedir.

Korunması gerekli niteliklere sahip olan Mudurnu kentinin bu özelliklerini aktarmak amacıyla hazırlanan bu tez, toplam 6 bölüm ve eklerden oluşmaktadır.

1. ve 2. bölümde, kentin fiziksel ve tarihi özellikleri ele alınmış, kent bugüne gelirken nasıl ve hangi dönemlerden geçmiş, hangi devirlerin etkisinde kalmış ve hangi coğrafi özelliklere sahip olduğu anlatılmıştır.

3. bölümde,kent dokusunu oluşturan öğeler aktarılmaya çalışılmıştır. Bu dokuyu oluşturan yollar, mahalleler, anıtsal mimari örnekleri, konutlar incelenmiş, bu konular çizim ve harita destekli olarak ifade edilmeye çalışılmıştır.

4. bölümde , kent dokusunun en önemli ve asıl dokuyu oluşturan konutlar ele alınmış; plan, cephe, mimari öğeleri bakımından incelenmiş ve özgün olan örneklerden katalog çalışması yapılmıştır.

5. bölüm, değerlendirme ve sonuç bölümü olup, Mudurnu kent dokusu niteliklerinin korunabilmesi için yapılacak yöntem ve öneriler ifade edilmiştir.

6. ve son bölüm ise, kent sivil mimari örneklerinden olan Astarçılar Konağının rölöve ve restitüsyon proje çalışmalarını içermektedir.

Anahtar Kelimeler: Mudurnu, Tarihi Kent,

ABSTRACT

Since the beginning of the 19th Century, cities Which have historical qualifications or natural areas are being thought in the status of consciously protected places. In this respect, in Western countries several regulations have been set.

Regarding our country, these regulations have been prepared later than the Western countries. Until the seventies, many buildings have been damaged, broken down, dissapeared; after these years with some 'protection' laws these have been tried to be decreased. For this purpose many management boards have been set, reportings of our cultural values have been made and protection plans have been prepared.

But in our country these Works could not work properly, because all are being made in central management focus, our people have unconscious protection suggestions and demands, and also local managements could not realize protection programs in real life. Consequently the situation of these areas are going worst an in time they will disappear.

This thesis consists of six sections and anexes, all have been prepared to demonstrate the city of Mudurnu, which is one of the places need to be protected.

1st and 2nd sections, which are about the phsyical and cultural qualifications, inform us of the city background, which ages it has been witnessed and effected and also its geographical status.

In the 3rd section form of the city is aimed to be reflected. All roads, streets, historic architectural constructions have been examined and also all have been shown on the maps and papers.

In the 4rd section the buildings, which are main and most important part of the city form, have been taken into consideration; plans, outdoors, architectural elements have been examined and prepared a catalogue from the unique samples.

5th section is the evaulation and result section, process and suggestions have been declared for the protection of the Mudurnu.

6th and the last section is about the measurements and includes restitution of the 'Astarçılar Konağı' which is a sample for the informal architecture of the city.

Keywords: Mudurnu, Historical city,

1. GİRİŞ

Osmanlı kent yapısı özelliklerini ve geleneksel kent dokusunu koruyarak geçmişten günümüze kadar gelebilmiş olan tarihsel kentlerden birinin, henüz yok olmadan yada tümüyle biçim değiştirmeden önce niteliklerini, değerlerini saptamak, belgelemek, dün-bugün bağlantısını ve sorunlarını ortaya koymak, koruma sorunlarını ve yeni yapılanma koşullarını belirlemek, bu “yüksek lisans” tezinin genel çerçevesini oluşturmaktadır. Bu konuda yapılacak ayrıntılı araştırmalara, kaybolan kentlerimizin belgelenmesi açısından büyük gereksinme olduğu kanısı ile hareket edilmiştir.

Bütün bu ilkeler doğrultusunda, köklü bir geçmişe sahip olan, geleneksel dokusunu ve niteliklerini hala koruyan, vadilerin yamaçlarına kurulmuş olması nedeniyle, diğer Anadolu kentlerinin birçoğundan farklı kent strüktürüne sahip olan “Mudurnu” araştırma konusu olarak seçilmiştir.

Bu araştırmam da; Mudurnu hakkında genel tanıtıcı bilgiler verildikten sonra tarihi incelenmiş ve hangi medeniyetler etkisinde kaldığı ve bu medeniyetlerin Mudurnu’ya katkıları tetkik edilmiştir. Mudurnu’nun başlıca anıtsal ve sivil mimari öğeleri , gerekli alt başlıklar altında incelenmiş ve fotoğraflarla desteklenerek belirtilmiştir.

Mudurnu genelinde; 1/2000 ölçekte , altı farklı başlık altında analizler yapılmış ve gerekli değerlendirmeler sunulmuştur. Bu değerlendirme sonucu; Mudurnu’nun Tarihi Kentsel Sit Alanı ilan edilmesinin önemini , bundan sonra yapıların nasıl ve hangilerinin, hangi kriterlere göre korunması gerektiği çalışması yapılmıştır.

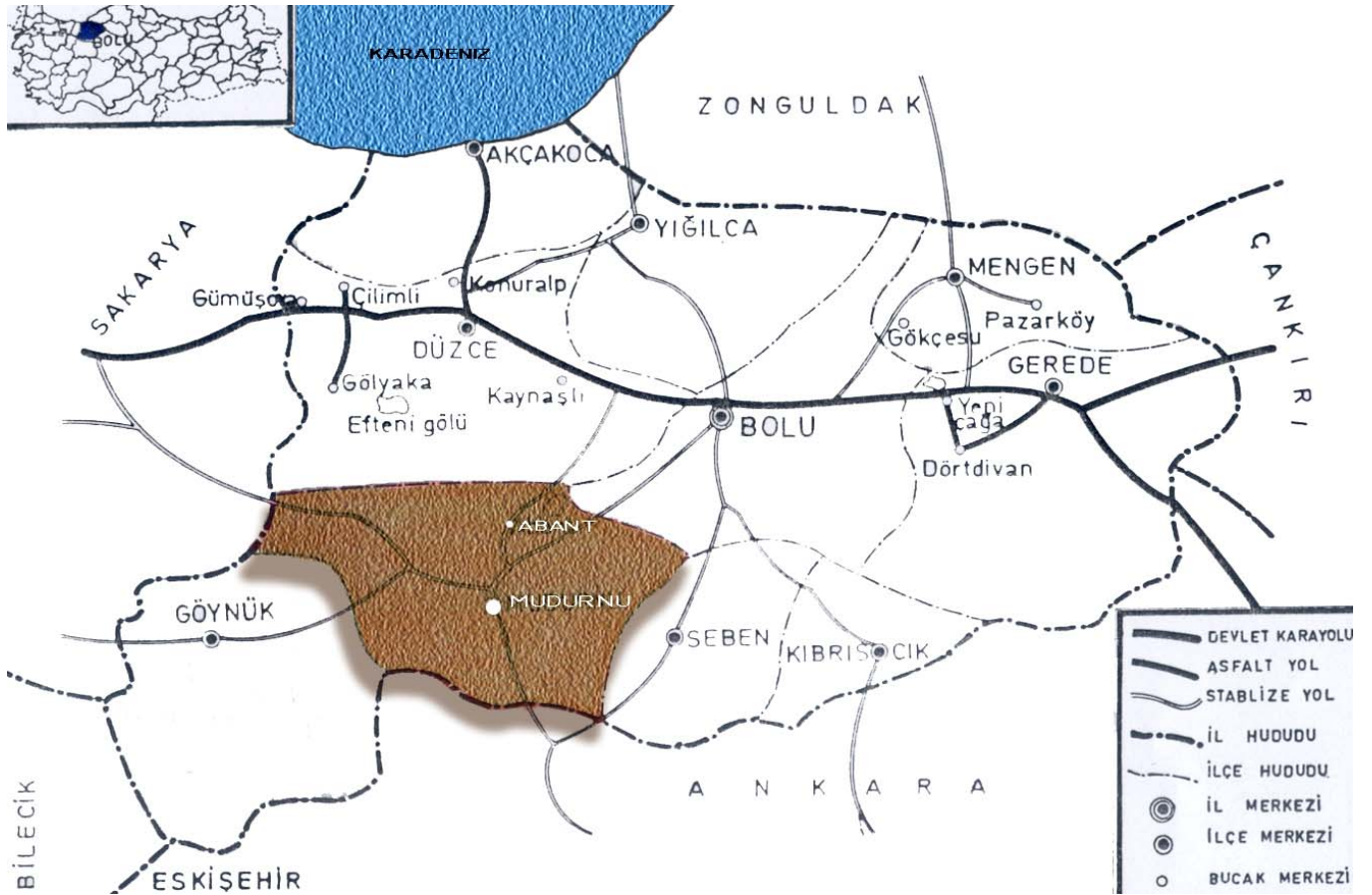
2. MUDURNU KENTİNİN FİZİKSEL ve TARİHSEL DEĞERLENDİRİLMESİ

2.1 Kentin Fiziksel Değerlendirilmesi

2.1.1 Kentin Coğrafi Yapısı

2.1.1.1 Bölgedeki Yeri ve Sınırları

Mudurnu ilçesi, Bolu ilinden 50 km. güneybatıda yer alan bir vadi yerleşimidir. Doğuda Seben, güneyde Ankara, batıda Göynük, kuzeybatıda Sakarya, kuzeyde Düzce ile çevrilidir. (Bkz Harita 2.1) Batıda Kulaklı, doğuda Hisarlı tepesi arasında Kuzeye doğru yönelmiştir. İlçe hudutları 40,19 – 40,39 enlemleri ile 30,50 – 31,30 boylamları arasındadır.

Harita 2.1

2.1.1.2 Yüzey Şekilleri, Akarsu ve Gölleri

Mudurnu ilçesi, oldukça engebeli bir arazi yapısına sahiptir. Şehir merkezi kuzey doğusunda yer alan Abant dağları ve güney batısında yer alan Kocaman Dağı arasında derin bir vadi içerisinde sıkışmış ve burada konumlanmıştır. Güney batısında bulunan Erenler Tepesi 1794 m. İle en yüksek noktasıdır.

İlçe sınırlarında ova sayısı azdır. Abant dağlarının güneybatısında ortalama 800 m. yükseltisi olan Mudurnu ovası yer alır.

Mudurnu çayı ilçeyi vadi boyunca ortadan ikiye bölen tek akarsudur. Kaynağı ilçe merkezinin güney doğusunda yer alan Babas köyündedir. Bununla birlikte gene aynı köyde bulunan termal tesislerin sıcak suyu da akarsuya verilmiştir. Mudurnu çayı ilçe merkezini geçtikten sonra Mundaşlar köyü ve Taşkesti beldesi istikametinde batı yönüne giderek Sakarya nehrine ulaşır.

İlçe merkezine yaklaşık 17 km. ile en yakın gölü Abant gölüdür. Abant dağlarının zirvesinde yer alan bir krater gölüdür. Gene ilçe merkezine yaklaşık 28 km. uzaklıkta yer alan diğer bir göl Karamurat gölü, yaklaşık 35 km. uzaklıkta yer alan diğer bir göl de Sülüklü Göl dür. (Bkz Harita 2.2)

Harita 2.2

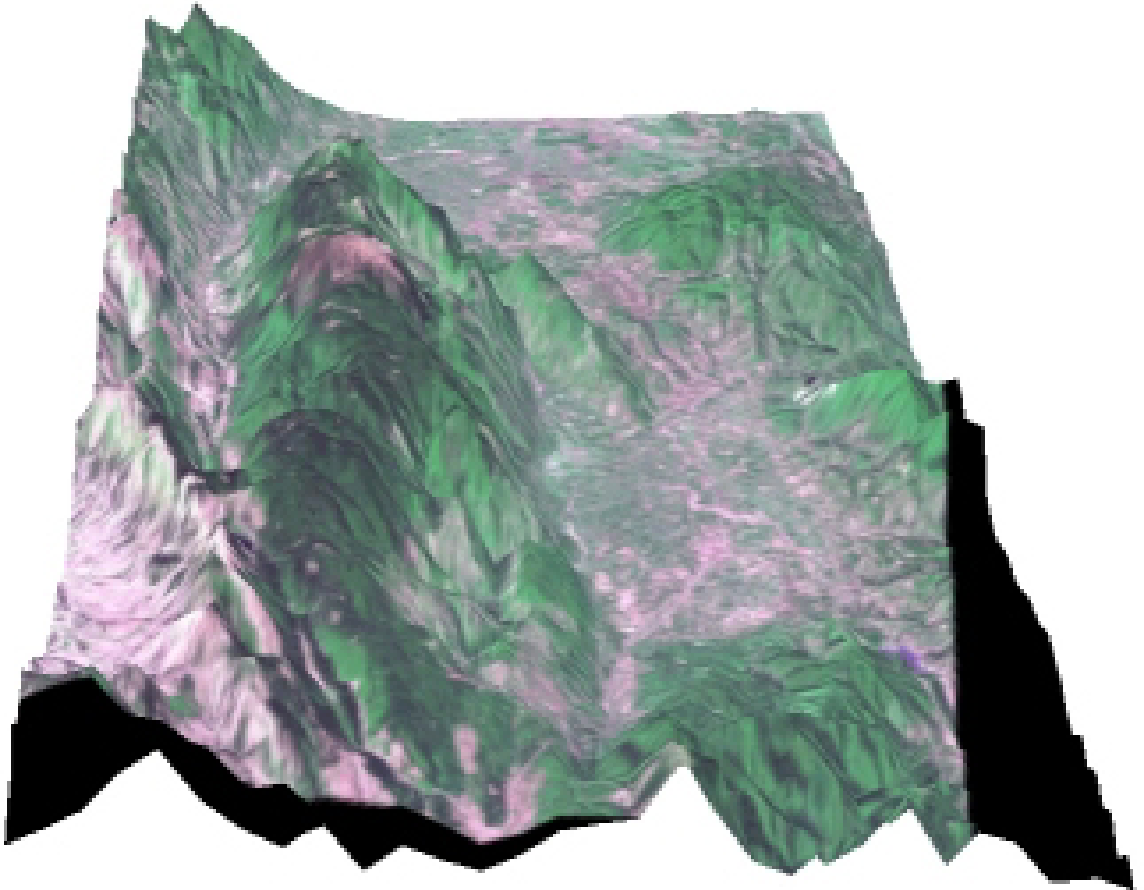
2.1.1.3 İklim

Mudurnu'da iklim deniz iklimi ile İç Anadolu iklimi arasında bir geçiş iklimidir. İç Anadolu iklimi ağır basar. Mevsimden mevsime ısı farkları, çevresindeki yörelerden daha fazladır. Yazlar oldukça ılımlı geçer (ay ortalamaları 18-20°) Kışlar ise oldukça soğuktur. Kış ve ilkbahar ayları yağış aylarıdır.

2.1.1.4 Jeolojik Yapı ve Deprem Durumu

Mudurnu, Türkiye birinci derecede tehlikeli deprem bölgesindedir ve Kuzey Anadolu Fay Hattında yer almaktadır. Bunun neticesinde de 1944, 1957 yıllarında çok ciddi hasara yol açmış iki deprem yaşanmıştır (Ana Britanica , cilt 23 , s. 179) .

1999 yılında yaşanan Marmara ve Bolu depremlerin de çok fazla hasar görmemekle birlikte oldukça şiddetli yaşamıştır Zeminin genç çökellerden oluşması ve yer altı suyunun yüksekte bulunması, depremin şiddetini artıran etmenler olmuştur. (Bkz Harita 2.3)

Harita 2.3

2.1.1.5 Bitki Örtüsü

İlçe arazisinin %70 'i dağlık ve ormanlık sahadır. Mudurnu ormanları, Erenler, Abant, Babas, Karaarslan gibi bölgelere ayrılabilir. Genellikle koru türünden olan bu orman alanlarında her türlü ağaç bulunmaktadır. Bu ormanlarda doğal örtü, iğne ve geniş yapraklı ağaçlardan oluşmuştur. Çam, ardıç,gürgen, karaağaç,kestane,kayın, köknar, çınar ağaçları oldukça boldur. Öyle ki ilçenin ambleminde saat kulesi ile beraber kozalaklı çam ağacı yer almaktadır. Arazisinin %65 'ini çam ormanları oluşturmaktadır (İzbirak, Türk Ansiklopedisi, cilt 24, s. 371) .

Mudurnu ilçe merkezi oldukça yeşil bir görünümdeydir. Genellikle meyvalıklar ve bahçeler, dere kenarlarındadır. Yerleşmeyi çevreleyen tepelerin yüksek kısımlar çoğu zaman makiliklerle kaplı olup yer yer çalılıklar da bulunmaktadır.

2.1.2 Ulaşım

Bolu ili'nin güneybatısında yer alan ilçe, Bolu ve Göynükten dağlık ve engebeli bir alanla ayrılır. Bu nedenle, il merkezi olan Bolu ile ilişki virajlı ve asfalt olan Mudurnu-Bolu (52 km) ile sağlanabilmektedir.

İlçenin Ankara ve İstanbul gibi büyük şehirlerle bağlantısı gene bu yol ile yapılmakla birlikte, İstanbul bağlantısını Abant Gölü (17 km) üzerinden Bolu – Kaynaşlı yoluna bağlantıla daha rahat ulaşılmaktadır. Fakat bu yol oldukça virajlı, engebeli ve stabilize zeminlidir. Ankara bağlantı ise gene Bolu-Mudurnu yolunun yanı sıra; Göynük istikametinden Göynük-Nallıhan-Ankara yoluna bağlanarak sağlanabilir (Acar, Geçmişten Günümüze Mudurnu , s.22) .

İlçe İstanbul'a yaklaşık 260km. , Ankara'ya 200 km. mesafededir.

2.1.3 Sosyal Yapı

Günümüzdeki Mudurnu'da sosyal ve ekonomik canlılık, eski dönemleri, özellikle Osmanlı devrini aratacak düzeydedir. Buna bağlı olarak nüfus da, o zamanlardaki seviyesinden oldukça düşüktür. Evliya Çelebi Mudurnu'yu ziyareti sırasında 3000 evden bahseder. Buradan çıkan sonuç da en az 15 bin kişilik bir nüfusun varlığıdır. Oysa 19 yy. sonunda kaza merkezindeki nüfus 4296, tüm Mudurnu'da ise 30.461 kişiydi. Kaamüs'ül-A'lam, 20. asır başında, merkezindeki nüfusu 5000 olarak kaydetmiştir. Ayrıca 19. yy. sonunda burada Hristiyan nüfusunda varlığı bilinmektedir (Tuğlacı. Osmanlı Şehirleri, s. 248). Nüfusun azalmasının sebepleri, çevre merkezlerinin sanayileşmesi ile başlayan göç, yanı sıra şehrin gözden uzak bir köşede kalması ve geçirdiği yangınların yol açtığı tahribattır.

(Kasaba 1884 ve 1902 yıllarında iki büyük yangın geçirmiştir) Günümüzde ilçe nüfusu 2000 sayımına göre, merkezde 5500, toplam 27153' tür. Kentin sanayileşmemesi ve nüfusun yoğun olmaması, bunlarla beraber gelebilecek zararlardan da kenti korumuştur. Öyle ki, günümüzde trafik hava kirliliği, yeni yapılaşma ve kültürel mirasın korunması konularında şehrin oldukça iyi durumda olduğunu söyleyebiliriz.

2.1.4 Ekonomik Yapı

Mudurnu'nun ekonomik canlılığının, eskiden, özellikle Osmanlı döneminde oldukça fazla olduğunu belirtmiştik. Bu canlılıkta iğne imalatının önemli yeri vardı. Evliya Çelebi, Seyahatname'de "çarşı dükkanlarının çoğu iğneci dükkanlarıdır. Bütün Anadolu'ya buradan binlerce yük iğne gider. Bu şehrin büyük ve küçük bütün halkı iğneci olduğundan adına Dar-ı Süzen (iğne şehri) demişler", diyerek bu durumu vurgular. Ancak bugün halk bu uğraşı bırakmıştır. Yine Seyahatname 'de Mudurnu için, " beğenilen bir yemişi de , bağlarındaki cevizdir ki her yerde meşhurdur" , "yüksek dağlarında çam çok olduğundan, köylerinde iki kulplu çam bardakları olur. Dağlarında 10'ar arşın uzunluğunda ve 2 zira eninde güzel levhalar olur ki buralara mahsustur. İskeleleri Akçaşehir ve İzmit'tir. Tahtaları iskeleye gelip oradan gemilerle İstanbul ve diğer yerlere gider. Bütün reaya ve bereyası çiftçidirler" şeklinde açıklamalar vardır. Günümüzde Mudurnu yüzölçümünün %60.87 'sini düzgün orman alanları oluşturmaktadır. Köylülerin önemli bir kısmı da ormanla ilgili faaliyetlerde bulunup, geçimlerini temin etmektedir.

İlçede arazinin engebeli olması tarıma bağlı faaliyetleri sınırlandırmıştır. İlçede son yıllarda en önemli geçim kaynaklarından birisi hayvancılık haline gelmiştir. Büyük ve küçük baş hayvancılık yan ısıra arıcılık da yapılırsa da, Mudurnu'da kökleri çok eskilere dayanan kümes hayvancılığı oldukça önemli ağırlık taşımaktadır.

Mudurnu'nun merkezinde, eski özelliklerini büyük ölçüde koruyan çarşı, köylerden gelen ihtiyaçlarına yönelik dükkanlarıyla, bakırcıları ve demircileriyle (sayıları azalma birlikte) faal bir görünüm sergilemektedir.

Şehirde, tarihçesi eski ürünlerden biri de "Saray Helvası" yada "Depme Helva" adıyla anılan geleneksel helvadır.

Bütün bunların yanında Mudurnu, çok önemli bir turizm potansiyeline sahiptir. Doğal park olarak korunan gölleri, bahar ve yaz aylarında Mudurnu'luların ve dışardan gelenlerin mesire yerleridir. Ormanlarında av turizmi için gerekli av hayvanları bol miktarda bulunmaktadır. Ayrıca Mudurnu merkeze 5 km. uzaklıkta, 40° sıcaklıkta suyu ile Babas

Kaplıcası ve 30 km. uzaklıktaki Sarot kaplıcası da , kaplıca turizmi için gerekli çok önemli kaynaklara sahiptir.

2.2 Kentin Tarihsel Gelişimi

2.2.1 Anadolu Selçuklu Öncesi ve Anadolu Selçuklu Dönemi

Mudurnu bölgesi Antik dönemlerden bu yana birçok uygarlığın izlerini taşımakla birlikte, yörede bugüne kadar Arkeolojik ve Folklorik değerlendirmeler yapılamadığından net bilgiler elde edilememiştir. Mevcut tarihi, kültürel kalıntıların da gerektiği gibi korunup değerlendirilememesi sonucu, varolan izler de zamanla tahrip olmaktadır.

Geçmiş dönemlerde “Anadolu Trakya” ve “Bitinya” adlarıyla anılan, Bursa – İzmit – Bolu bölgesinin ortasında, önemli ticari ve askeri yolların kavşağında yer alan Mudurnu’nun tarihini, bu bölge çerçevesinde ele almak gerekmektedir.

Bitinya bölgesine bilinen ilk yerleşimler, MÖ 5000 yıllarında Proto-Hititler, MÖ 2000 yıllarında Hititler tarafından yapılmıştır. Tarihçi “Pline” ve Coğrafyacı “Strobon” a göre Bitinya’nın ilk ahalisi “Bebri” ve “Bitinyen – Tiniyen” kavimleridir.

MÖ 1200 yıllarında bölge “Trag-Frig” kabilelerinin istilasına uğrar ve Sakarya nehri havzası, Frigya ülkesinin siyasi sınırları içine girer. Eskişehir yakınlarındaki “Gordion” kenti başkent olur. Bugün halen Mudurnu – Babas Kaplıcası yakınındaki “Gavur Evleri” mevkii, Seben – Muşlar köyü vadisi, Seben – Çeltikderesi ve Göynük – Soğukçam köyü civarında Frigler ‘e ait kaya mezarları, oyma kaya evler ve kitabelere rastlanır. MÖ 7. yy dan itibaren bölge , tarihte ilk kez parayı kullanan Lidya medeniyeti sınırları içerisinde yer alır.

MÖ 546 – 333 yılları arasında Anadolu Pers egemenliğine girer. Britanya ‘da Persler’e bağlı, yarı bağımsız bir krallık kurulur ve İzmit (Astaküs Nkomedia) başkent olur. MÖ 333 de Anadolu’ya giren Makedonya imparatoru İskender’ in Bitinya ‘dan geçerken, Mudurnu – Sarot kaplıcalarında konakladığı belirtilir. Yarı bağımsız Bitinya krallığı, 3. Nkomed’ in krallığını Romalılara vasiyet etmesiyle MÖ 75 yılında son bulur. Roma senatosuna bağlı bir eyalet haline gelen Bitinya halkının Asya kökenli kavimlerden oluşmasına rağmen yönetici sınıfları Elen ve Roma kökenli kişilerden oluşur. Roma İmparatorluğunun 313 yılında Hristiyanlığı serbest bırakmasıyla Hristiyanlığın serbest bırakılması ile Mudurnu civarındaki Modrene, Mela ve Kıssaion kentlerinin Piskoposluk şeklinde dini idareler olarak teşkilatlandırıldığı anlaşılmaktadır. Şehrin kuruluşunda, iki vadi arasında dar ve sıkışık bir yerin tercih edilmesi, müdafaa kolaylığını akla getirir.

395 yılında Roma İmparatorluğunun ikiye bölünmesiyle, Bitinya Bizans sınırları içinde kalır. İmparator Theodosius (408-450) devrinde Doğu Bitinya (Onoryat) ve Batı

Bitinya (Nefsi Bitinya) olmak üzere iki idari kısma ayrılır. Bu devirden sonra bölgeye, Germen, Türk, İslav, Arap ve Sasani akınları yönelir.

1019 yılından itibaren Anadolu'ya yönelen Oğuz akınları sonrasında Bizans'ın Anadolu yakasındaki hakimiyeti iyice azalır. Haçlı seferleri sırasında Selçuklularca fethedilen bazı toprakların geri alınması da merkezi otoritenin güçlenmesi sonucunu doğurmaz. Bölgede feodal beylikler Osmanlı dönemine kadar hakimiyetini sürdürürler (Acar, Geçmişten Günümüze Mudurnu , s.17).

Selçuklu sultanları Tuğrul, Alparslan, Melik Şah doğudan büyük kitleler halinde akın eden göçebe Türk boylarını, yeni topraklar bulmak, yerleşik hayata yöneltmek ve Bizans sınırlarında uç güvenliği sağlamak amacıyla Batı Anadolu'ya sevkettirler. Bu sayede hem Bizans'ın direnci kırıldı hem de 11 yy. da Marmara ve Ege kıyılarına kadar uzanan topraklarda yoğun Türk yerleşimi başladı. Bu politika ileride Anadolu Selçuklu Devletinin ve Türk beyliklerinin kurulmasına yol açacaktır. Yine bu dönemde doğudan gelen Moğol istilası da Batı Anadolu 'da ki Türk yerleşimlerini hızlandırır (Yurt Ansiklopedisi, cilt 2, s. 1384). 1072 – 73 yıllarında Artuk Bey komutasındaki Selçuklu ordusu, Kapadokya 'dan Bolu, İznik, İzmit bölgesine uzanıp Ayan (Sapanca) gölü kıyısında Bizanslı asi Ursel 'in ordusunu bozguna uğrattır.

1078 yılında Süleyman Şah İznik' e girerek Üsküdar'a kadar ilerler. Sakarya, Eskişehir, Mudurnu, Bolu, İznik civarında Porsuk ve Bozan Beyler komutasındaki Türk kuvvetleri köy ve şehirlerde ilk Türkmen yerleşimlerini başlatırlar. 1072-1097 yılları arasında bölgedeki Selçuklu egemenliği , I. Haçlı seferleri ile sona erer ve bölge tekrar Bizans'ın denetimine girer. 1176 yılında 2. Kılıçarslan, Eskişehir yakınlarında yapılan Miryokefalon savaşında Bizans ordularını kesin bir yenilgiye uğratarak Sakarya, Bolu bölgesine kadar ilerleyişlerini sürdürür.

Mudurnu ve köylerine, Eskişehir, Sarıcakaya, Nallıhan yönünden gelen Türkmen akınları, Bolu – Sakarya yönlerinden gelen Türkmen güçleri ile kavuşarak yörenin Osmanlı Devleti'nin temelini oluşturan topraklar içerisinde yer olmasına neden olur. Bugün bile hala bazı köy ve yer adlarının o dönemde bölgeye yerleşen Türk boyları ve gazilerinin adlarını taşımaktadır. Alpagut, Çepni, Dodurga, Çavuşderesi gibi.

2.2.2 Osmanlı Dönemi

Mudurnu, Osmanlı Devleti'nin çekirdeğini oluşturan toprakların içinde yer alır. Yöre köylerine, Selçuklu döneminde başlayan ilk Türkmen yerleşimleri Ertuğrul Gazi ve Osman

Bey dönemlerinde de yoğunlaşarak devam eder. Ertuğrul Gazi ve Osman Bey dönemlerinde yoğunlaşarak devam eder. Ertuğrul Gazi'nin Ankara – Karacadağ civarından Söğüt taraflarına gelişlerinde , onunla beraber olan Samsa Çavuş önce İnegöl dolaylarına yerleşir. Burada Bizans tekfurlarından rahatsız olup, kalabalık aşireti ve kardeşi Sülemiş (Sulamış) ile birlikte Mudurnu – Çavuşderesi mevkiine göçer. 1290 yıllarında bu bölgeyi yurt edinerek eski ipek yolu güzergahındaki Mudurnu Bizans Tekfurluğu kalesini, çevre köylerden askeri ve ekonomik muhasara alır.

Osman Bey, 1292 yılına Samsa Çavuş ile birlikte Sorkun köyleri ve Mudurnu kalesine saldırarak etraftan bol ganimet toplar. Daha sonraki yıllarda birçok Osmanlı akınına uğrayan Mudurnu Tekfurluğu 1307 yılında Türk askeri ve siyasi egemenliğine boyun eğer. Samsa Çavuş da Mudurnu – Göynük – İzmit bölgesine “uç beyi” olarak tayin edilir. 1320 yıllarına kadar bu bölgenin denetimi ve Türkleştirilmesi görevini Akça Koca ve Konur Alp gaziler sürdürür (Orhonlu, İslam Ansiklopedisi, cilt 2, s. 1384).

1333 yılında, Mudurnu – Bolu Kastamonu yolunu izleyerek Kırım'a giden Seyyah İbn Batuta, kış aylarında Mudurnu'ya uğramış ve kentin Ahi tekkeleri etrafında örgütlenmiş, canlı bir merkez olduğunu kaydetmiş ve bu Türk şehrinde konakladığını anlatmıştır.

Orhan Bey 1337 yılında İzmit'i aldıktan sonra, etrafı tamamen Türk köyleriyle kuşatılmış Taraklı, Göynük ve Mudurnu kalelerinin kesin fethi için Süleyman Paşa'yı görevlendirir. Bu kaleler yıllar süren askeri ve ekonomik baskıdan bunalmış olduklarından karşı koymaksızın teslim olurlar. Süleyman Paşa yerli ahaliye iyi davranarak , arazi ve mülklerini onlara bağışlar. Bu karar Orhan Bey tarafından da onaylanır (Acar,Geçmişten Günümüze Mudurnu , s.20).

Yükselme döneminde Mudurnu eski önemini kaybetmekle birlikte canlılığını sürdürmektedir. Henüz Seyhzade iken Yıldırım Beyazıt tarafından kente bir cami ve hamam inşa ettirilmiştir. Ankara Savaşı'nın ardından Fetret Devri'nde de Mudurnu ve civarı güvenli bir yer olmuş, şeyhzadeler tarafından geçici barınak olarak kullanılmıştır. Mehmet Çelebi, Mudurnu – Seben arasındaki yaylalarda 1000 kişilik ordusuyla otağ kurarak Moğol ordusundan gizlenir ve güç toplar. Emir Süleyman, Mudurnu – Göynük arasında bir kış mevsimi boyunca konaklayıp İzmit' e geçer. II. Murat döneminde isyan eden Şeyhzade Mustafa, İsfendiyar Beyi ile birleşip Mudurnu – Taraklı civarına kadar ilerler. İsfendiyar

Bey'inin Bolu'da yenilmesi üzerine Edirne 'ye kaçar (Acar, Geçmişten Günümüze Mudurnu , s.20).

1650 yıllarında Mudurnu'ya gelen Evliya Çelebi özetle Mudurnu'nun; “yeniçeri ocağından sancak payeli bir bey hükmünde tayin edilen 150 akçalık bir kaza olduğunu, belediye işlerine bakan bir Subaşı, devlet işlerine bakan bir Kethüda – mahalli ve askeri görevli Yeniçeri – Serdarı'nın varlığından bahseder. 3000 konut, 17 mahalle, Yıldırım Camii ve Medresesi, 1 Darülhadis, 13 çocuk mektebi, 3 han ve hamam, 1100 iğneci tezgahı ve dolabı olduğunu..” söyler. Osmanlı Devleti'nin zayıflayıp, gerilemeye başlamasıyla birçok yerde baş gösteren ayaklanma ve eşkıya hareketlerinin neticesinde idari değişikliklere gidilmesi, Mudurnu'da Sancakbeyi idaresinin yerine , Voyvodalık sisteminin getirilmesine sebep olur. 19.yy başlarında Mudurnu hakkında , elimizde bulunan bir vesika , 19 Ekim 1810'da İstanbul'dan İran 'a elçi olarak gönderilen Yasincizade Seyyid Abdülvahhab Efendi ile beraber giden Bozoklu Osman Şakir Efendi'nin yol hakkında tuttuğu ruznamedir. Bu el yazma eserde Mudurnu ile birlikte birçok tasvir edilip, renkli resimlerle süslenmiştir (Eyice, Tarih'te Bolu , s. 6).

O yıllarda kentte hüküm süren Voyvodalık, 1811 yılında II. Mahmut'un emriyle kaldırılır ve “Bolu –Viranşehir Sancakları” adı ile ikinci Mutasarrıflık kurularak Ayanlık dönemi başlar. 1865 yılına kadar Ayanlık devam eder.Bu tarihten itibaren yeni bir teşkilatlandırma ile Bolu Sancağı, Kastamonu'ya bağlanır. Mudurnu da Bolu'ya bağlı bir kaza haline gelir.

19 yy. sonunda Mudurnu, Bolu Mutasarrıflığı' na bağlı, Medresi Kazası'nın merkezi konumundaydı. 175 köyü vardı.Bu yıllarda bölge, inceleme yapan araştırmacı, seyyah ve bölgenin haritalarını çıkaran Alman Subaylarının akınına uğramıştır. 10 Ekim 1881 'de yüzbaşı Walther von Diest Mudurnu'ya gelmiş ve incelemelerde bulunmuştur (Eyice, Tarih'te Bolu , s. 6).

30 Ekim 1918 Mondros Ateşkes Antlaşmasının sonrasında Anadolu siyasal, sosyal ve ekonomik açıdan bir kaosa itilmişti. Orduların terhis edilmesi, önemsiz bölgelerin işgali, bu bölgelerden kaçan insanlarımız, harp içinde türeyen eşkiyalar azınlıkların tavrı sosyal bunalımı yükselten etkenlerdi. Üretimin düşmesi, kıtlık ve açlık ekonomik sıkıntıyı artırıyordu.

T.B.M.M.'nin de açılma arefesinde bulunan bu zamanda yurdun her tarafında yavaş yavaş isyancılar ve bölücüler çoğalıyordu. Her yerde fitne çıkaran etnik gruplar Bolu, Düzce, Adapazarı, Mudurnu, Nallıhan civarına da yayılmıştır. Bu durumu sezen Mudurnu halkı

teşkilatlanarak hazırlanmışlar, tüm çevreden gelen ayaklanmacılara karşı koymuşlardır. Asilerin 21 Nisan 1920 de Mudurnu'yu basmaları sonucu halk direnişge geçmiş ve Gelen milli kuvvetlerin takviyesiyle isyan bastırılmıştır. Bundan sonra da Mudurnu'nun yerini oldukça stratejik olduğu anlaşılmış ve diğer bölgelerdeki milli kuvvetlere lojistik destek verir konuma gelmiştir. Devam eden yoğun çatışmalar 20 Mayıs 1920 'de sonlandırılmış ve bölge asilerden temizlenmiştir (Acar, , Geçmişten Günümüze Mudurnu , s.22).

2.2.3 Cumhuriyet Dönemi

Mudurnu Cumhuriyet ile birlikte, yönetimin ilk illerinden olan Bolu'nun ilçesi olarak varlığını sürdürmüştür.

3. MUDURNU KENT DOKUSUNU OLUŞTURAN ÖĞELER

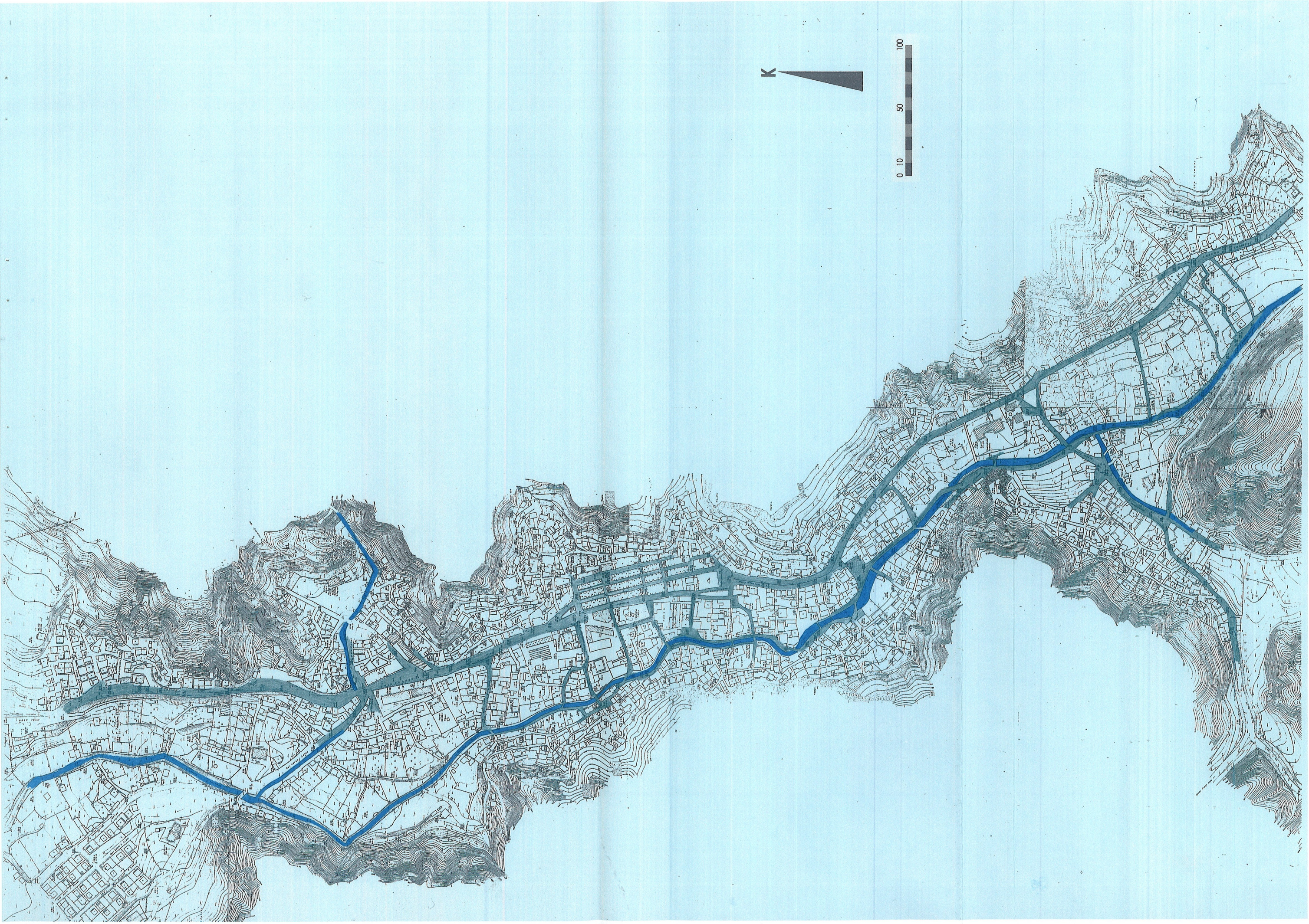
Mudurnu da genelde tüm Türk şehirlerinde olduğu gibi doğa ile bütünleşerek, arazinin doğallığına tabii olarak yerleşmek esas alınmıştır. Bizans döneminde salt kale içi yerleşiminden, Osmanlı egemenliğine geçtiğinde şuan ki dere boyu yerleşimine geçmiştir. Tüm yapılar iki yamaç arasından geçen ve kuzeye yönelerek akan Mudurnu çayının vadisinde yer alır. Ağırlıklı olarak yapılar yamaçlara tırmanmış görünümünde olup, şehrin orta bölgelerinde topografya düzleşmekte ve buralarda düz yerleşim görülmektedir.

Topografyadan dolayı yapılaşmanın ve ulaşımın zor çözümlendiği bir kentsel strüktüre sahip olan Mudurnu’da kent dokusunu oluşturan öğeler, diğer Anadolu kentlerinde olduğu gibi aynı zamanda kent için gerekli olan işlevleri de yüklenmektedir.

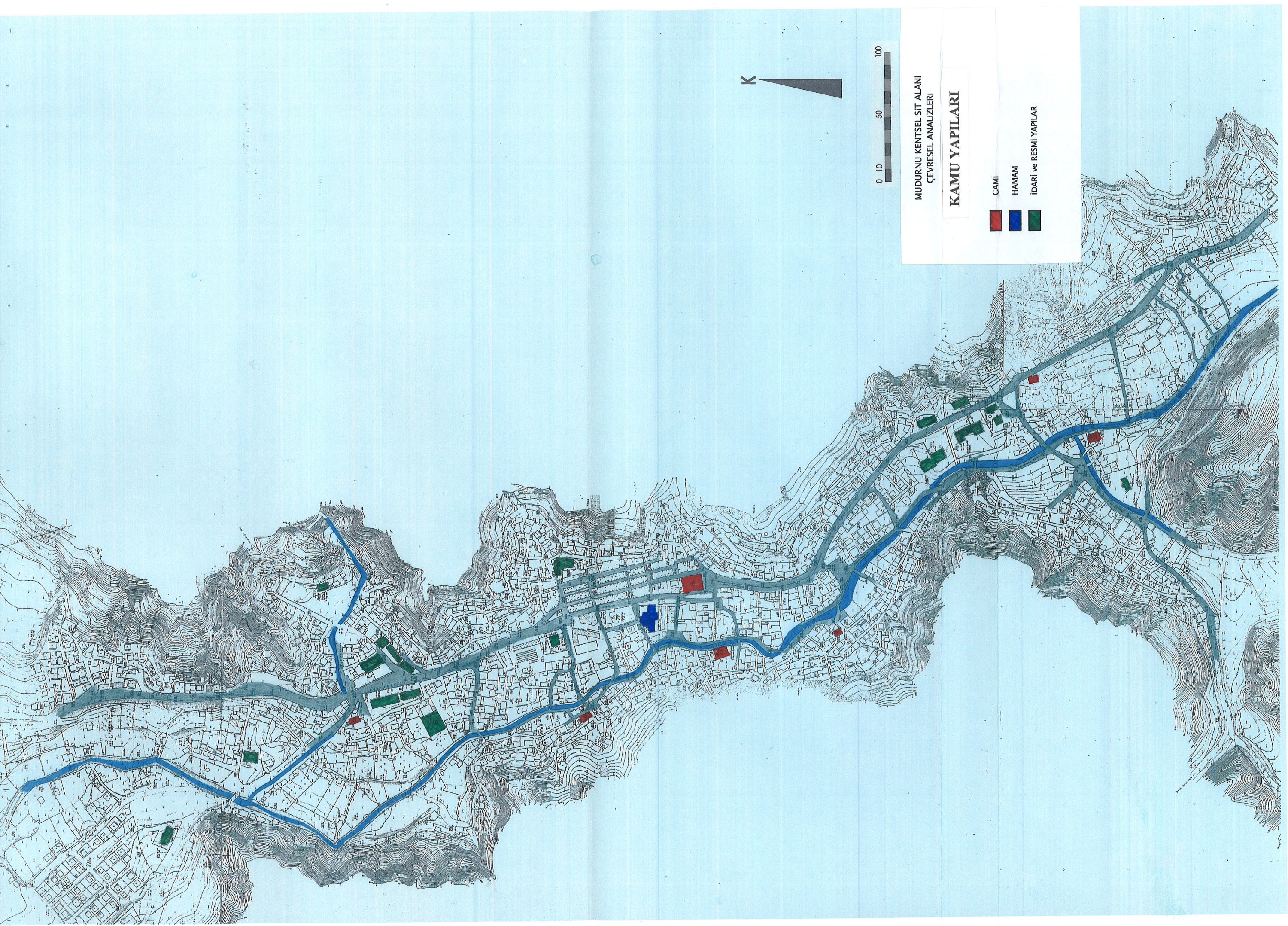
Cumhuriyet’in kurulduğu yıllarda kentsel işlevlerin kent içinde nasıl yer aldığı düşünülecek olursa dini, ticari, idari, eğitim ve konaklama yapılarının kent merkezinde ve Hisarlı Tepesi’nin eteklerinde, konutların ise Mudurnu çayı (Bkz.Harita .3.1) kenarlarında ve yamaçlarda konumlandığı anlaşılmaktadır. Sosyal hayata yön veren merkez kentin her iki yönde de yaklaşık ortasında yer alan en düz bölgede kurulmuş olup, kentin en eski yapılarından olan Yıldırım Camii, Yıldırım Hamamı (Bkz.Böl.3.5.1) ile geleneksel çarşı dokusu bütünleşmektedir. (Bkz.Harita 3.2)

Mudurnu ilçe merkezi genelinde yapılan Arazi Kullanım Analizinde, ilçe merkezindeki zeminin nasıl kullanıldığı tespit edilmiştir. Doluluk ve boşluk oranları dikkate alınarak boyanan paftadan çıkan sonuç: ilçenin yapılaşma dışındaki alanların büyük kısmının yeşil dokuya ait olduğudur. Bu yeşil hem yapılara ait bahçe vs. hem de genel alanlardaki peyzaj düzenlemeleridir. Yapılaşma açısından bakarsak; özellikle “çarşı” mevkiinde ve Mudurnu ana arteri olan Atatürk Bulvarı aksında yoğun yapılaşma söz konusudur. Bunun dışında ki alanlarda yapılaşmada yoğunluk homojen sayılabilir. Ortalama her konutun büyük, küçük bir bahçesi mevcuttur. (Bkz.Harita .3.3)

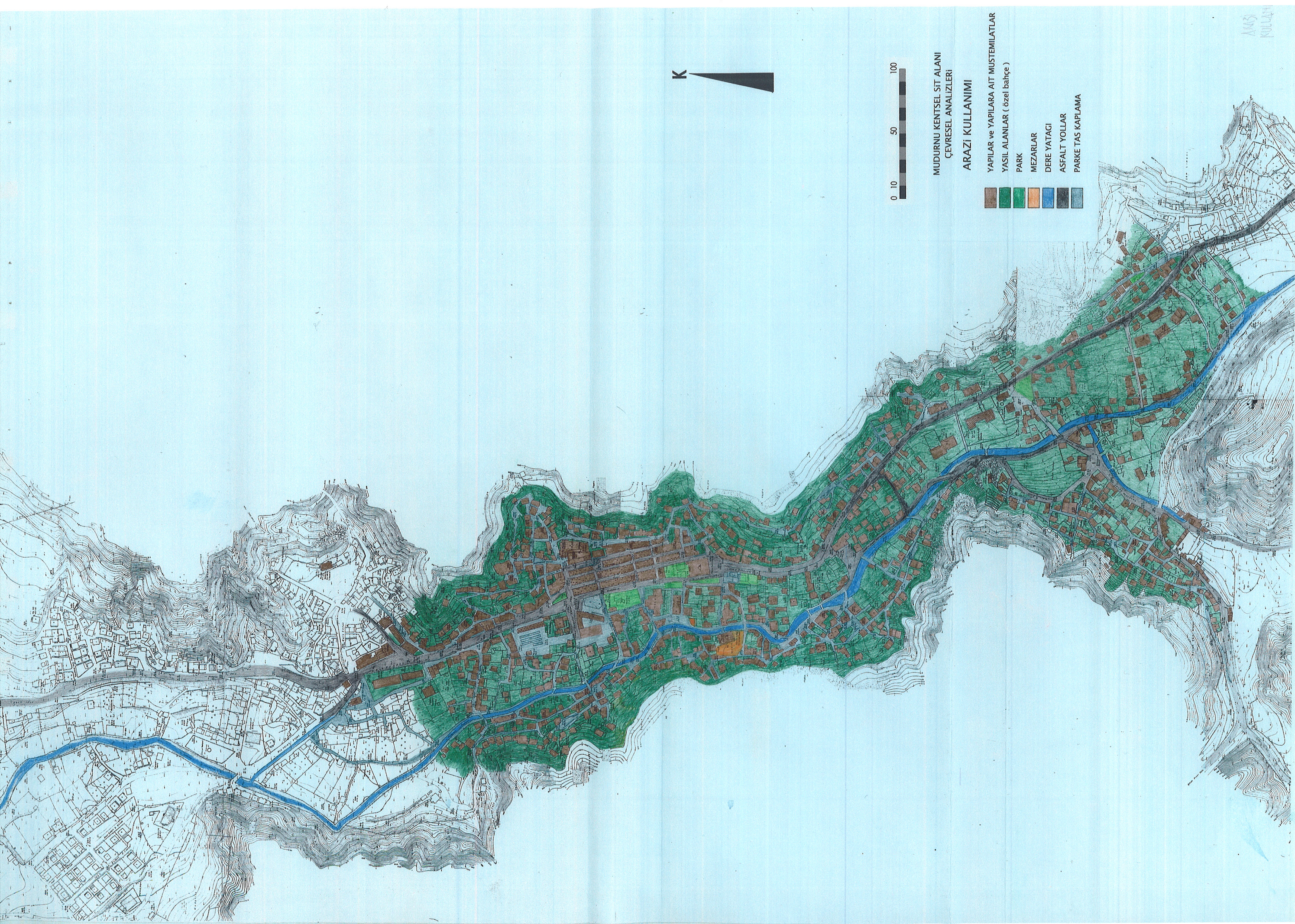
Gene Mudurnu ilçe merkezi genelinde yapılan İşlevsel Analiz de; yapıların çok büyük bir kısmının konut olarak kullanıldığı ortaya çıkar. Aynı zamanda konut ve ticaret fonksiyonlarının büyük ölçüde gruplaştığı ve çok fazla birbirine karıştırılmadığı dikkat çeker. Tüm ticaret fonksiyonları “çarşı” mevkiinde gruplaşmıştır. Buna ilave olarak Bolu yönü ana aksında yol hattında teşkil edilmişlerdir. Bahsedilen Bolu yönü çıkış aksı aynı zamanda ağırlıklı Kamu yapılarının da yer aldığı akstır. Az olmakla birlikte birkaç kamu binası (hastane, okul vs.) yukarı mahalle civarında yer alır. (Bkz.Harita .3.4)

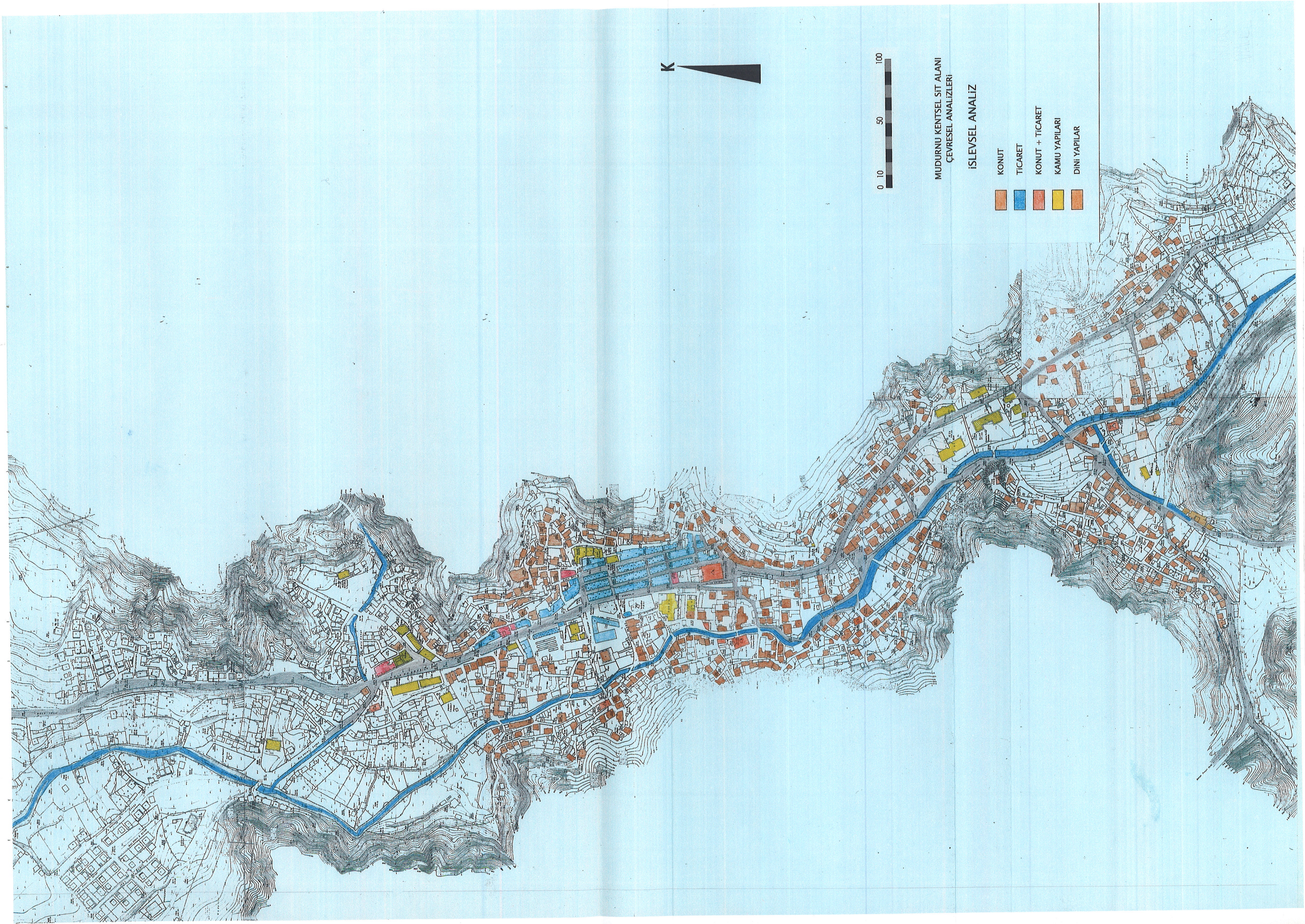
Harita 3.1 Mudurnu Kent Dokusu Ögeleri - 1 (Yollar ve Mudurnu çayı)

Harita 3.2 Mudurnu Kent Dokusu Öğeleri -2

Harita 3.3 Mudurnu Kent Arazi Kullanım Analizi

Harita 3.4 Mudurnu Kenti Fonksiyon Analizi

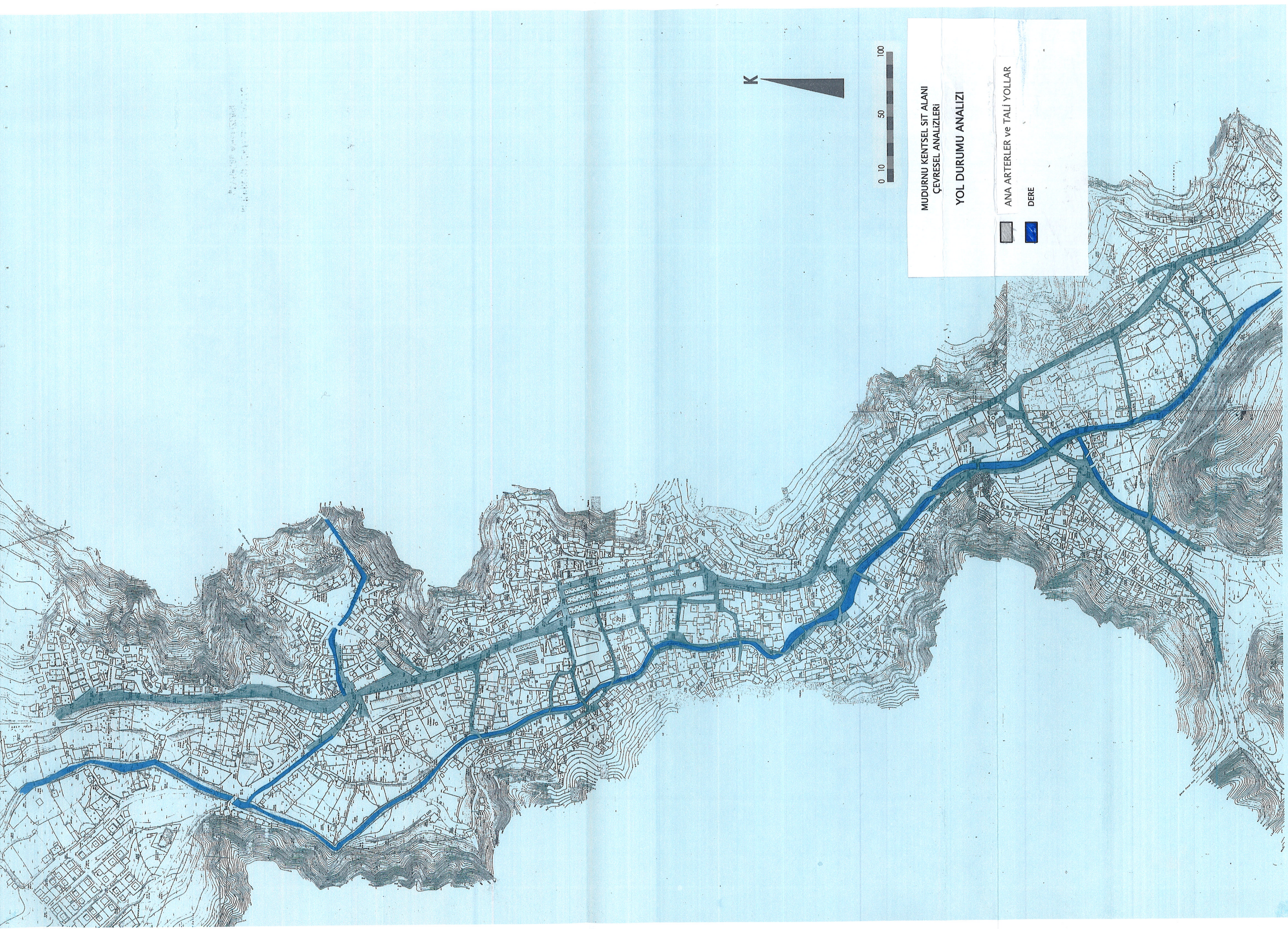
3.1 Yol Dokusu

Kentin vadiler üzerinde kurulmasından dolayı yol dokusu, topografyanın izin verdiği ölçüde ana yollar ve bunlara dik ve paralel olarak uzanan tali yollardan oluşmaktadır. (Bkz.Harita .3.5)

Kentin en önemli ana aksı kuzey yönünden gelen ve aynı zamanda Bolu istikametinden girişte sayılan Bolu Caddesidir.Tüm ticari ve resmi yapılar bu ana cadde üzerindedir. Şehrin orda bölgesinde bulunan “Çarşı mevki” ye kadar aynı adla gelen bu cadde çarşı mevki bitiminden itibaren Ankara Caddesi adını alarak güney istikametinde devam eder ve en güneyde Hızırfakı mahallesi ile, ki bu mahalle kent merkezinin sınırır, sona erer.

Kentin diğer bir ana aksı ise Mudurnu Çayı’ nın paralelinde, çayın bazen sağında bazen solundan giden Çaykenarı Caddesidir. Kenti kuzeyden başlayan ve daha çok konut alanlarında devam eden bu cadde güney ucuna kadar geçer.

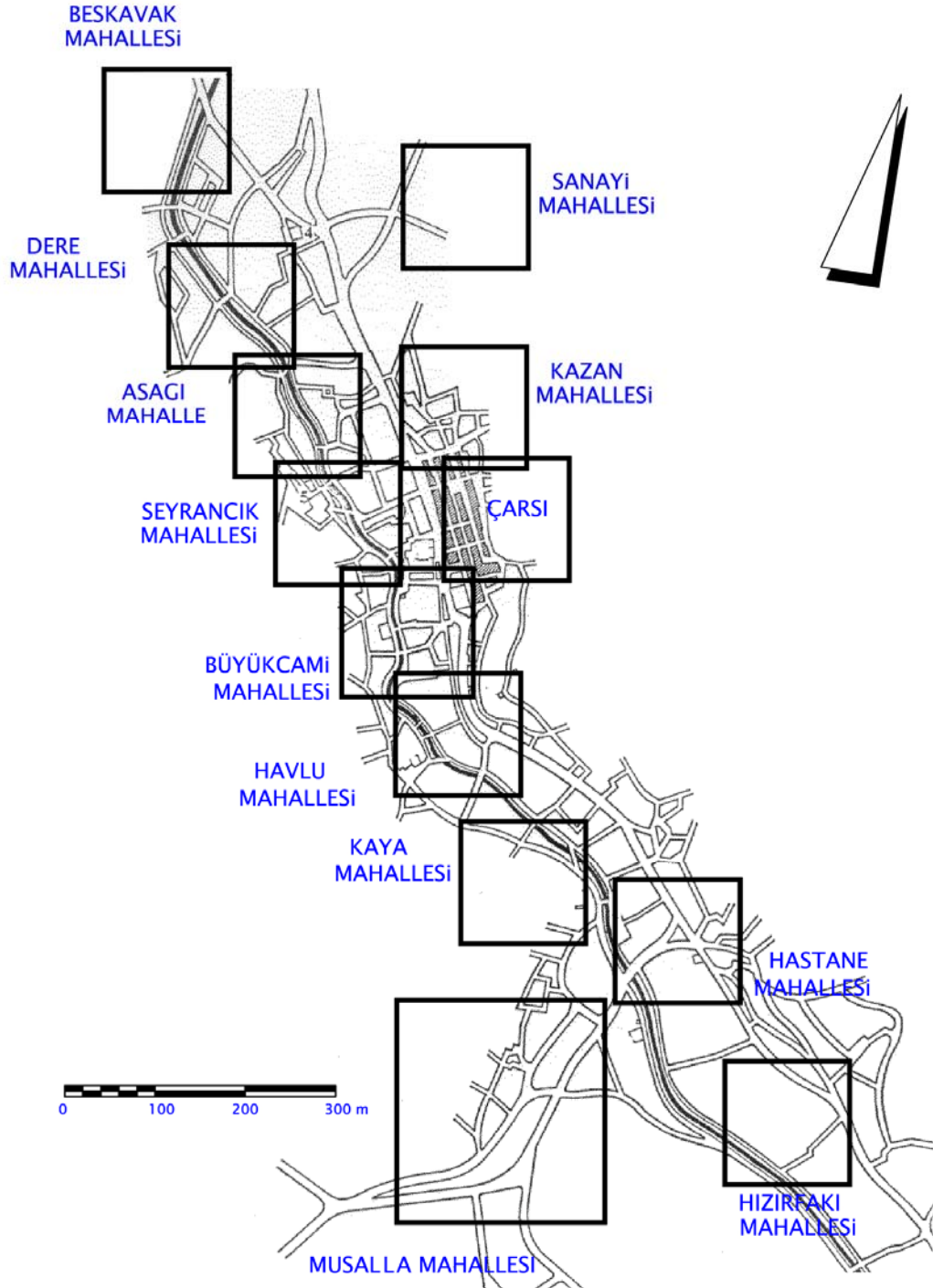
Kentin bu ana aksları birbirlerine ikincil cadde ve sokakları bağlanmaktadır. Bu bağlantı yolları çoğu kez Mudurnu çayı üzerinden köprüler ile sağlanmaktadır. Geçmişte, kent mimarisini biçimlendiren öğeler arasında bulunan taş ve ahşap köprülerden günümüze kadar gelebilen yoktur.

Harita 3.5 Mudurnu Kenti Yol Durumu Analizi

3.2 Mahalleler

Homojen bir yapıya sahip olan kent , 13 mahalleden oluşmuştur. Bu mahalleler kuzeyden güneye doğru Beş kavak ,Sanayi, Dere, Aşağı mahalle, Kazan, Seyrancı, Çarşı, Büyük camii, Havlu, Kaya, Hastane, Musalla, Hızırfağı mahalleleridir. (Bkz.Harita .3.6)

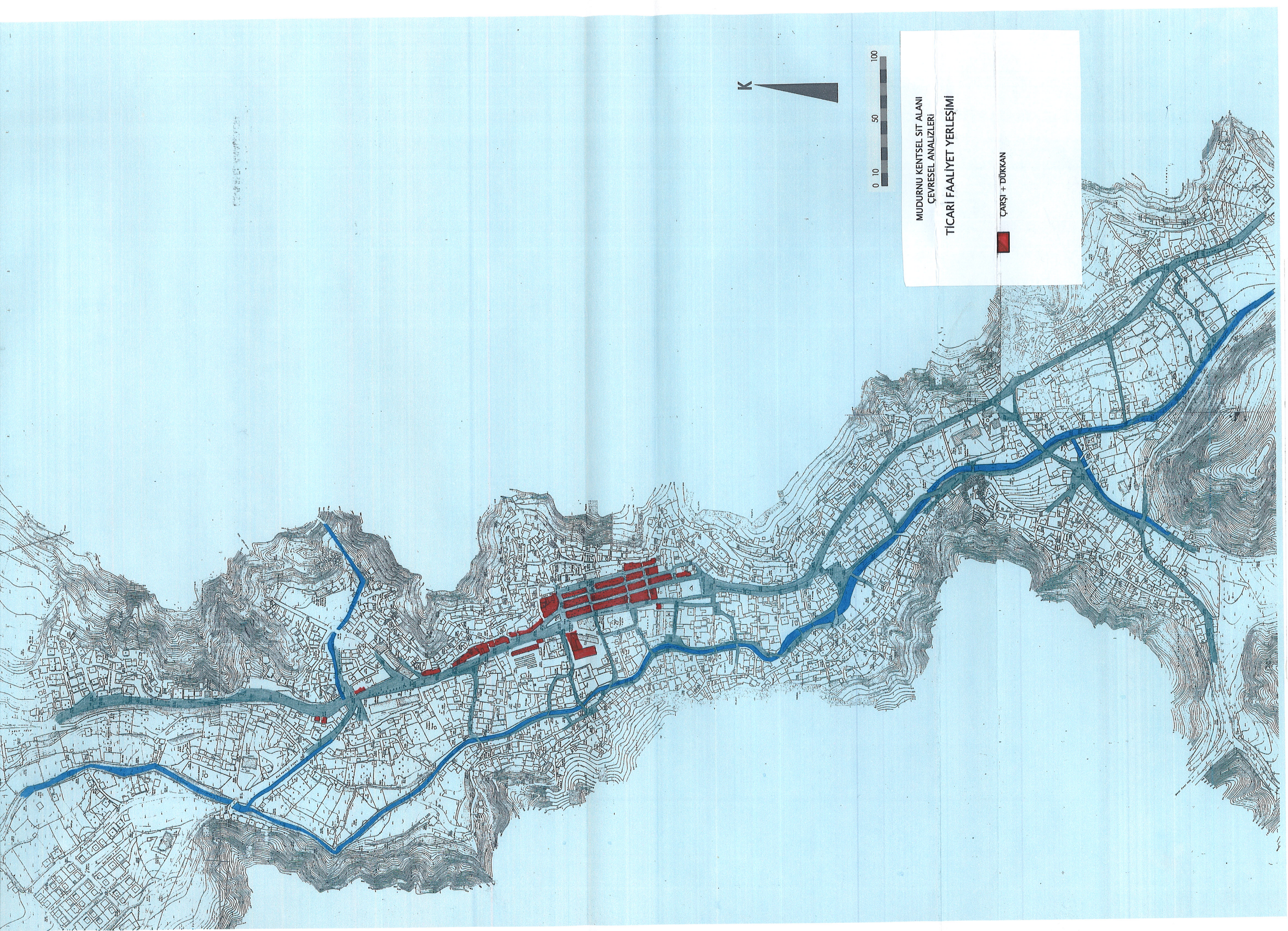

Harita 3.6 Mudurnu Kent Merkezi, mahalle taksimatı

3.3 arşı Bölgesi

Mudurnu ,kentin Osmanlılarca fethinden sonra kale yerleşiminden çıkıp yamaçlara, sabit yerleşim düzenine geçmiştir. Ve bunun neticesinde oluşan canlı ekonominin bir merkezi bugün “arşı” denilen alanda teşkil olmuştur. Kentteki bu arşı hayvancılık ve ormancılığın yanı sıra , iğnecilik, akıcılık, bakırcılık, demircilik gibi zanaat kollarının da bulunduğu bir hal almıştır.İhtiyaçların farklı iş kollarında olması ve bu iş kollarının birbirleriyle irtibatla çalışıyor olması bugünkü çarşının durumunu açıklar. Zira arşı, birbirine paralel 3 sokaktan ve bunları belli mesafelerde kesip, birbirine bağlayan ara yokuşlu sokaklardan meydana gelir(Bkz.Fotograf 3-1,2,3,4,5,6). O zamanlarda olduğu gibi şuan da bile; çarşıdaki meslek gruplarının dağılımı, gruplaşması söz konusudur. Dükkanlar karşılıklı olup, büyüklükleri yaklaşık aynıdır. Plan şeması kabaca; dikdörtgen bir ana mekan, bazen arkasında bazen üstünde depo ve imalat bölümleri şeklindedir (Bkz. Harita 3.7)

Çarşının tarihi dokusu bugün büyük ölçüde maalesef kaybolmaktadır. Buna; eskiyen ahşap yapıların yıkılıp,yeniden beton mimarisiyle yeniden yapılması, yapıların bakımsız ve metruk kalması, zamanın getirdiği ticaret anlayışı ve eskiden yapılan el zanaatlarının artık önemini yitirmesi sebeplerini sıralayabiliriz.

Harita 3.7 Mudurnu Kenti Ticari Faaliyet Yerleşimi

Fotoğraf 3.1 Mudurnu Kent Merkezi, Çarşı mevkii

Fotoğraf 3.2 Mudurnu Kent Merkezi, Çarşı mevkii

Fotoğraf 3.3 Mudurnu Kent Merkezi, Demirciler Çarşısı

Fotoğraf 3.4 Mudurnu Kent Merkezi, Yukarı Çarşı

Fotoğraf 3.5 Mudurnu Kent Merkezi, Aşağı Çarşı

Fotoğraf 3.6 Mudurnu Kent Merkezi, Bolu Caddesi

3.4 Yeşil Alanlar, Mezarlık ve Hazineleler

Kent içinde, Yıldırım Hamamı kuzeyinde bulunan ve çay bahçesi olarak kullanılan alan dışında özellikle ayrılmış park yada benzeri yeşil alan yoktur. Geçmişte; bağlar ve elma bahçeleri bulunan kentin yeşil görünümü bugün, evlerin büyük bahçeleri sağlamaktadır. Topografyadan dolayı genellikle setlendirilmiş olan bahçeler, sebze ve meyve bahçeleri olarak düzenlenmişlerdir.

Mudurnu kentsel sit alanı içinde, tarihe ışık tutacak niteliğe sahip mezarlar sadece Kanuni Sultan Süleyman Camii (Yeni Camii) haziresinde yer almaktadır. (Bkz.Fotoğraf 3.7) Oldukça eski dönemlerden kalma olarak bilinen bu mezarların yanında gene aynı cami avlusunda türbe bulunmaktadır

Günümüzde kentin kuzey yönündeki girişinde “Aşağı Mezarlık” , güney yönünde Musalla mahallesinde ise “Hacettepe Mezarlığı” adıyla kullanılan iki mezarlık mevcuttur.

Fotoğraf 3.7 Kanuni Sultan Süleyman Camii Haziresi

3.5 Dini, İdari ve sosyal Amaçlı Yapılar

3.5.1 Yıldırım Camii (Büyük Camii)

3.5.1.1 Konumu

Yıldırım Cami Mudurnu Çayı'nın doğusunda, Büyük cami Mahallesi, 157 Ada, 26-30-Zc pafta ve 2 nolu parseldedir.Tarihi çarşı dokusunun başlangıcı yada bitişi sayılabilecek bir yerde ve Mudurnu'nun tam orta bölgesindeki düzlükte konumlanmıştır. (Bkz. Harita 3.8)

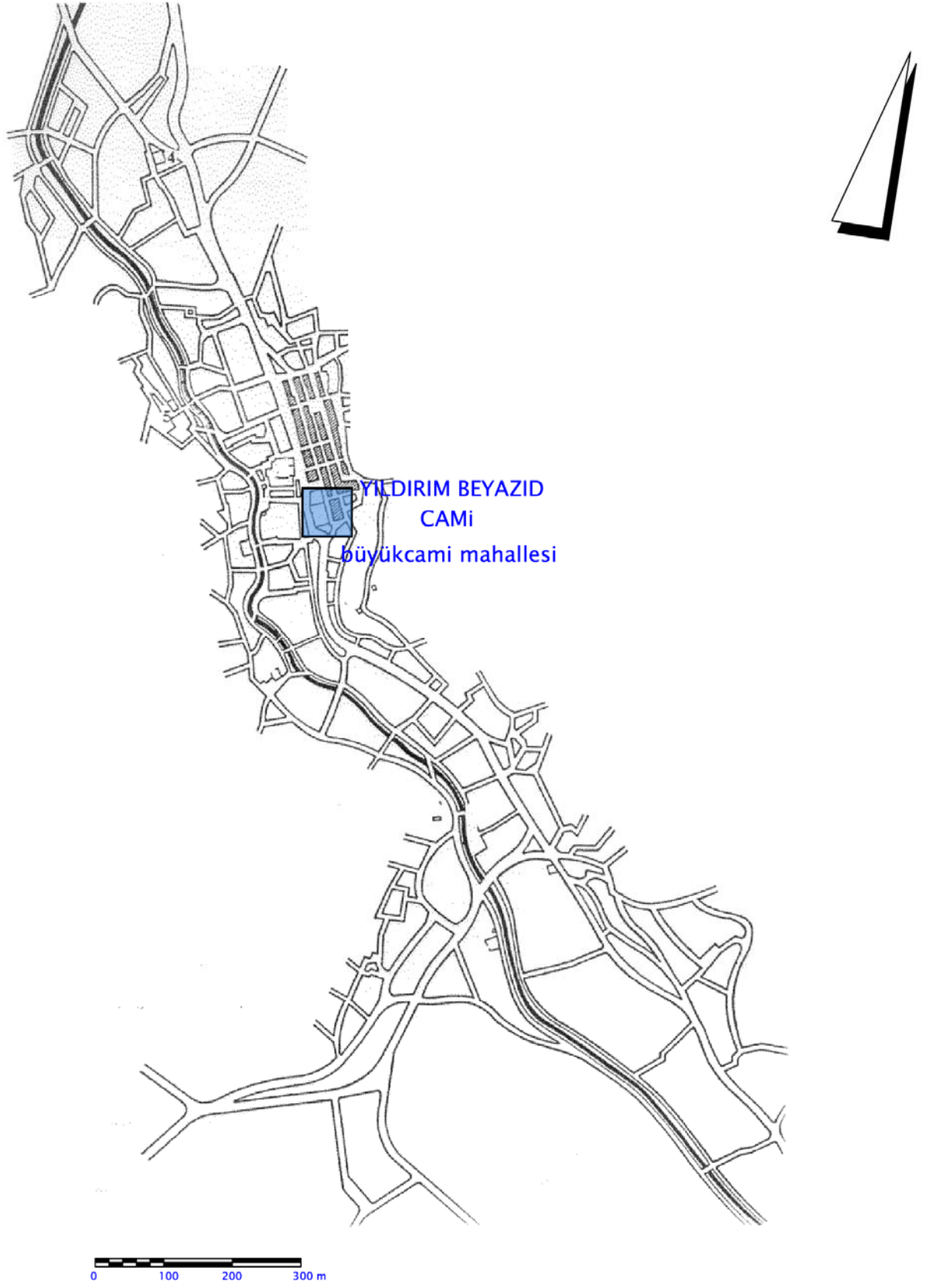
3.5.1.2 Tarihçe

Yıldırım Cami, I. Murat Hüdavendigâr (1359-1389) devrinde yapılmış olup banisiyse Şeyhzade I. Beyazıt (Yıldırım) 'dır. Caminin inşa kitabesi olmamasına rağmen bunu, hemen yakınındaki külliye'nin diğer yapısı olan hamamın 1382 tarihli kitabesi ve gelirinin öncelikle camiye ayrıldığını belirten taş vakfiyesi ispatlanmaktadır. Buna göre, cami hamamdan ya az önce , yada olsa olsa aynı tarihte yapılmıştır. Her iki yapının da yapım tekniği benzerdir. Cami yanında bir de medrese yapıldığı bilinmekle beraber bu yapıdan günümüze kalıntı kalmamıştır. Muhtemelen caminin mimarı da, hamamın mimarı olan Ömer bin İbrahim'dir Sönmez, Başlangıcından 16 yy' a kadar Anadolu Türk-İslam Mimarisinde Sanatçılar, s. 395).

Cami pek çok defa onarım görmüştür. 1744 yılında son cemaat yeri önündeki minarenin yerine caminin sağına yeni bir minare ek yapılmıştır. Bu minare de 1957 yılındaki depremde tahrip olmuş ve küpten sonrası tuğla ile yeniden yapılmıştır. Ancak eski minarenin kitabesi minarenin kapısında durmaktadır. Yapı 1776, 1839, 1900 ve en son 1956-60 yıllarında çeşitli tamirler görmüş ve bu tamirler mahfil üstüne gelen kubbe içine enson 1960 yılını gösterecek şekilde işlenmiştir. Fakat 1999 yılında yaşanan Marmara ve Bolu depremleri sonucu camide, özellikle kubbede ve taş duvarlarında ciddi hasarlar meydana gelmiş ve Kasım 1999 da ibadete kapanmıştır. Ancak, 2001 Mayıs ayı itibariyle yeni bir onarım faaliyeti başlayarak 2002 ortalarında tamamlanmıştır.

3.5.1.3 Yapım Sistemi ve Malzeme

Yapının beden duvarları ve kasnaklar, moloz taştan inşa edilmiştir.Sadece köşelerde son cemaat yenini duvarlarında, ayaklarında ve kemerlerinde kaba yontma taş kullanılmıştır. Yapının saçaklarında ve minarenin kare taş kaidesinin üstünde tuğla devam eder. Cümle kapısındaki sövelerde ve mihrap etrafındaki silmelerde mermer kullanılmıştır.Pencereler taş söveli, üst pencereler ve kubbe kasnağındakiler alçı sövelidir. Mahfil ve payeleri ile minber de

Harita 3.8 Yıldırım Camii Konumu

ahşaptır. Mihrap zeminden 150 cm. yüksekliğe kadar mermerdir. Minber ahşap ve yenidir. Pencereler demir, alçı, tuğla kullanılarak yapılmıştır. Alt pencerelerde dökme demirden yapılmış lokmalar yer alır.

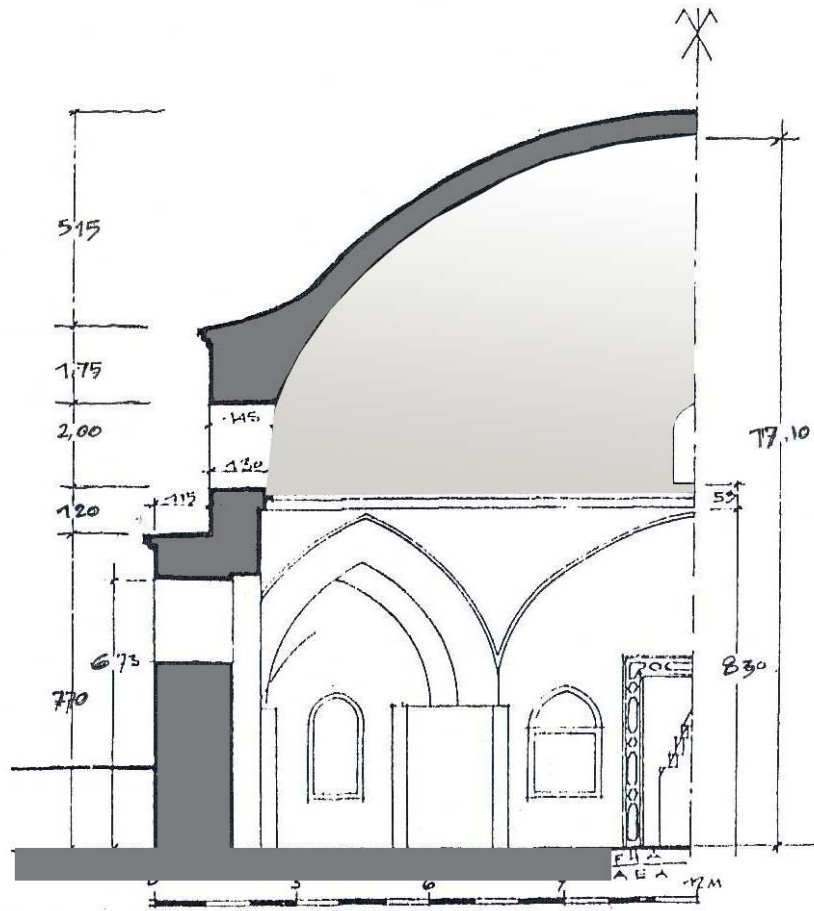
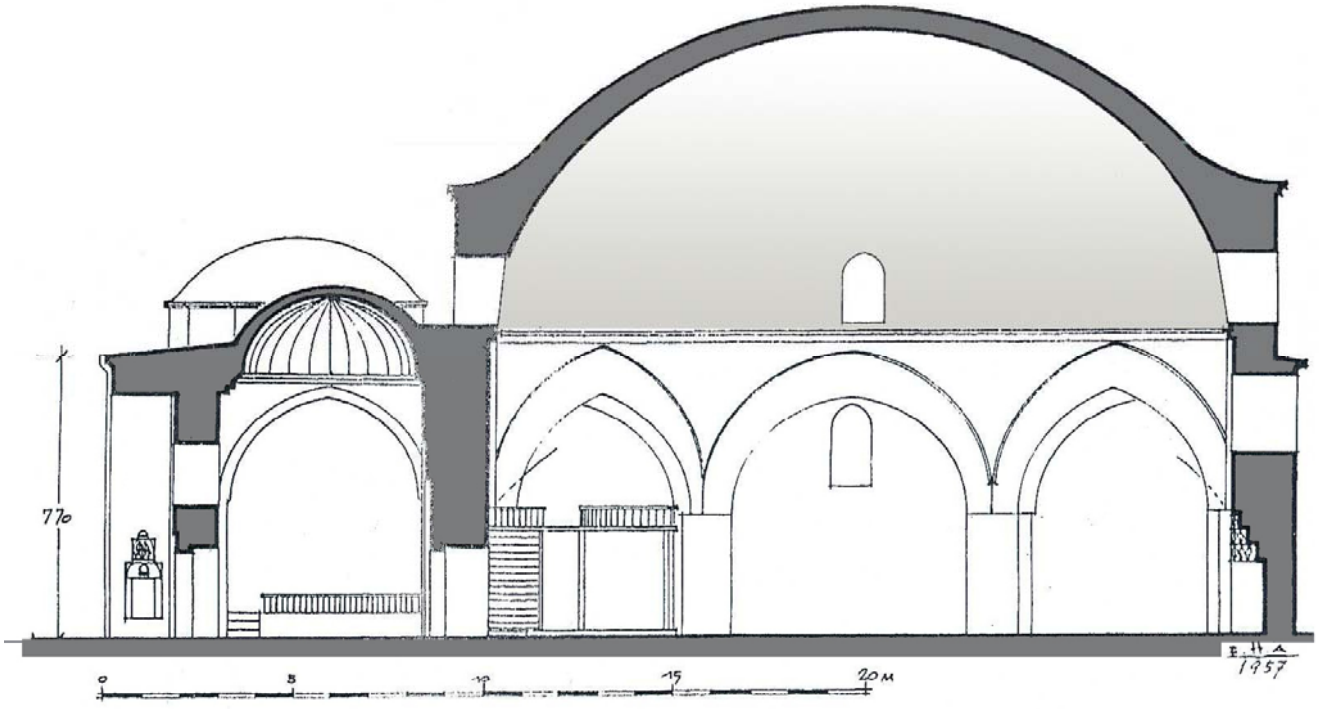
3.5.1.4 Caminin mimarisi

Yıldırım Cami, tek büyük kubbeli ana mekanı ve üç bölümlü son cemaat yeri olan cami plan tipindedir. Caminin ana mekanı kareye çok yakındır. Kenar uzunlukları 20.70 m. ile 21m. arasındadır. İki yana birer dar kemer eklenmiş ve 1 m.lik genişleme sağlanmıştır. Mekanın üstünü 19.65 m yi bulan bir çapa sahip kubbe örter. Bu kadar açıklığı geçecek kubbeyi taşıyan beden duvarlarının kalınlığı da 160 ile 167 cm.lik kalınlığa sahiptir. Kubbe üzengisi 880 cm. kotundadır. Köşelerde sekizgene ve kubbeye geçiş tromplarla sağlanmıştır. Tromp üzengileri aynı zamanda duvarı da destekleyen kalın duvar parçalarına oturmaktadır. Doğu ve batı kenarlarının ortasında, büyük ve sivri kemerli nişler yer alır. Ayakların şekil ve boyutları farklıdır. Kimi dikdörtgen ,kimi pahlı, kimi ise dışlıdır. Kemer başlarının duvarlara ve ayaklara oturuşlarında da farklılıklar görülür. Kuzey yönünde üç bölümden oluşan son cemaat mahalli yer alır. Yan duvarları tamamen kapalı, ön cephede ise sivri kemerli yan bölümler, 2 m. yüksekliğe kadar alttan örülü geri kalanı ise camekanlıdır. Kapının olduğu orta bölüm ise tamamen duvarla kapalıdır. Bu orta kısımda büyük bir niş içerisinde cümle kapısı yer alır. Cümle kapısı mermer sövelerden yapılmış olup dikdörtgen şekillidir. Sövelerin yan dikmeleri 52x44 cm. boyutlarındadır. Orta ayakların iki yanında mukarnaslı nişler yer almaktadır. Son cemaat yerinin üç kubbesinden ortadaki 24 dilimli ve kasnaklıdır. Diğer iki kubbe bundan daha büyük ve ovaldır. Üçünde de kubbeye geçiş pandantiflidir. Orta kubbenin altındaki kare mekandan ana mekana geçmek için yapılmış ikinci kapı da kademeli nişler ortasında yer alır. İlk kapı ile aynı eksen üzerindedir, fakat daha küçüktür (Ayverdi, Mudurnu'da Yıldırım Beyazıd Manzumesi ve Taş Vakfiyesi, s. 82). (Bkz. Çizim 3.1,3.2)

Yapının dış cephesine gelince; kuzey cephede üç bölümlü son cemaat yeri vardır. Pencere olarak kapının üzerine bir dikdörtgen, üstlük pencere ve duvarın alt kısmında da iki pencere açılmış, alttaki pencereler örülmüştür. Güney cephede dört adet alt pencere vardır (Bkz. Fotoğraf 3.10,3.11).

Dıştan taş söveli ve üzerleri taş kör kemerlidir. Üstte ortada bir adet ve kasnakta yine bir adet pencere daha vardır. Bunlar alçı revzenlidir. Caminin güney ve yan cephelerinde ön cephedeki piramidal görüntü yoktur. Kubbe kasnağı oldukça yüksek, beden duvarları ise alçak tutulmuştur. Bu oranlar camiye basık bir görüntü sağlamıştır.

Çizim 3.1 Yıldırım Camii Planı, E. H. Ayverdi

Çizim 3.2 Yıldırım Camii Kesiti, E. H. Ayverdi

Caminin ilk minaresi son cemaat yerinin önünde ve bağımsız iken 1744 yılında binanın sağına yeni bir minare yapılmıştır. Bu minare de 1957’de meydana gelen depremde yıkılmış ve küpten sonrası tuğla ile yeniden yapılmıştır. (Bkz. Fotoğraf 3.15,3.16).

3.5.1.5 Caminin Süslemesi

Cami çok fazla süslü değildir. İç mekanda, mihrapta yer alan mukarnaslar ve dikdörtgen çerçevenin içindeki birbirine bağlanarak devam eden bir uzun bir kısa kartuşlardan oluşmuş süslemenin yanı sıra, yine mihrap da iki yuvarlak dilimli kabara yer alır. Caminin dış kapısında iki yanda yer alan nişler mukarnaslıdır. Caminin gördüğü tahribat ve tamirler sonucu üst üste yapılan boyalar ile uzuvlarını kaybetmiş olan kalem işi süslemelerin yerlerini duvarda ve kubbelerde yapılmış 1960 tarihli bitkisel kalem işi süslemeler almıştır. Minare kapısındaki taş kemerde de bir rozet motifi yer almaktadır. Yapının kubbe eteğini dıştan iki sıra testere dişi motifi dolanmaktadır. (Bkz. Fotoğraf 3.14).

Fotoğraf 3.8 Yıldırım Camii, Giriş cephesi

Fotoğraf 3.9 Yıldırım Camii, Giriş cephesi, iç avlu

Fotoğraf 3.10 Yıldırım Camii, güney cephesi

Fotoğraf 3.11 Yıldırım Camii, Giriş cephesi

Fotoğraf 3.12 Yıldırım Camii,

Fotoğraf 3.13 Yıldırım Camii, Son cemaat mahalli

Fotoğraf 3.14 Yıldırım Camii, Kubbe silme profili

Fotoğraf 3.15 Yıldırım Camii, Ankara Caddesi cephesi, Minare

Fotoğraf 3.16 Yıldırım Camii, Ankara Caddesi cephesi, Minare

3.5.2 Kanuni Sultan Süleyman Camii (Yeni Camii)

3.5.2.1 Konumu

Kanuni Sultan Süleyman Cami, Yıldırım Cami'nin ve ilçeyi ikiye ayıran çayın batısındadır. Büyük Cami Mahallesi'nde 154 ada , 26-30-Zc pafta, 1 parsel de yer alır (Bkz. Harita 3.9).

3.5.2.2 Tarihçe

Kanuni Cami'nin önceleri bir kitabesi olduğu ve bu kitabede Kanuni Sultan Süleyman tarafından yaptırıldığının yazdığı ancak bu kitabenin 50 yıldır kayıp olduğu belirtilmektedir (Sezen, Bolu ve Mudurnu Türk Eserleri, s. 26).

Buna göre cami, 16 yy' da yapılmış olmalıdır. Mimarı bilinmemektedir. Görünüm itibarıyla oldukça elden geçmiş ve yenilenmiş olduğu fark edilmektedir. En son 1996' lar da tamir görmüştür.

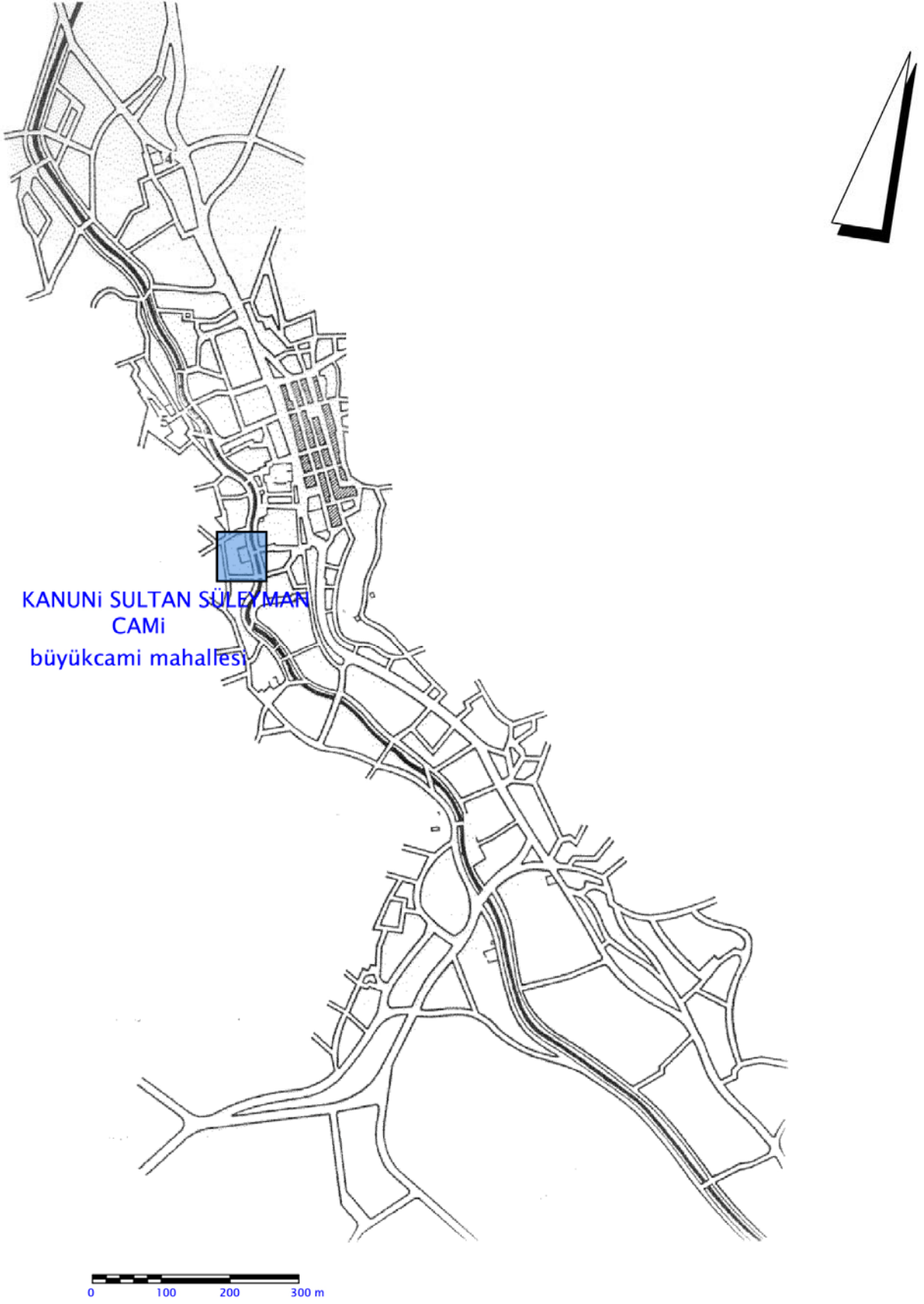
3.5.2.3 Yapım Sistemi ve Malzeme

Yapıda beden duvarları moloz taştan, minare kaidesi ise düzgün kesme taşandır. Alt pencere sövelerinde de taş kullanılmıştır. Yapının bazı yerlerinde tuğla kullanılmıştır. Buralar; pencere kemerleri, saçaklar, minarenin kaideden sonraki kısmı, caminin giriş kapısı kemeri ve kemer içidir. Caminin çatısı ahşap üzeri yerli kiremitle kaplıdır. İç mekanda, tavanda ahşaptır. Ayrıca son cemaat yeri ve payeleri, giriş kapısı, içeride mahfil ve minber ahşaptandır. Üst pencereler alçı, alt pencereler lokma demir şebekelidir.

3.5.2.4 Caminin Mimarisi

Camii, son cemaat yeri ile dikdörtgen planlıdır. Ana mekan, 12.50 m' ye 12.30 m. ölçülerinde kareye yakındır. Çatı ahşaptır. Üzeri yerli kiremitle örtülüdür. Yapının kuzeyinde son cemaat yeri yer alır. İki yanı kapalı, önden ise tamamen açıktır. Kare kesitli ağaç payelerle taşınmaktadır. Üst örtü yine ahşap ve kiremitli çatıdır. Son cemaat yerinin sağ ve sol zemini ortadaki giriş aksındaki zeminden 35 cm. daha yüksektir. Giriş kapısı ahşap, üstü tuğla kemerli ve kemer içi tuğla dolguludur. Kapının iki yanında üstte iki, altta iki pencere yer alır. Üsttekiler alçı şebekeli ve tuğla kemerlidir. Alttakiler ise dikdörtgen taş söveli, üstü sivri tuğla kemerli içi tuğla dolguludur. Alttaki pencerelerin şebekeli lokma demir şebekelidir.

Caminin doğu cephesinde, son cemaat yeri hizasındaki beden duvarı, esas cepheden yarım metre taşkındır. Meydana gelen köşeye de bir niş konulmuştur. Son cemaat sol duvarı

Harita 3.9 Yıldırım Camii Konumu

olan, bu dışarı taşkın kısımda; üstte iki, altta iki pencere yer alır. Doğu cephesinin geri kalan kısmında da; üstte üç, altta üç pencere vardır. Avluya ve son cemaat yerine yandan girişi sağlayan taş kemerli kapı da bu cephenin en sağında yer almaktadır. Güney cephede; altta iki, üstte ise ortadaki yuvarlak olmak üzere üç pencere yer alır. Batı cephe de ise; altta üç, üstte üç pencere vardır. Yapıdaki bütün üst pencereler alçı şebekeli, tuğla kemerli, alt pencereler ise dikdörtgen taş söveli ve içi tuğla dolgulu sivri tuğla kemerlidir. Yalnız doğu cephedeki alt pencerelerin kemer içleri taş dolgudur. Tüm pencereler lokma demir şebekeli ve içten çift ahşap kanatlıdır. Yapının güneydoğu köşesinde mukarnaslı küçük bir niş açılmıştır. Ayrıca saçakta 2 sıra testere dişi profil tüm yapıyı dolandır.

Minare kuzeybatıda yapıya bitişiktir. Kesme taş kaidesi ongendir. Minarenin geri kalanı tuğladandır. Şerefesini, 8 sıra testere dişi profil çevirmektedir.

Caminin ana mekanına girildiğinde ahşap direklere oturan ahşap mahfille karşılaşılır. Mahfilin zemini, ana mekanın zemininden 25 cm. daha yüksektir. Ana mekanın kuzeyini komple dolduran mahfil, doğu ve batı kenarlarında da ortalara kadar gelir. Minber ahşaptır. Caminin mihrabı 8 sıra mukarnalıdır. Üzeri oldukça kalın sıvanmış ve boyanmıştır. Dikdörtgen çerçeve ile çerçevelenmiştir. Üst kısmında renkli camlardan bir yıldız motifi yer alır. Bu motif caminin güney cephesinin üstündeki yuvarlak pencerenin hizasıdır. Mihrabı çevreleyen dikdörtgen çerçevenin içinde, bir kısa bir uzun devam eden geometrik motifler vardır.

3.5.2.5 Süsleme

Caminin dışında çok fazla süsleme yoktur. Güneydoğu köşesinde 3 sıra mukarnaslı küçük bir niş açılmıştır. Ayrıca saçakları dolanan 2 sıra testere dişi profil vardır. Minarenin gövdesinde 2 sıra profil yanında içinde yıldız süslemeleri de yer alır. Gövdenin başlangıcında da çepeçevre dolanan üçgenler görülür. İç mekanda mihrap yaşmağı mukarnalıdır. Ayrıca mihrabın üstünde renkli camlı yıldız motifi bir yuvarlak şerit içine alınmıştır. Mihrabı çevreleyen dikdörtgen kuşak içinde de, bir kısa bir uzun birbirine bağlanan süslemeler vardır. Ayrıca mahfilin saçağında bitkisel kalem işi dolanmaktadır.

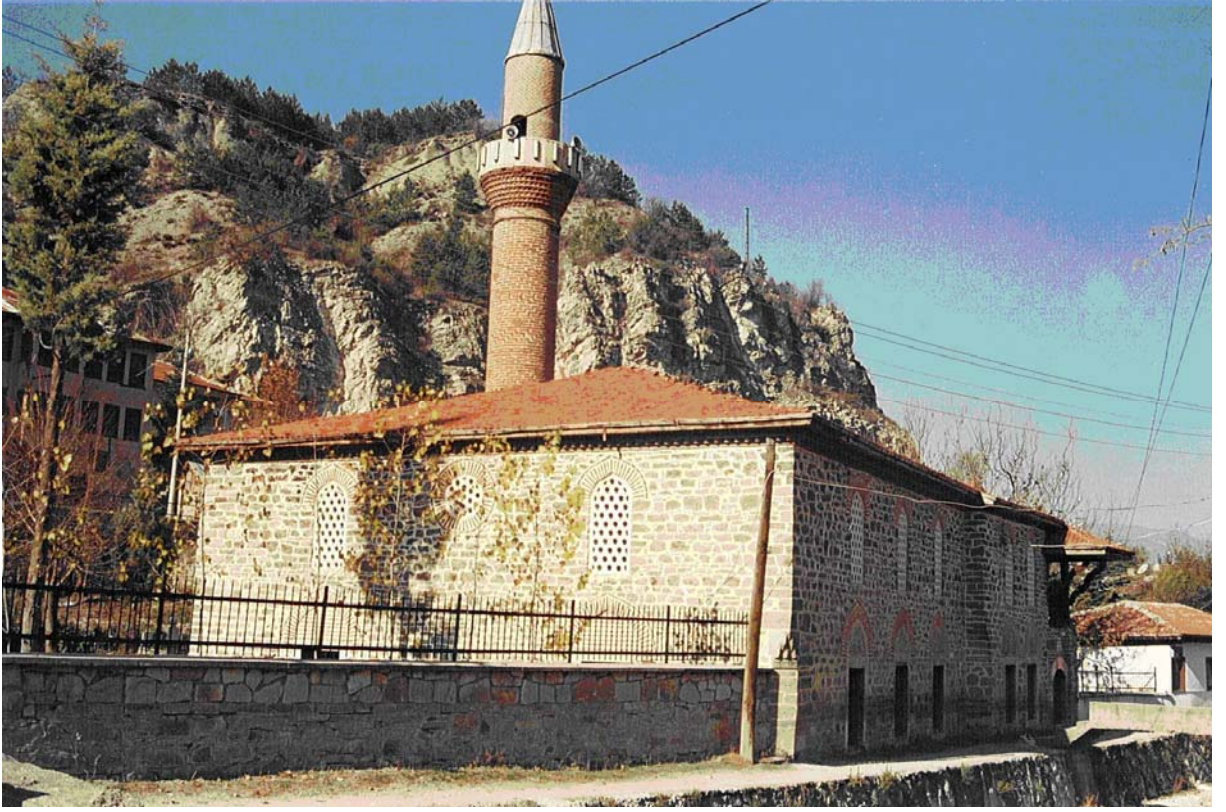
Caminin ahşap tavanında altıgen çerçeve içinde, yıldız, üçgen, altıgenden oluşan geometrik Selçuklu tahta geçmeleri yer alır. Bu, yapının en önemli süslemesidir.

Fotoğraf 3.17 Kanuni Sultan Süleyman Camii

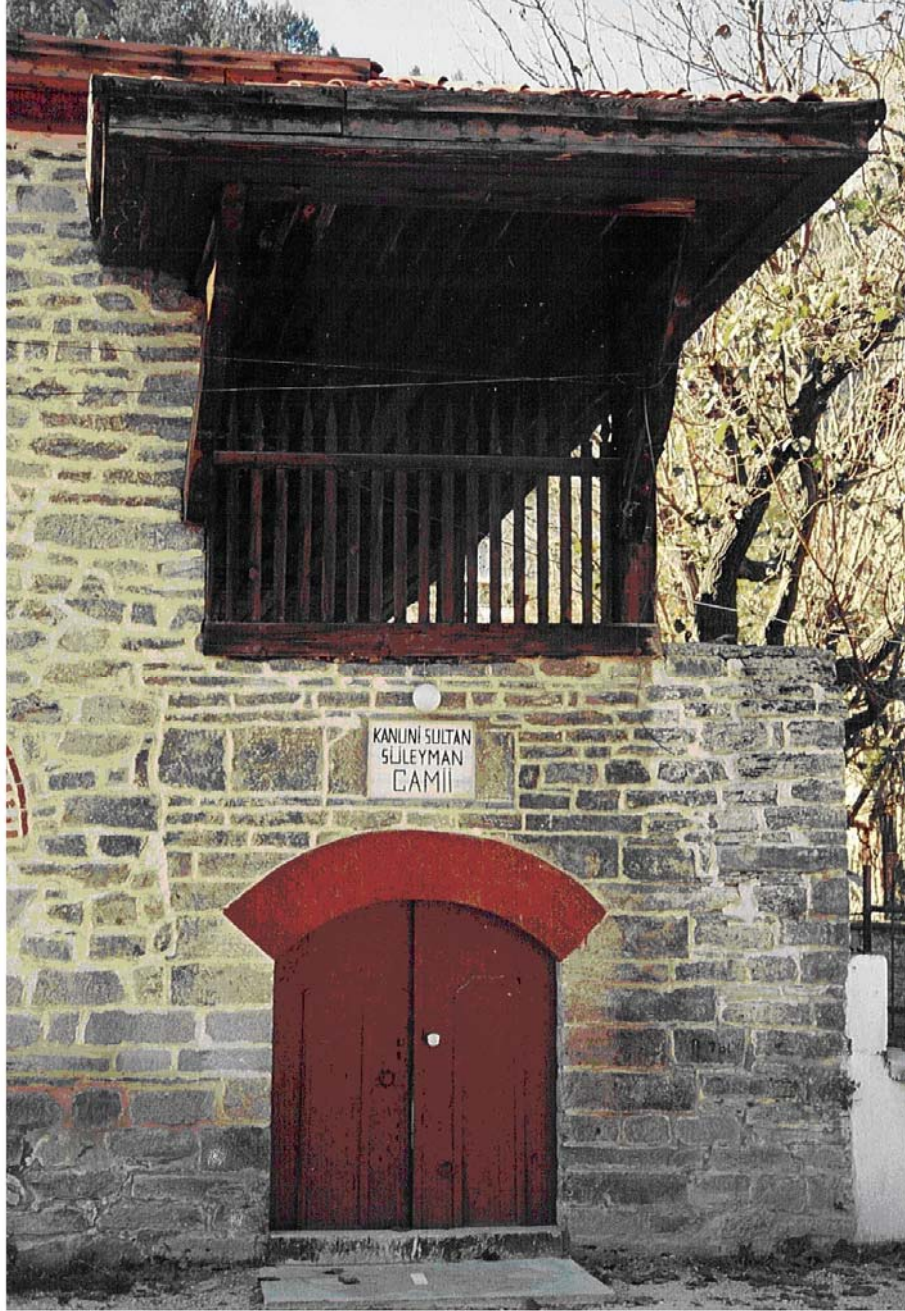
Fotoğraf 3.18 Kanuni Sultan Süleyman Camii

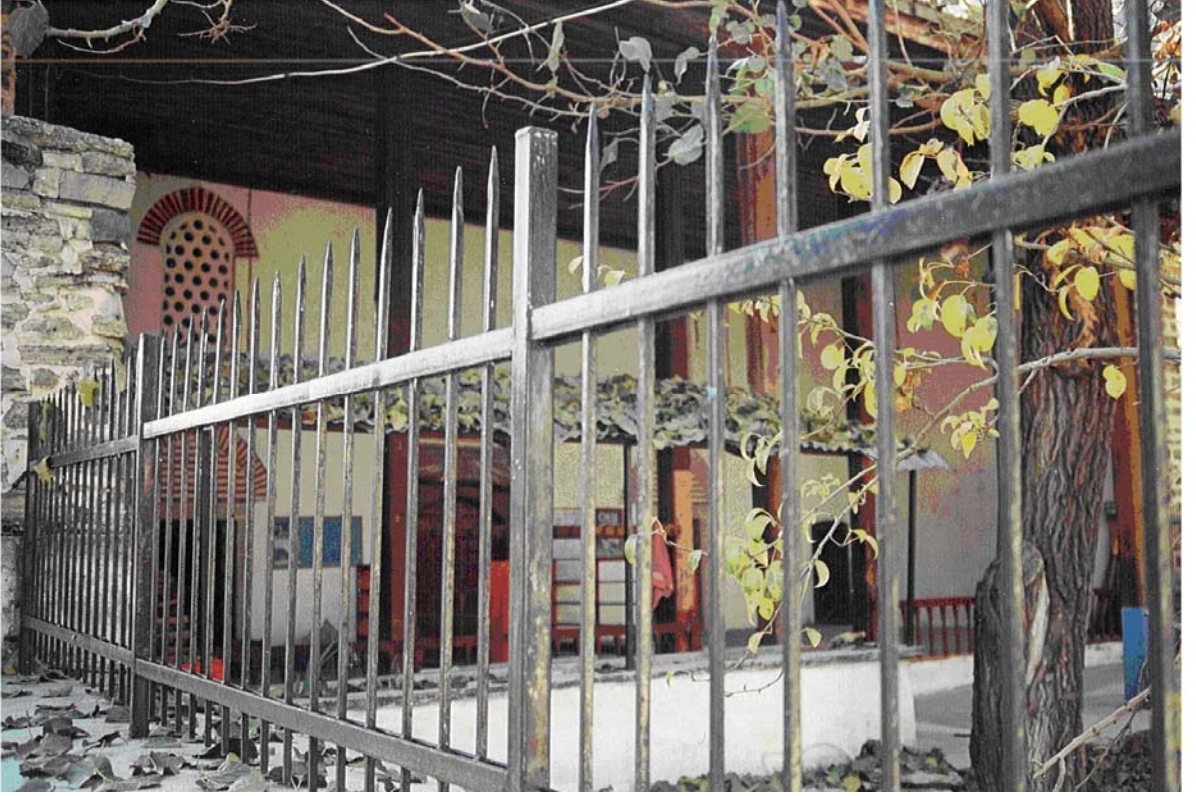
Fotoğraf 3.19 Kanuni Sultan Süleyman Camii

Fotoğraf 3.20 Kanuni Sultan Süleyman Camii

Fotoğraf 3.21 Kanuni Sultan Süleyman Camii, Giriş Kapısı

Fotoğraf 3.22 Kanuni Sultan Süleyman Camii, Son Cemaat Mahalli

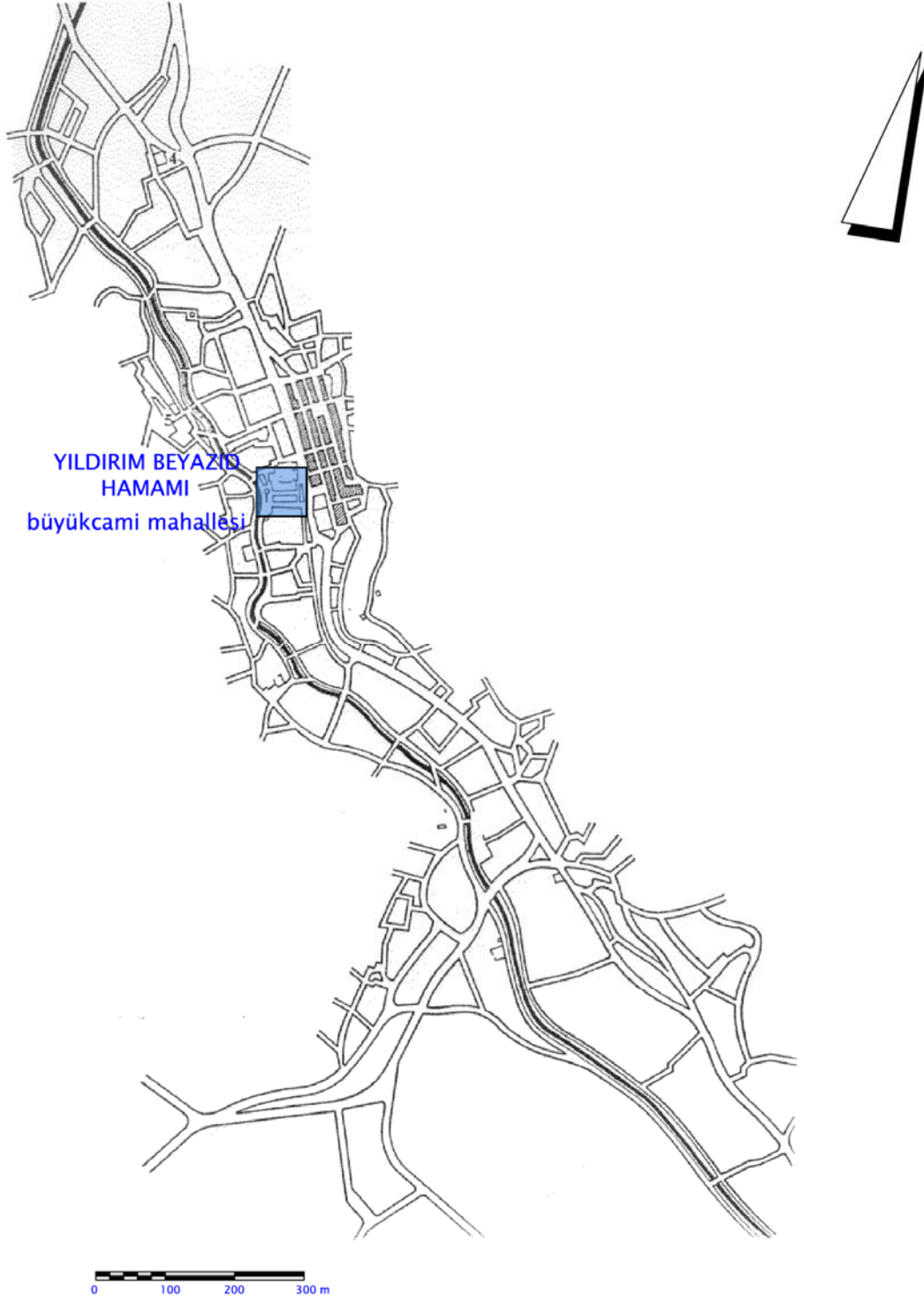

Fotoğraf 3.23 Kanuni Sultan Süleyman Camii, Giriş saçağı

3.5.3 Yıldırım Hamamı

3.5.3.1 Konumu

Yıldırım Hamamı da Büyükcami mahallesinde, Yıldırım Cami'nin karşısında, 44 ada,26-30-ZC pafta, 1 parselde yer alır. (bkz. Harita 3.10).

Harita 3.10 Yıldırım Hamamı Konumu

Fotoğraf 3.24 Yıldırım Hamamı, Giriş cephesi

3.5.3.2 Tarihçe

Hamam, Sultan I. Bayezid tarafından, Şeyhzadeliği sırasında 1382 yılında Ömer bin İbrahim'e yaptırılmıştır. Bu bilgiler hamamın erkekler kısmı soğukluğunun giriş kapısındaki kitabelerde belirtilmiştir (Ayverdi, Mudurnu'da Yıldırım Beyazıd Manzumesi ve Taş Vakfiyesi, s. 82.).

3.5.3.3 Yapım Sistemi ve Malzeme

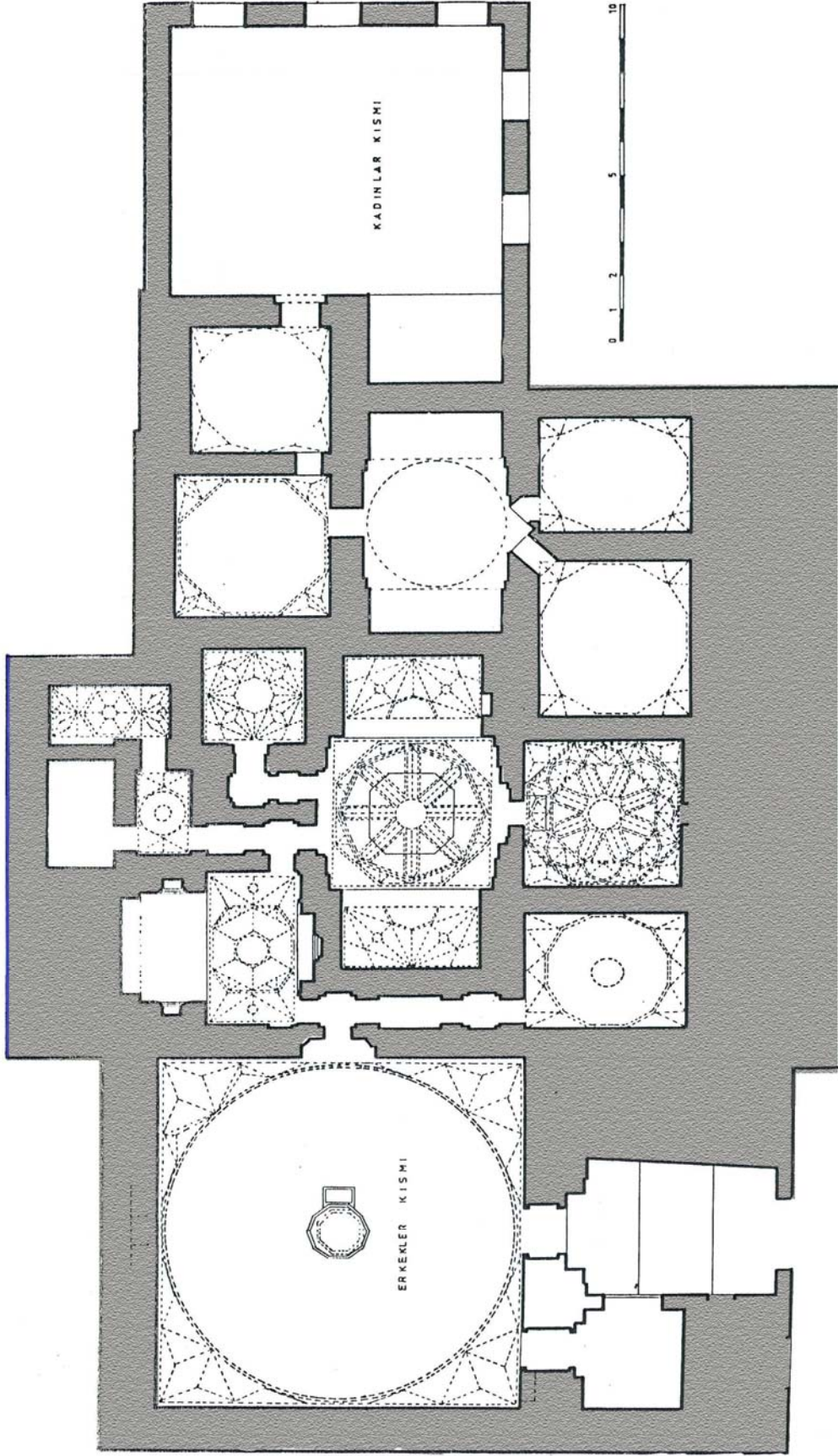
Hamamın duvarları moloz taştır. Yalnız giriş kapısının iki yanında ve saçak silmelerinde düzgün kesme taş kullanıldığı görülür. Çatılarda özgün kaplama malzemesi kiremit olarak yapılmış olsa da şu an beton kaplamadır. Hamam girişindeki kitabe, kurnalarda, göbek taşında, kısmen bazı duvarlarda, şadırvanda mermer kullanılmıştır. Giriş kapısındaki mukarnaslar küfeki taşından oyulmadır. Kubbe aydınlatmaları için camlı fil gözleri kullanılmıştır.

3.5.3.4 Mimarisi

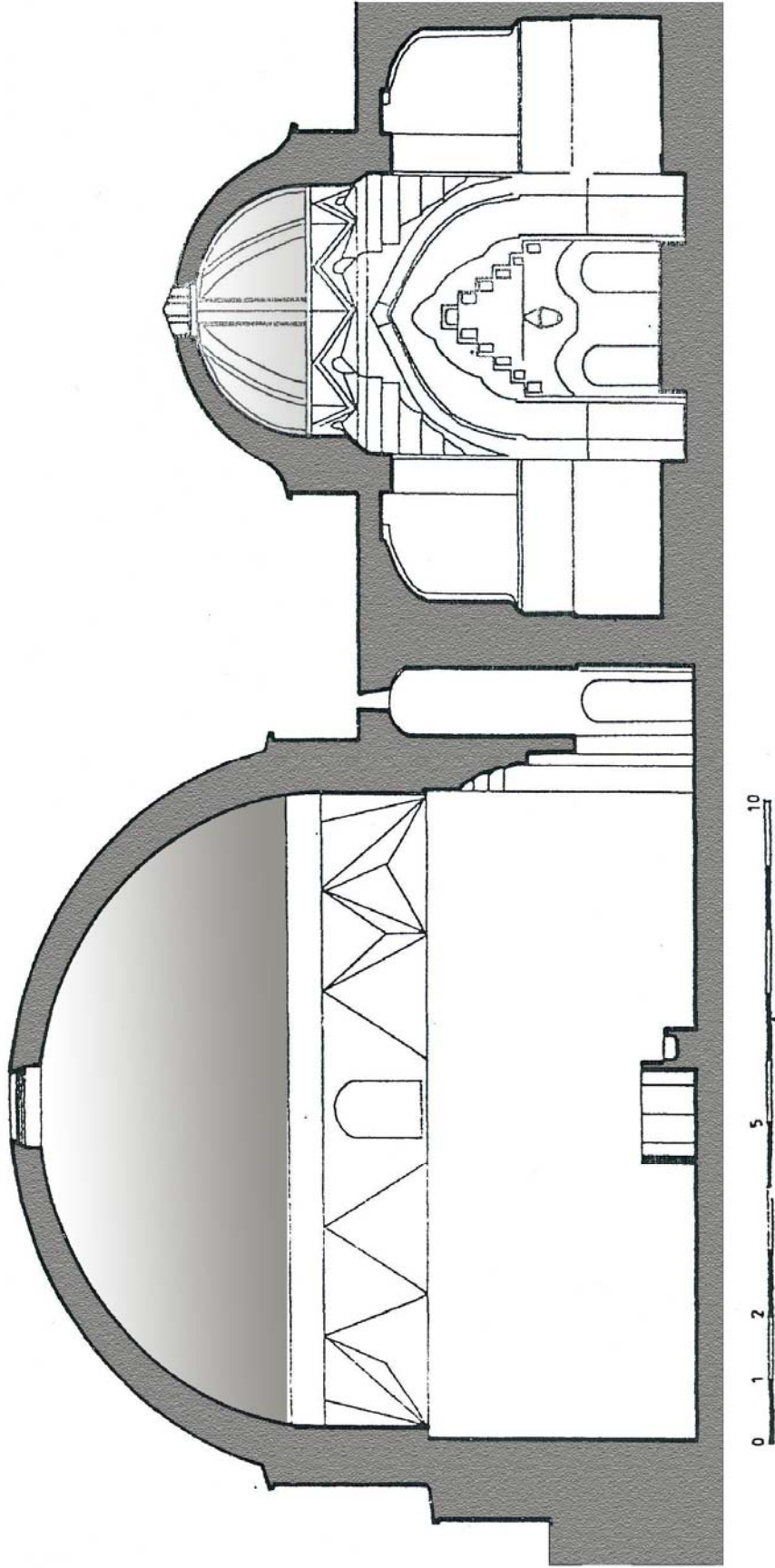
Hamamın plan şeması ilk bakışta hiçbir düzen göstermez. Oldukça karışık ve girintili çıkıntılıdır. Bu çıkıntıların sebebi de zaman içerisinde yapıya yapılan eklerdir. Erkekler kısmı daha büyük ve doğu yönündedir. Kadınlar ise batı yönündedir. (bkz. Çizim 3.3 , Çizim 3.4)

Ahşap giriş kapısının üzerinde altı sıra mukarnaslı bir yaşmak bulunur. Yaşmağın iki yanında şu an kireçleşmiş olan kum saati vardır. Mukarnasların altında ise kitabeler yer alır. Soyunmalığa kapıdan giriş dehliz şeklinde ve kalın duvarlıdır. Soyunmalık kısmı kare planlı ve üzeri kubbeyle örtülüdür. Önce daire şeklinde bir kasnak, üstüne sekizgen bir kasnak daha eklenmiştir. Kubbe eteğinde diklik, bu şekilde izole edilmiş , kubbe bu yüksek kasnak içine saklanmıştır. Kubbeye geçiş baklavalı üçgenlerle sağlanmıştır. Kubbe ortasında sekizgen aydınlık feneri yer alıp mekanı aydınlatmaktadır.

Soyunmalığın batı duvarında açılmış büyük bir niş içinde ılıklığa giden kapı yer alır. Bu kapıdan girişte 1 m. kenarlı dar bir dehliz yer alır. Koridorun üstü baca şeklinde yükselir. Koridordan sağa ve sola geçiş vardır. Sağa dönüşte başka bir koridor bulunur. Bunun üzerinde baca vardır. Bu baca ılıkliktan ve sıcaklıktan gelen kokuların çıkması için yapıldığı anlaşılmaktadır. Koridorun devamında dikdörtgen planlı kubbeli havlu kurutma yeri yada keseciler bölümü denilen kısım yer alır. Buradan gene koridorla ılıklik kısmına ulaşılır. Burası dikdörtgen bir mekanın eyvanla genişletilmesiyle oluşmuştur. Dikdörtgen kısmın üstü, Türk

Çizim 3.3 Yıldırım Hamamı Planı, E. H. Ayverdi

Çizim 3.4 Yıldırım Hamamı Kesiti, E. H. Ayverdi

üçgeniyle geçilerek bir kubbeye dönüşerek örtülür. Ilıklığın güneyinde sivri beşik tonozlu eyvan yer alır. Zemini dikdörtgen kısmın zemininden daha yüksektedir. Ilıklığın kuzey duvarında mukarnaslı sivri kemerli bir niş içerisinde küçük, tek musluklu ve tek kurnalı bir çeşme yer alır.

Ilıklıktan sonraki koridordan sağa dönüş de ise hamamın sıcaklık kısmına varılır. Bu bölüm iki eyvanla genişletilerek sıcaklık ve halvet bölümleri oluşturulmuştur. Sıcaklığın ortasında yerden 40 cm. yükseklikte sekizgen forma sahip göbek taşı yer alır. Bu kısmın üst örtüsünde , mukarnaslarla sekiz köşeye geçilmiş, bunların üzerinde üçgenlerden bir kuşak dolanmış ve dilimli sekiz köşe kubbe oturtulmuştur. Kare kısma doğu ve batı yönlerinden açılan sivri kemerli eyvanların zemini seki şeklinde yüksektir. Batıdaki eyvanda tek bir kurna vardır. Doğudakinde ise iki tane kurna ve bir taş küvet yer alır.

Sıcaklıktan iki tane halvet hücreğine geçilir. Bunlardan biri, sıcaklığa giriş kısmının solundaki bir kapıdan geçilerek, üstü bacalı bir koridorla ulaşılan küçük halvet hücresidir. Kare planlı bu kısmı örten kubbe sekizgen aydınlık feneri ile aydınlatır. Ayrıca örtünün dört köşesinde de aydınlatma gözleri mevcuttur. Bu kısmın kapı üstü de mukarnaslı olu mekan içinde tek kurna vardır.

Hamamın batı kısmında, erkekler kısmından daha küçük ve sade tutulmuş olan kadınlar kısmı yer alır. Soyunmalığa giriş kuzeydendir. Bu kısım kareye yakın plandadır. Çatısı önceleri ahşap iken bugün düz beton çatı halindedir. Soyunmalık kuzeyde iki, batıda iki adet yatay geniş pencereler ile aydınlanmaktadır. Soyunmalıktan sonra ılıkılık kısmına geçilir. Ilıklık iki adet hücreden meydana gelir. Üzerileri kubbe ile örtülüdür. Kubbeye geçişler Türk üçgenleri ile yapılmıştır. Ilıklıktan sonra erkekler sıcaklığının plan şemasına benzeyen, ancak daha küçük olan sıcaklık kısmına geçilir. Ortada, kare göbek taşı bulunan kare mekanın üzeri kubbelidir. Sıcaklığın kuzeyinde yan yana iki kapıdan biri büyük, diğeri daha küçük iki halvet hücreğine geçilir. İkisi de kareye yakın plana sahip olup çatı örtüsü kubbedir.

Yapının kuzeyinde erkekler ve kadınlar kısımlarının halvet hücrelerinin arkalarına gelen kısımda su deposu ve külhan yer alır. Külhan ve odunluğa dışarıdan, kemerli bir giriş olup üzeri düz beton çatıdır. (bkz. Fotoğraf 3.29)

3.5.3.5 Süsleme

Hamamın dışında sadelik hakimdir. Ancak erkekler kısmı soyunmalığına giriş cephesinde, kapı nişi, altı sıra mukarnaslarla ve iki yanda mukarnaslı başlıklı sütuncelerle süslenmiştir. Erkekler soyunmalığından soyunmalığından kubbenin üzerine konduğu kuşak,

Fotoğraf 3.25 Yıldırım Hamamı, Arka cephesi

baklavalı üçgenlerle süslüdür. Buradan ılıklığa açılan kapı da mukarnaslıdır. Ilıklığın kubbe eteği Türk üçgenleriyle süslüdür. Kuzey duvarında mukarnaslarla süslü bir niş bulunur. Sıcaklık kısmının üst örtüsü, hem ortada, hem eyvanlarda baklavalı ve yaygın üçgenlerden oluşan zengin bir süslemeye sahiptir. Kubbeye geçişte mukarnaslar kullanılmıştır. Batı eyvanındaki mermer kurna üzerindeki balık figürü kabartmalarından dolayı “balıklı kurna” denilir. Büyük halvet hücresi, dört duvarın ortalarına kadar inen baklava ve üçgenlerle dolgulanmış dev mukarnaslarla süslüdür. Kubbesinde baklavalılar, bademlerle süslüdür. Kapısının iç kısmı da mukarnaslıdır. Hamamın iç süslemeleri, dışının gösterişsiz mimarisiyle zıtlık oluşturacak boyutlardadır. (bkz. Fotoğraf 3.27, Fotoğraf 3.28)

Fotoğraf 3.26 Yıldırım Hamamı, Arka cephesi

Fotoğraf 3.27 Yıldırım Hamamı, Giriş Kapısı

Fotoğraf 3.28 Yıldırım Hamamı, Giriş Avlusu

Fotoğraf 3.29 Yıldırım Hamamı, Külhan

3.5.4 Saat kulesi

Saat kulesi, Mudurnu nun doğusunda bulunan Hisarlı tepesi üzerinde ve kent plan şemasının yaklaşık orta bölümünde yer alır. 2002 yılında restorasyon çalışması yapılmış olup bugünkü haline gelmiştir. Özgün haliyle ilişkili olup olmadığı ve özgün halinin ilk yapım tarihi bilinmemektedir.

Fotoğraf 3.30 Mudurnu saat kulesi

Fotoğraf 3.31 Mudurnu saat kulesi

4. MUDURNU KONUT MİMARİSİ

Kent merkezi içinde bulunan yapılar, ana arterler kenarında ve kent merkezi boyunca geçen Mudurnu deresi kenarında yer alan konutlardır. Bu yapılar büyüklük, malzeme ve bahçeli olmaları dolayısıyla genelinde birbirine benzerlikler göstermekte ve kent dokusunu oluşturmaktadır.

Genelde kent merkezi yerleşimi çarşı ve Yıldırım Camii odaklıdır. Ve tüm mahalle oluşumu da şekilde gelişmiştir (Bkz. Bölüm 3.2) Mahalleler arasında sosyal ve ekonomik farklılıklar bulunmamasına rağmen kentin orta alanında bulunan ve merkez sayılan Büyük Camii mahallesi genelindeki konutlarda kentin daha üst gelir seviyesine sahip insanların oturduğu söylenebilir. Tabi bu durum da konutların bu bölge de diğerlerine göre nispeten daha müstakil ve büyük olması sonucunu doğurur.

Mudurnu Kent merkezi sınırlarında bulunan mevcut konutlar mimarilerine ve yapılış tarihlerine göre 3 gruba ayrılabilir:

- a- 19.yy. ve 20 yy. başlarında geleneksel tarzda yapılmış, “Osmanlı Evi” kapsamına alabileceğimiz konutlar;

Yakın bir geçmişte yapılmış olmalarından ötürü strüktür ve malzeme olarak fazla bir sorunu olmayan bu konutların plan şemaları da kolaylıkla günümüz yaşam şartlarına uyarlanabilecek nitelik ve kapasitededir. 50’li yıllara kadar kentin hemen her yerindeki yapı tipi bu şekildeydi. Fakat bu dönemden sonra çıkarılan imar planları ve önce 1944 ardından 1956 depremlerinden sonra bu tip yapılar ciddi biçimde zarar görmüştür. Devletin deprem nedeniyle zarar gören konut sahiplerine maddi yardım yapması üzerine birçok ev sahibi evlerini yıkmış ve yerine daha küçük fakat yine geleneksel tarzda evler yapmışlardır.

Osmanlı Evi kapsamında saydığımız geleneksel konuttan günümüze kadar gelebilmiş olanların çoğu bahçe içindedir. Taş duvarlar ve ahşap darabalarla çevrili bahçelerden evlere girilmektedir. Arazinin kıymetli olduğu kent merkezlerindeki evlerde giriş doğrudan sokak üzerindedir. Bahçe katında; ahır, samanlık ve depolarla birlikte eve giriş holü olan “hayat” olarak da adlandırılan mekan bulunur. Bahçe katından sonra evde tüm yaşamın geçtiği “yaşam katı” na çıkılır. Evin tüm plan karakterini veren bu katta ilk çıkılan orta alan, sofa ile bu sofanın etrafında sıralanan odalar ve diğer mahaller ye almaktadır (Bkz. Fotoğraf 4-1).

Fotoğraf 4.1 Geleneksel mimaride yapılmış konut, “hayat” (Kadılar Evi)

Fotoğraf 4.2 Geleneksel mimaride yapılmış konut, “sofa” (Kadılar Evi)

- b- Yaklaşık 1930 -1970 yılları arasında, geleneksel yapı strüktüründe ve benzer plan şemasında, yine taş ve ahşap malzemeye yapılmış konutlar;

Bu evlerin cephelerinde de geleneksel konutların cephelerindeki bazı elemanlar alınmış fakat pencere formları dikdörtgen yerine kareye dönüşmüştür (Bkz. Fotoğraf 4-3). Geleneksel tarzda konut yapı sisteminin bu döneme kadar sürmesinin sebebi kentin orman bölgesinde olması ve kentte ahşabın ucuz ve bol bulunmasıdır.

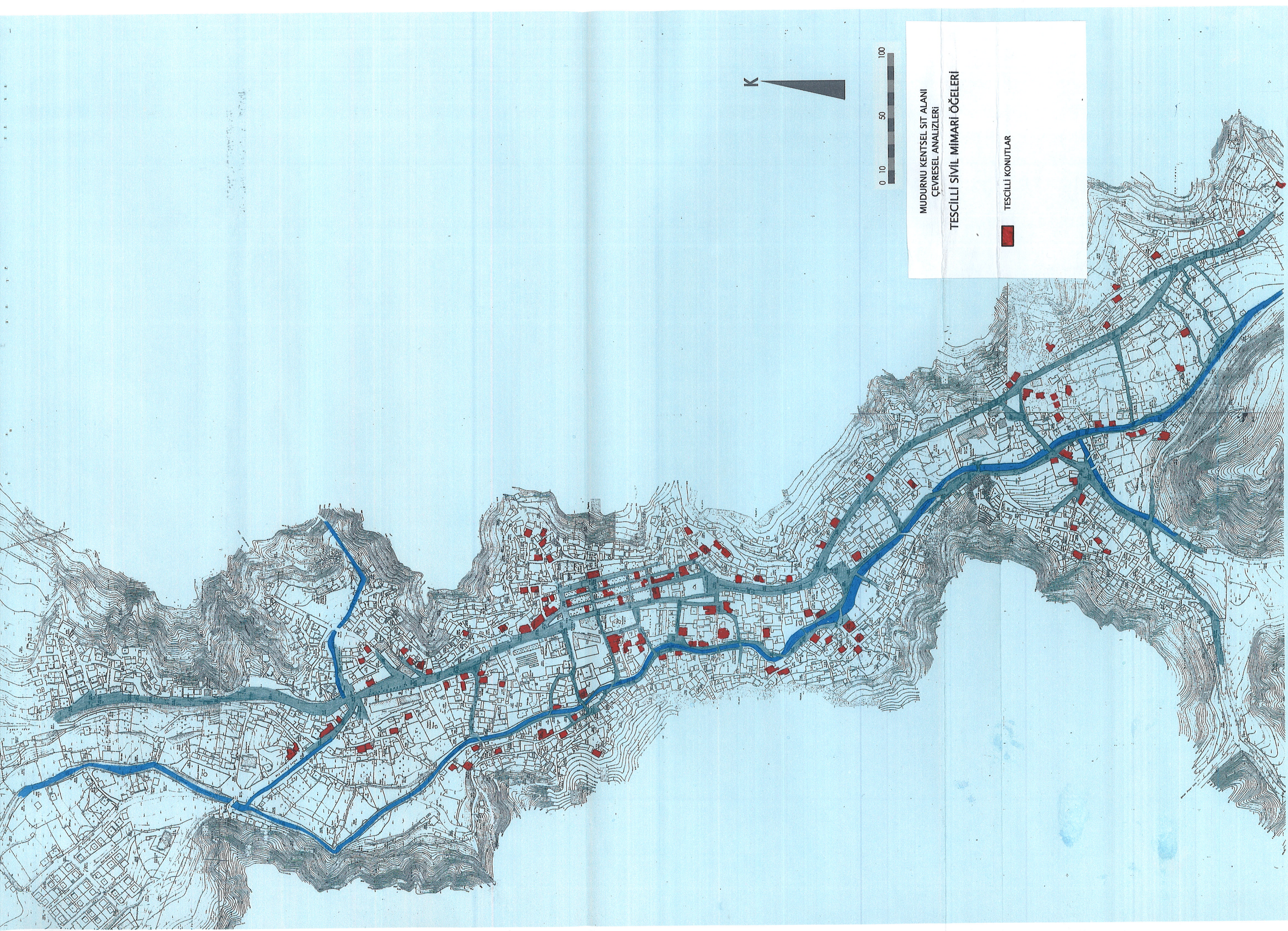
Fotoğraf 4-3 1930-70 Arasında Yapılmış Konut Örneği

c- Geleneksel kent mimarisine aykırı betonarme yapılar:

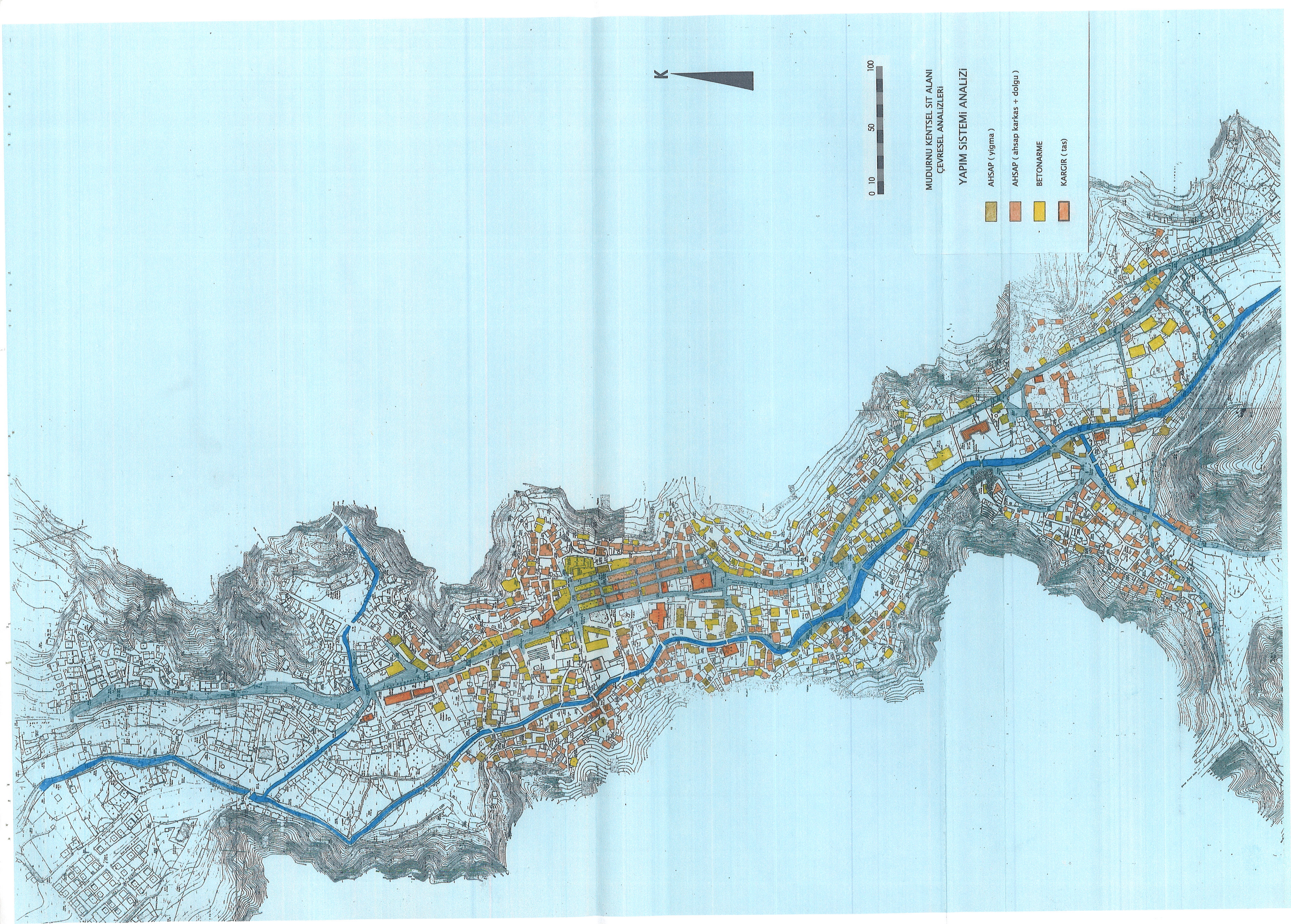
80'li yıllardan itibaren, o tarihe kadar fark edilmeyen toplumsal gelişme ve kentin ekonomik gelişmeleri sonucunda kentsel sit alanı içerisinde çok katlı, betonarme konutlar yapılmaya başlamıştır. Kent dokusu için çok tehlikeli olan bu tür konutlar kent ölçeğinin değişmesine, kentsel mekanların bozulmasına sebebiyet vermektedir. Kent merkezinde konut sıkıntısı bulunmamakla birlikte birçok geleneksel tarzda yapılmış konut boş ve atıl durumdadır. Toplumun geleneksel mimari bilincinin yeterli olmamasından ve insanların yeni yapılmış betonarme konutları tercih ediyor olmasından bu sonuç ortaya çıkmıştır. Bundan dolayıdır ki, kentin Bolu girişi yönündeki mahalleler neredeyse tamamı yeni tarzda yapılmış yapılardan oluşmaktadır.

Bütün bu olumsuzluklara rağmen Mudurnu, hala korunması gerekli olan bir konut dokusuna sahiptir. Geleneksel yapım biçimi, betonarme yapım sistemi ile terk edilmiş olmasına rağmen geleneksel yaşama biçimi ve aile yapısı korunmaya çalışılmaktadır.

Kentsel sit alanı içinde yaklaşık 135 gerek geleneksel cephe ve plan şeması, gerekse cephesi kriterleri baz alınarak yapı tescillenmiştir (Bkz. Harita 4-1). Bunların büyük kısmı yukarıda da bahsettiğimiz gibi kullanılmayan, atıl halde bekleyen konutlardır.

Harita 4.1 Mudurnu Kentinde Tescilli Sivil Mimari Öğeleri

Harita 4.2.

Mudurnu'da Yapıların Taşıyıcı sistem Analizi

4.1 Geleneksel Konutların Genel Yerleşim Özellikleri

Vadilerin yamaçlarına ve eteklerine kurulmuş olan kentte, konutların parsel içindeki konumunu ve mimari karakterleri özellikle topografya, manzara ve iklim belirlemektedir. Yapılar ön cephelerini manzaraya yani vadi ortasında akan dereye ve karşılarındaki yamaca karşı tasarlanmıştır.

Manzaraya ve eğime göre konumlanan geleneksel konutların plan şemaları da yöre ikliminin özelliklerine göre düzenlenmiş, kara iklimine sahip bölgedeki mevcut konutlarda çoğunlukla kapalı sofalı plan tipi uygulanmıştır.

4.1.1 Topografya Kullanımı

Yapıların, kentin biçimlendirilmesinde ve mimari karakterlerin oluşmasında, topografyanın dikkate alınmış olması, doğal verileri taşıyan, homojen bir kent dokusu oluşturmuştur. Arazi eğimleri dere kenarlarında ve çarşı (orta) alanında ortalama olarak %5-10 arasında değişmekte olup, yamaçlarda %25-30 civarında seyretmektedir.

Yamaçlarda yapılmış konutlarda, konutun ön bahçe seviyesi ile parselin en yüksek noktasındaki yamaç veya sokak seviyesi arasındaki fark, bazen 1 – 1.5 kat oluşmasında sebebiyet verecek kadar fazla olabilmektedir. Bu nedenle, çoğu kez ön bahçe cepheleri 2-3 katlı olan konutların arka cepheleri 1-2 katlı görünümündedir. Bu tip konutların bazılarında arka taraftan da eve girme imkanı sağlamıştır.

Konutların arkalarından, yamaç tarafından cadde geçiyorsa, evin ana girişi bu cadde üzerindedir. Cadde seviyesindeki giriş katının üzerinde esas kat, altındaki ön bahçe düzleminde ise bodrum kat yer alır. Burada evin genel hacimleri – fırın evi, taş mutfak vs.- bulunur.

Topografyaya göre bu şekilde biçimlenen konutlarla, onların devamı gibi görünen bahçe duvarlarının arasındaki dar sokaklar da arazinin doğal eğimine uymakta, kimi zaman dik ve kıvrımlı, kimi zaman da basamaklı olarak biçimlenmektedir.

4.1.2 Parsellerin oluşum ve büyüklükleri

Yamaçlarda, yüksek istinat duvarları ile eğim paralel olarak setlendirilmiş bahçeler üzerinde bulunan konutlar, genellikle geometrik olmayan, bazen de geometrik biçimlerde oluşmuş parsellere yapılmıştır. Kısıtlı bir yerleşim alanı üzerindeki parsellerin oluşumunda topografya kadar çevrelerindeki sokak ve caddelerde belirleyicisi olmuştur. Parselleri, sokak ve cadde ile olan ilişkilerine göre, önlerinde, arkalarında, yanlarında, ön ve arkalarında,

köşelerinde, 3 veya 4 taraflarında sokak yada cadde olan parseller şeklinde gruplandırmak mümkündür.

Kentin, orta bölgesinde ve en düz alanda yer alan Büyükcami mahallesi içinde diğerlerine göre daha büyük parseller içinde oturan, seyrek bir konut dokusu görülür. Yamaç kenarlarına geldikçe, eğim arttıkça parsellerin boyutları küçülür ve formları da şekilsizleşir. Bu tür yerlerde evlerin bahçeleri ya iyice küçülür, yada tamamen kaybolarak sadece ev olarak kalır.

Kentin yeni yerleşim alanı olan Beşkavak mahallesi de hem ev bahçeleri normal büyüklükte olarak hem de parsel formları daha tanımlı şekilde planlanmıştır.

4.1.3 Kat Adetleri ve Yükseklikleri

Kent merkezi içindeki geleneksel konut dokusu; iki kat ve iki katın çeşitlemelerinden ibaret olan evlerden oluşmaktadır. İki katlı, iki kat + ara katlı, iki kat + su basmalı ve iki katlı + çatı katlı konutlar kentin genel silüetine hakim olan konut yüksekliğini belirlemektedir. (Bkz. Harita 4-1) Bununla birlikte, üç katlı geleneksel konutlardan kent dokusu içinde oldukça fazla sayıdadır.

Arazinin eğimli olması sebebiyle, tek katlı yapılar çok azdır. Evler dışında, evlerin yanında veya bahçesine yerleştirilmiş müstemilatları, kentin çeşitli yerlerine serpiştirilmiş çamaşırhaneleri (ırmak) ve çarşı bölgesindeki geleneksel tarzda yapılmış, tek katlı yapılar olarak gösterilebilir.

Bahçe katı ile “esas yaşam katı” ndan ibaret olan iki katlı konutların yamaçlara yapıldığı örneklerde, ön bahçe kodu ile yamaç veya sokak kodu arasındaki fark 1.5 kat yüksekliği kadar ise bahçe katı ile üst kat arasındaki bir bölüme, basık bir ara kat yerleştirilmiştir. Bazı iki katlı konutlarda, bahçe katı döşemesi zeminden biraz kaldırılarak subasman seviyesi içinde alçak bir bodrum, bazılarında ise çatı eğimi içinde kalınarak veya çarı arası yükseltilerek bir çatı katı oluşturulmuştur.

Kentsel sit alanı içerisinde, geleneksel yapıların yanında betonarme yapılar da mevcuttur. Bunlar arasında bir-iki katlı, kent ölçülerine ve dokularına uyan yapılar olmakla birlikte, üç-dört katlı yapılarda bulunmakta ve bu yapılar kent dokusuna tamamen aykırı bir hal almaktadır.

Geleneksel evlerin kat yüksekliklerini ortalama bir değer olarak saptamak çok zordur. Kat yükseklikleri, topografyaya, katların kullanım amacına, yapılış dönemlerine ve mal

sahibinin ekonomik durumuna göre değişik ölçülerde uygulanmıştır. Genellikle eski tarihi evlerde, bahçe katlarının yüksekliği; ahır, hayat, depo vb. mahallerin yer almasından ötürü diğer katlardan daha yüksek tutulmuştur. Bazen de bu yüksekliğin bir kısmında ara kat yapılmıştır. Geleneksel konutlarda bu kat yükseklikleri 210-490 cm. arasında değişmektedir.

Orta kat yükseklikleri ve “esas yaşama katı” yükseklikleri 280-350 cm. arasında değişmektedir.

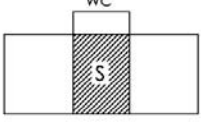
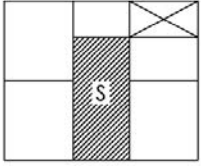
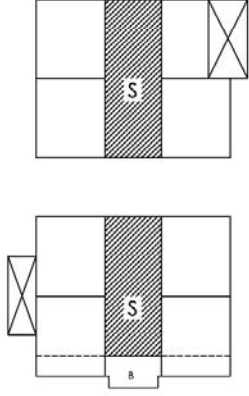
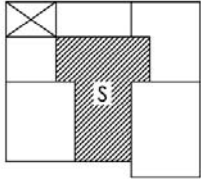
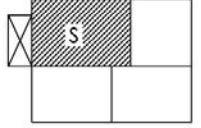
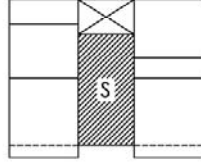
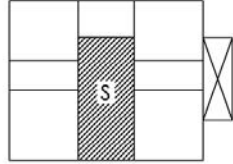
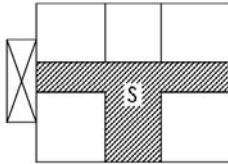
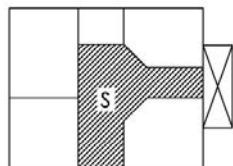
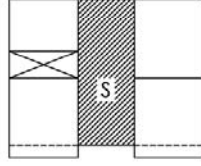
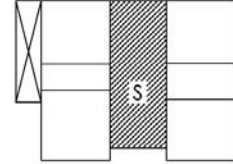
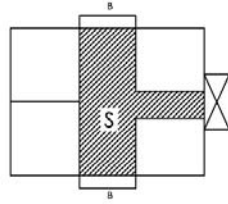
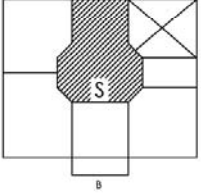
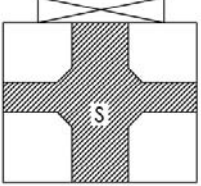
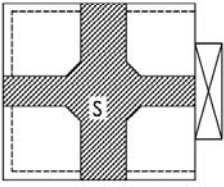
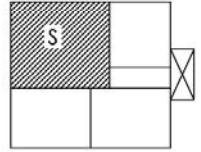
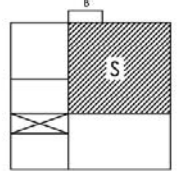
4.2 Geleneksel Konutların Plan Özellikleri ve Tipleri

Topografik şartlardan dolayı Mudurnu sit sınırları içindeki yapılanma arazi üzerine yayılarak değil, arazinin eğiminden faydalanıp, kat sayılarını artırarak oluşmuştur. Çoğu kez araziye kademeli olarak oturan konutlarda katların adları ve işlevleri değişmekte, esas yaşam katı evin bulunduğu konuma göre yer değiştirmektedir.

Bahçe katı tümüyle hizmet ve üretim faaliyetleri için ayrılmıştır. Evin ana giriş kapısı genellikle bu kattadır. Eğer ana giriş kapısı diğer katlardaysa bu katta mutlaka bahçeye çıkış kapısı bulunmaktadır. Hayat, ahır, samanlık, odunluk, ambar, kiler bazen “fırın evi” gibi mahallerden en az birkaçı yada tamamı bu katta yer almaktadır. Bahçe katlarında ahır ve samanlık olmayan evlerde bu mahallerin yerini mutfak yada banyo almıştır.

Orta kat, sokak veya cadde seviyesinde ise giriş katı olarak kullanılmaktadır. Giriş kapısının açıldığı “hayat” , sofa, odalar bazen mutfak bu katta yer almaktadır. Orta katın mevcut olduğu evlerde geçmişte, gündelik yaşamın bu katta geçirildiği, “esas yaşam katı” yada üst katın evli çocuklara ve konuklara ayrıldığı söylenmektedir.

“Esas yaşam katı”, eğer orta kat yok ise gündelik hayatın geçtiği ve konukların ağırlandığı kattır. Bu katta bulunan sofa, yazlık, kışlık odalar, merdiven, tuvalet ve lavabo mekanları ile bazen mutfak mahalleri planda önemlerine göre manzara, yola ve bahçeye göre konumlanmıştır.

	İÇ SOFALI		ORTA SOFALI	KÖŞE SOFALI
	SOFANIN ÜÇ TARAFI ODA KİLER vb. MAHAL İLE ÇEVİRİLİ	SOFANIN İKİ TARAFI ODA KİLER vb. MAHAL İLE ÇEVİRİLİ		
TEK SIRA ODALI				
İKİ SIRA ODA YANYANA				
İKİ SIRA ODA + ODLAR ARASINA EYVAN, MERDİVEN, TUVALET, KİLER vb. MAHALLER GİRMİŞ	 	 	 	

Çizim 4-1 Mudurnu tescilli konutlarında plan tipolojisi

4.3 Geleneksel Konut Cephelerinin Biçimlenme İlkeleri

Mudurnu’da bütün konutlar, derelere ve bulundukları yamacın karşısındaki tepeye doğru konumlanmışlardır. Bu nedenle, geleneksel konutların bütün genel özelliklerini manzara cephesi olarak görülen ve çoğu zamanda giriş cephesi olan ön cepheler taşır. Arka cepheler; arazinin eğimli olduğu yerlerde kısmen yada tamamen toprağa gömülü olmalarından, yan cepheler ise bazen mahremiyet bazen strüktürel bakımdan sağır olarak görülür.

Geleneksel evlerin cephelerine hakim olan kat, pencere ve çıkmalarla dışa açılan “esas yaşam “ katıdır. Bu katla birlikte eğer varsa orta kat yada ara kat cephelerin biçimlenmesine katkıda bulunmaktadır. Manzara cephelerinin etkin unsurları; plan düzeninin oluşmasında da etkili olan sofa ile odalardır. Özellikle sofalar genellikle yapının orta aksında, manzara cephesine dik olarak uzandıklarından, bu durum manzara cephelerine de yansır ve sofalar, bazen pencere biçimli bazen de balkon veya kapalı çıkmalarla cephede belli etmektedir. Sofanın iki yanında olan odalar çıkmalı yada çıkmasız cephedeki bu belirginliği pekiştirir.

Geleneksel konutların cepheleri, bazı istisnalar olmakla birlikte, genellikle önce çamur, sonra da kireç harcı ile sıvanmıştır. Mudurnu daki geleneksel konut mimarisi örnekleri ön cepheleri baz alınarak şu şekilde sınıflandırılabilir:

a- Çıkmasız ön cepheler

- a. Bir bölümlü ön cepheler,
- b. İki bölümlü ön cepheler,
- c. Üç bölümlü ön cepheler,

b- Çıkmalı ön cepheler

- a. Ortadaki sofa önünde balkon olan cepheler,
- b. Tümüyle kapalı çıkmalı ön cepheler,
- c. Sadece orta sofa eyvanının kapalı çıkma yaptığı cepheler,
- d. Köşe odaların çıkmalı olduğu cepheler,
- e. Köşe odalar çıkmalı, orta sofa balkonlu cepheleri
- f. Tüm bu sınıflandırmanın dışındaki cepheler,

4.4 Yapım Sistemi Özellikleri ve Malzeme Kullanımı

4.4.1 Duvarlar

Kayalık bir araziye sahip olan kentin yamaçlarına yapılmış olan konutlar, fazla derin olmayan taş temellere sahiptir. Moloz taş duvarların yapımında genellikle köfke denen gözenekli işlenmesi kolay olan yada dere kenarlarından çıkarılan taşlar kullanılmıştır. Bahçe katı taş duvarları genellikle 60-90 cm. kalınlıkta olup,bağlayıcı olarak kireç harcı kullanılmıştır.

Konutların esas yaşam katı duvarları ise ahşap çatki düzeninde yapılmıştır. Ayrıca bahçe katındaki bazı dış ve iç duvarlarda da ahşap çatki olabilmektedir. Taş beden duvarlarının üzerine yerleştirilen ahşap hatıllar ile iskeletin oturacağı zemin oluşturulur, dikmelerin arası bazen kerpiçle bazen de ahşap malzeme ile doldurulmuştur.

4.4.2 Döşemeler

Ahşap çatki düzeninde kurgulanmış konutlarda, kat arasındaki döşemeler de doğal olarak çekmeye ve eğilmeye dayanıklı bir malzeme olan ve aynı zamanda hafif olan ahşap kullanılmıştır. Döşemeleri oluşturan ahşap kirişler evin kısa kenarında paralel olarak ortalama 40-50 cm. aralıklarla yerleştirilmiştir.

Döşeme kaplaması olarak bahçe katında taş, diğer katlarda ise ahşap kullanılmıştır. Ahşap döşemelerde; 2-3 cm kalınlığında, 20-30 cm. genişliğinde tahtalar binisiz ve geçmesiz olarak yan yana ve döşeme kirişlerine dik olarak çakılmıştır.

4.4.3 Çıkmalar

Mudurnu evlerinde çıkmalar basit konsol şeklinde , payandalı ve konsol destekli olarak şekillenmiştir. Basit ve konsol çıkma; döşemelerin dışarıya doğru uzatılmasıyla oluşturulmuş çıkma şeklidir.bu tip çıkmaların derinliği genelde 50 cm. civarındır.

Payandalı ve konsol destekli çıkmaların derinlikleri fazladır. Bu şekildeki çıkmaların en yalın şekli dışarıya doğru çıkan döşeme kirişlerinin, çıkma oluşturan kısmına destek konmasıdır. Bazen ortadaki kirişlere de destek konabilmektedir.

Çıkmaların altı genelde ahşap kaplamalar ile kapatılmıştır.

4.4.4 Merdivenler

Katlar arasındaki bağlantıyı sağlayan merdivenler genelde sadece fonksiyon ağırlı yapılmış olup estetik göz ardı edilmiştir. Hemen hemen tüm konutların merdivenleri tamamen ahşaptan yapılmıştır. Çoğunlukla iki kollu olarak yapılmış olsa da tek kollu ve L şeklinde olan merdivenler de görülür.

Genellikle iki limon giriş arasında oluşturulan merdivenlerde rıhtlar kapalı olmaktadır. Korkuluklar düz veya tornada çekilmiş düşey ahşap çubuklardan oluşmaktadır. Merdiven kolu genişliği 100 cm ile 120 cm arasında , rıhtlar ise 16 – 21 cm arasında, genişlikleri ise 20 – 25 cm. arasında değişmektedir.

4.4.5 Çatılar

Çatılar genellikle dört yöne eğimli kırma çatılardır. Bu tip çatıların yanı sıra; iki yöne eğimli – beşik çatılar ile üç yöne eğimli, bir tarafı kalkan duvarlı kırma çatılarda mevcuttur. Kırma çatılar ayırık düzenli, müstakil yapılarda görülür. Yapıların çıkıntılı kısımlarında aynı eğimle devam ederek örten çatıların dışında, özellikle sofa çıkmalarının ve sofa önlerindeki balkonların üstleri de ayrıca çatı ile örtülerek genel çatıya saplanmıştır.

Ortalama 50 cm. olan saçakların altları kimi yapılarda kaplama tahtası ile kaplanmış, kimilerinde ise kaplanmamıştır. Genelde alaturka kiremit kullanılmış olup, yeni tarihli konutlarda Marsilya kiremitleri kullanılmıştır.

Saçaklar, köşe odaları çıkmalı evlerin bazılarında, sadece bir köşe odanın veya sofanın çıkma yaptığı yada yapının temelden itibaren çıkıntılı olduğu evlerin hepsinde girintili, çıkıntılı şekilde yapılmışlardır.

4.4.6 Kapılar

Mudurnu evlerinde oda kapıları genellikle tek kanatlı olmakla birlikte çok az sayıda da olsa çift kanatlı kapı görülmektedir. Kapılar genelde tablalı kapıdır ve ortalama boyutları 75-90 cm. arasında, yükseklikleri 180-215 cm. arasında değişmektedir.

Balkonlu evlerin bazılarında bulunan balkon kapıları , genellikle iki yanında bulunan pencerelerden daha yüksek yapılmıştır. Eve giriş kapıları genelde tablalı olarak iki kanatlı şekilde yapılmıştır. Ana giriş kapılarının üzerinde “hayat” bölümünün ışık alması için kemerli yada dikdörtgen pencere yapılmıştır.

4.4.7 Pencereleler

Mudurnu evlerinde en yaygın pencere tipi dikdörtgen ve düşey sürme (giyotin) pencere tipidir. Bu tip yanında kareye yakın formlarda yada kanatlı pencere tipleri de az olmakla birlikte kullanılmıştır.

Oda ve sofa pencerelerinin genişlikleri ve yükseklikleri çoğu kez birbirinin aynıdır. Dikdörtgen pencerelerde en çok; iki bölümlü ve düşey kayıtlı bölümleme biçimi kullanılmıştır. $\frac{1}{2}$ si üstte , $\frac{1}{2}$ si altta kalacak şekilde ortadan bölünmüş olan pencere, alt bölüm iç tarafta olarak yukarı doğru sürülerek açılır.

Pencere parapetleri 60-80 cm aralığında değişmektedir. Ayrıca pencere enleri de 60-80 cm., yükseklikleri ise 105-175 cm. arasında değişmektedir. Çıkmaların yan pencereleri ise daha dar olup, yükseklikleri aynıdır.

4.4.8 Tavanlar

Mudurnu evlerinde en önemli bezeme yüzeyi tavanlardır. Bununla birlikte çok yalın ve abartısız şekilde yapılmışlardır.katlara ve katları oluşturan mahallerin önemine göre değişik biçimler alan tavanların en basiti bahçe katlarının girişinde, ara katlarda, hollerde kullanılmıştır.

Yaşama katlarında ve odalarında tavan döşeme kirişlerinin altından çıkılan kaplama tahtalarıyla oluşturulmuştur. Bu kaplama tahtaları da sonradan pasa dediğimiz basit, profilili çıtalarla örtülmüştür. Kimi yapılarda bu çıtalarla, ana yaşam ve misafir mahallerinde çok fazla geometrik düzen ile çalışılmış tavanlar mevcuttur.

Pasalı tavanların duvarla birleştiği köşelerde ise, tavandaki pasa işleminin detay oranıyla doğru orantılı olarak köşe profili geçilmiştir. Tavan işleminin çok olduğu yerde , bu köşe profili de o oranla işli, profilili yapılmıştır. Sofa alanlarındaki ve misafir odalarındaki tavanlarda genelde mekanı ortalayacak şekilde yan gene aynı pasa profilinden yada farklı profillerden göbek oluşturulmuştur.

Tavanlar genelde ahşabın kendi rengiyle boyasız olarak korunmakla birlikte, kimi evlerde yağlı boya ile boyanmıştır.

4.5 Mudurnu Kentsel Sit Alanı İçerisinde Yer Alan Konut Örnekleri

Mudurnu, 1984 yılında yapılan Koruma Amaçlı İmar Planında Kentsel sit alanı ilan edilmiş ve bu alan içerisinde yaklaşık 135 konut

a- Cephe ve plan şemasına,

b- Plan şemasına,

c- Cephe karakteristiğine, göre değerlendirilmiş ve tescil edilerek koruma altına

alınmıştır. Bu yapılardan plan şeması, cephe gibi kriterlerde karakteristik farklılıklar gösteren konutlar aşağıdaki katalog çalışmasında belirtilmiştir.

NO:	MUDURNU KENTSEL SİT ALANI	1
1-3	TESCİLLİ SİVİL MİMARİ YAPILARI KATALOĞU	

YAPININ ADRESİ		ÖZGÜN İŞLEVİ	HALİHAZIR İŞLEVİ
MAHALLE	MUSALLA MAHALLESİ	KONUT	KONUT
SOKAK / NO	FENERLİ SOKAK NO:10		

YAPININ TAŞIYICI SİSTEM ANALİZİ	
DÜŞEY TAŞIYICILAR	DÖŞEMELER
BODRUM KAT: KAGİR	AHŞAP KARKAS
DİĞER KATLAR: AHŞAP KARKAS	

YAPININ CEPHE TİPOLOJİSİ	2 KATLI , 2 BÖLÜMLÜ ÖN CEPHELİ, ÇATI KATLI
--------------------------	--

YAPININ KORUNMUŞLUK DURUMU														
TAŞIYICI SİSTEM			İÇ YAPI			DIŞ YAPI			ÖRTÜ			BEZEME		
İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ
	■				■			■		■				■

YAPININ GENEL MİMARİ ANALİZİ
YAPI BİR ZEMİN, BİR NORMAL KAT ve BİR DE ÇATI KATTAN OLUŞMAKTADIR. SİMETRİK BİR PLAN ŞEMASINA SAHİPTİR. ZEMİN KATTA GENEL EV AHALİSİNİN YAŞAM FAALİYETLERİNİN GEÇTİĞİ OTURMA ODASI + MUTFAK ALANI BULUNMAKTADIR. ÜST KATLARDA ORTA ALANDA SOFA ve YAN BÖLÜMLERDE YATAK ODALARI YER ALMAKTADIR.ÇATI KATINDAKİ SOFA ODA ŞEKLİNDE OLUP CEPHEDE ÇIKMA YAPMIŞTIR.

NO:	MUDURNU KENTSEL SİT ALANI	2
1-5	TESCİLLİ SİVİL MİMARİ YAPILARI KATALOĞU	

YAPININ ADRESİ		ÖZGÜN İŞLEVİ	HALİHAZIR İŞLEVİ
MAHALLE	MUSALLA MAHALLESİ	KONUT	OTEL / PANSİYON
SOKAK / NO	SOLAKLAR SOKAK NO:1		

YAPININ TAŞIYICI SİSTEM ANALİZİ	
DÜŞEY TAŞIYICILAR	DÖŞEMELER
BODRUM KAT: KAGİR	AHŞAP KARKAS
DİĞER KATLAR: AHŞAP KARKAS	

YAPININ CEPHE TİPOLOJİSİ	2 KATLI , TÜMÜYLE ve MEKANSAL OLARAK KAPALI ÇIKMALI YAPILAR
--------------------------	---

YAPININ KORUNMUŞLUK DURUMU														
TAŞIYICI SİSTEM			İÇ YAPI			DIŞ YAPI			ÖRTÜ			BEZEME		
İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ
	■		■			■			■				■	

YAPININ GENEL MİMARİ ANALİZİ
YAPI KOT FARKIYLA KAZANILAN ve KAGİR YAPIDA YAPILMIŞ BİR ZEMİN KAT ÜZERİNDE 2 NORMAL KATA SAHİPTİR. 1. KATTA GENEL HACİMLER BULUNMAKTA BİRLİKTE ÜST KATTA ODALAR YERALMAKTADIR. PLAN ŞEMASINDAKİ ODA BÖLÜNTÜLERİ AYRI AYRI KAPALI ÇIKMA YAPARAK CEPHE DE KENDİNE ÖZGÜ BİR KARAKTERİSTİK KAZANDIRMIŞTIR.YAPI 2005 YILINDA RESTORASYON GÖREREK PANSİYON YAPILMIŞTIR

NO:	MUDURNU KENTSEL SİT ALANI	3
1-7	TESCİLLİ SİVİL MİMARİ YAPILARI KATALOĞU	

YAPININ ADRESİ		ÖZGÜN İŞLEVİ	HALİHAZIR İŞLEVİ
MAHALLE	MUSALLA MAHALLESİ	KONUT	KONUT
SOKAK / NO	SELAHATTİN BAYSAL CADDESİ NO:2		

YAPININ TAŞIYICI SİSTEM ANALİZİ	
DÜŞEY TAŞIYICILAR	DÖŞEMELER
ZEMİN KAT: KAGİR	AHŞAP KARKAS
DİĞER KATLAR: AHŞAP KARKAS	

YAPININ CEPHE TİPOLOJİSİ	2 KATLI , SOFA EYVANININ ÇIKMA YAPTIĞI YAPILAR
--------------------------	--

YAPININ KORUNMUŞLUK DURUMU														
TAŞIYICI SİSTEM			İÇ YAPI			DIŞ YAPI			ÖRTÜ			BEZEME		
İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ
		■			■			■		■				■

YAPININ GENEL MİMARİ ANALİZİ
YAPI, KAGİR SİSTEMDE YAPILMIŞ ZEMİN KAT ÜZERİNE AHŞAP KARKAS İLE YAPILAN ÜST KATTAN İBARETTİR. ALT KATTA ORTAK HACİMLER ve MUTFAK, ÜST KATTA ORTA SOFA'DAN DAĞILAN YATAK ODALARI BULUNMAKTADIR. CEPHE ÖZELLİKLERİNDE PENCERE ORAN ve MODEL ÖZGÜNLÜĞÜ KORUNMAKLA BİRLİKTE ZEMİN KATTA OLDUKÇA DEĞİŞİKLİKLER GÖRÜLMÜŞTÜR.

NO:

MUDURNU KENTSEL SİT ALANI

3

1-7

TESCİLLİ SİVİL MİMARİ YAPILARI KATALOĞU

NO:	MUDURNU KENTSEL SİT ALANI	4
1-10	TESCİLLİ SİVİL MİMARİ YAPILARI KATALOĞU	

YAPININ ADRESİ		ÖZGÜN İŞLEVİ	HALİHAZIR İŞLEVİ
MAHALLE	MUSALLA MAHALLESİ	KONUT	KONUT / KULLANIMDA DEĞİL
SOKAK / NO	DEĞİRMEN SOKAK NO:9		

YAPININ TAŞIYICI SİSTEM ANALİZİ	
DÜŞEY TAŞIYICILAR	DÖŞEMELER
ZEMİN KAT: KAGİR	AHŞAP KARKAS
DİĞER KATLAR: AHŞAP KARKAS	

YAPININ CEPHE TİPOLOJİSİ	2 KATLI , KÖŞE ODALARIN KAPALI ÇIKMA YAPTIĞI YAPILAR
--------------------------	--

YAPININ KORUNMUŞLUK DURUMU														
TAŞIYICI SİSTEM			İÇ YAPI			DIŞ YAPI			ÖRTÜ			BEZEME		
İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ
		■			■			■			■		■	

YAPININ GENEL MİMARİ ANALİZİ
YAPI, KAGİR SİSTEMDE YAPILMIŞ ZEMİN KAT ÜZERİNE AHŞAP KARKAS İLE YAPILAN BİR ARA ve ÜST KATTAN İBARETTİR. ZEMİN KATTA GİRİŞ HOLÜ "HAYAT" OLUP ARA KATTA ORTAK ALANLAR MEVCUTTUR, ÜST KATTA ORTA SOFA ÜZERİNDEN DÖRT KÖŞEDE YATAK ODALARI BULUNUR. PLAN ŞEMASI OLARAK ÖZGÜN KALMAKLA BİRLİKTE KULLANIMDA OLMAMASINDAN DOLAYI OLDUKÇA METRUK DURUMDADIR. AHŞAP ÇITALI TAVAN İŞLERİ FAZLADIR.

NO:

MUDURNU KENTSEL SİT ALANI

4

1-10

TESCİLLİ SİVİL MİMARİ YAPILARI KATALOĞU

NO:	MUDURNU KENTSEL SİT ALANI	5
1-12	TESCİLLİ SİVİL MİMARİ YAPILARI KATALOĞU	

YAPININ ADRESİ		ÖZGÜN İŞLEVİ	HALİHAZIR İŞLEVİ
MAHALLE	MUSALLA MAHALLESİ	KONUT	KONUT
SOKAK / NO	ÇAY KENARI SOKAK NO:24		

YAPININ TAŞIYICI SİSTEM ANALİZİ	
DÜŞEY TAŞIYICILAR	DÖŞEMELER
ZEMİN KAT: KAGİR	AHŞAP KARKAS
DİĞER KATLAR: AHŞAP KARKAS	

YAPININ CEPHE TİPOLOJİSİ	3KATLI , SOFA BALKONLU CEPHEYE SAHİP YAPILAR
--------------------------	--

YAPININ KORUNMUŞLUK DURUMU														
TAŞIYICI SİSTEM			İÇ YAPI			DIŞ YAPI			ÖRTÜ			BEZEME		
İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ
☐				☐			☐		☐				☐	

YAPININ GENEL MİMARİ ANALİZİ
YAPI, KAGİR SİSTEMDE YAPILMIŞ ZEMİN KAT ÜZERİNE AHŞAP KARKAS İLE YAPILAN İKİ NORMAL KATTAN OLUŞUR. ÇATI ARASI İŞE BALKONLU SOFA ODASI İLE DEĞERLENDİRİLMİŞTİR. CEPHE ve PENCERE ORANLARI ÖZGÜNLÜKLERİNİ KORUMUŞTUR.

NO:	MUDURNU KENTSEL SİT ALANI	6
2-5	TESCİLLİ SİVİL MİMARİ YAPILARI KATALOĞU	

YAPININ ADRESİ		ÖZGÜN İŞLEVİ	HALİHAZIR İŞLEVİ
MAHALLE	YUKARI MAHALLE	KONUT	KONUT / KISMİ KULLANIMDA
SOKAK / NO	DEĞİRMEN SOKAK NO:2		

YAPININ TAŞIYICI SİSTEM ANALİZİ	
DÜŞEY TAŞIYICILAR	DÖŞEMELER
ZEMİN KAT: KAGİR	AHŞAP KARKAS
DİĞER KATLAR: AHŞAP KARKAS	

YAPININ CEPHE TİPOLOJİSİ	3 KATLI , SOFA EYVANININ KAPALI ÇIKMA YAPTIĞI CEPHELİ YAPILAR
--------------------------	---

YAPININ KORUNMUŞLUK DURUMU														
TAŞIYICI SİSTEM			İÇ YAPI			DIŞ YAPI			ÖRTÜ			BEZEME		
İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ
	■			■		■			■				■	

YAPININ GENEL MİMARİ ANALİZİ
YAPI, KAGİR SİSTEMDE YAPILMIŞ BODRUM KAT ÜZERİNE AHŞAP KARKAS İLE YAPILAN İKİ NORMAL KATTAN İBARETTİR. ZEMİN KATTA GİRİŞ HOLÜ "HAYAT" OLUP ARA KATTA ORTAK YAŞAM ALANLARI MEVCUTTUR, ÜST KATTA ORTA SOFA ÜZERİNDEN DAĞILAN YATAK ODALARI BULUNUR. CEPHE DÜZENİ ve ORANLARI BODRUM KAT HARİÇ ÖZGÜN ŞEKİLDE KALMIŞ, PLAN ŞEMASINDA REVİZYON GÖRMÜŞ ve 2005 DE KISMİ CEPHE RESTORASYONU GÖRMÜŞTÜR

NO:	MUDURNU KENTSEL SİT ALANI	7
2-11	TESCİLLİ SİVİL MİMARİ YAPILARI KATALOĞU	

YAPININ ADRESİ		ÖZGÜN İŞLEVİ	HALİHAZIR İŞLEVİ
MAHALLE	YUKARI MAHALLE	KONUT	KONUT / KISMİ KULLANIMDA
SOKAK / NO	AKÇALAR KAŞI SOKAK NO:15		

YAPININ TAŞIYICI SİSTEM ANALİZİ	
DÜŞEY TAŞIYICILAR	DÖŞEMELER
ZEMİN KAT: KAGİR	AHŞAP KARKAS
DİĞER KATLAR: AHŞAP KARKAS	

YAPININ CEPHE TİPOLOJİSİ	3 KATLI , SOFA EYVANININ KAPALI ÇIKMA YAPTIĞI CEPHELİ YAPILAR
--------------------------	---

YAPININ KORUNMUŞLUK DURUMU														
TAŞIYICI SİSTEM			İÇ YAPI			DIŞ YAPI			ÖRTÜ			BEZEME		
İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ
	■			■				■		■				■

YAPININ GENEL MİMARİ ANALİZİ
YAPI, KAGİR SİSTEMDE YAPILMIŞ ZEMİN KAT ÜZERİNE AHŞAP KARKAS İLE YAPILAN İKİ NORMAL KATTAN İBARETTİR. ZEMİN KATTA GİRİŞ HOLÜ "HAYAT" OLUP BU KATTA AMBAR+ TAŞMUTFAK vb. HACİMLER YERALIR.ORTAK YAŞAM ALANLARI 1. KATTA YERALIR, ÜST KATTA ORTA SOFA ÜZERİNDEN DAĞILAN YATAK ODALARI BULUNUR. CEPHE DÜZENİ ve ORANLARI KAT BAZINDA REVİZYON DÖRMÜŞ OLUP PLAN ŞEMASIN ÖZGÜNDÜR.

NO:

MUDURNU KENTSEL SİT ALANI

7

2-11

TESCİLLİ SİVİL MİMARİ YAPILARI KATALOĞU

NO:	MUDURNU KENTSEL SİT ALANI	8
2-13	TESCİLLİ SİVİL MİMARİ YAPILARI KATALOĞU	

YAPININ ADRESİ		ÖZGÜN İŞLEVİ	HALİHAZIR İŞLEVİ
MAHALLE	YUKARI MAHALLE	KONUT	KONUT
SOKAK / NO	BAHÇELER SOKAK NO:3		

YAPININ TAŞIYICI SİSTEM ANALİZİ	
DÜŞEY TAŞIYICILAR	DÖŞEMELER
ZEMİN KAT: KAGİR	AHŞAP KARKAS
DİĞER KATLAR: AHŞAP KARKAS	

YAPININ CEPHE TİPOLOJİSİ	3 KATLI , KÖŞE ODALARIN KAPALI ÇIKMA YAPTIĞI YAPILAR
--------------------------	--

YAPININ KORUNMUŞLUK DURUMU														
TAŞIYICI SİSTEM			İÇ YAPI			DIŞ YAPI			ÖRTÜ			BEZEME		
İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ
	■			■				■			■			■

YAPININ GENEL MİMARİ ANALİZİ
YAPI, KAGİR SİSTEMDE YAPILMIŞ ZEMİN KAT ÜZERİNE AHŞAP KARKAS İLE YAPILAN İKİ NORMAL KATTAN İBARETTİR. ZEMİN KATTA GİRİŞ HOLÜ "HAYAT" OLUP BU KATTA ORTAK YAŞAM ALAINI MUTFAK vs. HACİMLER YERALIR.ÜST KATLARDA ORTA SOFA ÜZERİNDEN DAĞILAN YATAK ODALARI BULUNUR. CEPHE DÜZENİ ve ORANLARI KAT BAZINDA REVİZYON GÖRMÜŞ OLUP PLAN ŞEMASIN ÖZGÜNDÜR.

NO:

MUDURNU KENTSEL SİT ALANI

8

2-13

TESCİLLİ SİVİL MİMARİ YAPILARI KATALOĞU

NO:	MUDURNU KENTSEL SİT ALANI	9
2-16	TESCİLLİ SİVİL MİMARİ YAPILARI KATALOĞU	

YAPININ ADRESİ		ÖZGÜN İŞLEVİ	HALİHAZIR İŞLEVİ
MAHALLE	YUKARI MAHALLE	KONUT	KONUT
SOKAK / NO	KIRLANGIÇ SOKAK NO:2		

YAPININ TAŞIYICI SİSTEM ANALİZİ	
DÜŞEY TAŞIYICILAR	DÖŞEMELER
ZEMİN KAT: KAGİR	AHŞAP KARKAS
DİĞER KATLAR: AHŞAP KARKAS	

YAPININ CEPHE TİPOLOJİSİ	2 KATLI ,SOFA EYVANININ KAPALI ÇIKMA YAPTIĞI CEPHELİ YAPILAR
--------------------------	--

YAPININ KORUNMUŞLUK DURUMU															
TAŞIYICI SİSTEM			İÇ YAPI			DIŞ YAPI			ÖRTÜ			BEZEME			
İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	
☐			☐			☐			☐			☐			

YAPININ GENEL MİMARİ ANALİZİ
YAPI, KAGİR SİSTEMDE YAPILMIŞ ZEMİN KAT ÜZERİNE AHŞAP KARKAS İLE YAPILAN BİR NORMAL KATTAN İBARETTİR. ZEMİN KATTA GİRİŞ HOLÜ "HAYAT" OLUP BURDAN ARA KATTA ORTAK YAŞAM ALAINI MUTFAK vs. HACİMLER YERALIR.ÜST KATTA ORTA SOFA ÜZERİNDEN DAĞILAN YATAK ODALARI BULUNUR.ÇATI KATINDA SOFA EYVANI DA ÇIKMA HİZASINA GELMİŞTİR. CEPHE DÜZENİ ve ORANLARI, PLAN ŞEMASI ÖZGÜN OLUP 2003 YILINDA RESTORASYON GÖRMÜŞTÜR.

NO:	MUDURNU KENTSEL SİT ALANI	10
3-2	TESCİLLİ SİVİL MİMARİ YAPILARI KATALOĞU	

YAPININ ADRESİ		ÖZGÜN İŞLEVİ	HALİHAZIR İŞLEVİ
MAHALLE	BÜYÜK CAMİİ MAHALLESİ	KONUT	KONUT / KULLANIMDA DEĞİL
SOKAK / NO	İMARET SOKAK NO: 4-6		

YAPININ TAŞIYICI SİSTEM ANALİZİ	
DÜŞEY TAŞIYICILAR	DÖŞEMELER
ZEMİN KAT: KAGİR + AHŞAP KARKAS	AHŞAP KARKAS
DİĞER KATLAR: AHŞAP KARKAS	

YAPININ CEPHE TİPOLOJİSİ	3 KATLI , KÖŞE ODALARIN KAPALI ÇIKMA YAPTIĞI YAPILAR
--------------------------	--

YAPININ KORUNMUŞLUK DURUMU														
TAŞIYICI SİSTEM			İÇ YAPI			DIŞ YAPI			ÖRTÜ			BEZEME		
İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ
		■			■			■			■			■

YAPININ GENEL MİMARİ ANALİZİ
YAPI, KAGİR ve AHŞAP KARKAS SİSTEMDE KARMA YAPILMIŞ ZEMİN KAT ÜZERİNE AHŞAP KARKAS İLE YAPILAN İKİ NORMAL KATTAN İBARETTİR. ZEMİN KATTA GİRİŞ HOLÜ "HAYAT" OLUP BURDAN ARA KATTA ORTAK YAŞAM ALAINI MUTFAK vs. HACİMLER YERALIR.ÜST KATLARDA ORTA SOFA ÜZERİNDEN DAĞILAN YATAK ODALARI BULUNUR. OLDUKÇA BÜYÜK OLAN YAPI GEREK CEPHESEL GEREKSE TAŞIYI SİSTEM AÇISINDAN SON DERECE KÖTÜ DURUMDADIR.

NO:	MUDURNU KENTSEL SİT ALANI	11
3-3	TESCİLLİ SİVİL MİMARİ YAPILARI KATALOĞU	

YAPININ ADRESİ		ÖZGÜN İŞLEVİ	HALİHAZIR İŞLEVİ
MAHALLE	BÜYÜK CAMİİ MAHALLESİ	KONUT	KONUT / KULLANIMDA DEĞİL
SOKAK / NO	İMARET SOKAK NO: 1		

YAPININ TAŞIYICI SİSTEM ANALİZİ	
DÜŞEY TAŞIYICILAR	DÖŞEMELER
ZEMİN KAT: KAGİR + AHŞAP KARKAS	AHŞAP KARKAS
DİĞER KATLAR: AHŞAP KARKAS	

YAPININ CEPHE TİPOLOJİSİ	3 KATLI ,SOFA EYVANININ KAPALI ÇIKMA YAPTIĞI CEPHELİ YAPILAR
--------------------------	--

YAPININ KORUNMUŞLUK DURUMU														
TAŞIYICI SİSTEM			İÇ YAPI			DIŞ YAPI			ÖRTÜ			BEZEME		
İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ
	■			■				■		■				■

YAPININ GENEL MİMARİ ANALİZİ
YAPI, KAGİR SİSTEMDE KARMA YAPILMIŞ ZEMİN KAT ÜZERİNE AHŞAP KARKAS İLE YAPILAN İKİ NORMAL KATTAN İBARETTİR. ZEMİN KATTA GİRİŞ HOLÜ "HAYAT" OLUP BU KATTA ORTAK YAŞAM ALAINI MUTFAK vs. HACİMLER YERALIR.ÜST KATTA ORTA SOFA EYVANI CEPHEDE ÇIKMA YAPMIŞ ve BU ÇIKMA EN ÜST KATTA BALKON HALİNE DÖNÜŞMÜŞTÜR. ORTA SOFA ÜZERİNDEN DAĞILAN YATAK ODALARI DA ÜST KATLARDA BULUNUR. CEPHE KARAKTERİ ve PLAN ŞEMASI OLARAK ÖZGÜN KALAN YAPI SU AN KULLANILMAMAKTADIR.

NO:	MUDURNU KENTSEL SİT ALANI	12
3-5	TESCİLLİ SİVİL MİMARİ YAPILARI KATALOĞU	

YAPININ ADRESİ		ÖZGÜN İŞLEVİ	HALİHAZIR İŞLEVİ
MAHALLE	BÜYÜK CAMİİ MAHALLESİ	KONUT	KONUT
SOKAK / NO	HAMAM SOKAK NO:16		

YAPININ TAŞIYICI SİSTEM ANALİZİ	
DÜŞEY TAŞIYICILAR	DÖŞEMELER
ZEMİN KAT: KAGİR	AHŞAP KARKAS
DİĞER KATLAR: AHŞAP KARKAS	

YAPININ CEPHE TİPOLOJİSİ	4 KATLI , 3 BÖLÜMLÜ BALKONLU CEPHELİ YAPILAR
--------------------------	--

YAPININ KORUNMUŞLUK DURUMU														
TAŞIYICI SİSTEM			İÇ YAPI			DIŞ YAPI			ÖRTÜ			BEZEME		
İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ
☐				☐			☐		☐				☐	

YAPININ GENEL MİMARİ ANALİZİ
YAPI, KAGİR SİSTEMDE YAPILMIŞ BODRUM KAT ÜZERİNE AHŞAP KARKAS İLE YAPILAN ÜÇ NORMAL KATTAN İBARETTİR. ZEMİN KATTA GİRİŞ HOLÜ OLUP ARA KATTA ORTAK YAŞAM ALANLARI MEVCUTTUR, ÜST KATTA ORTA SOFA ÜZERİNDEN DAĞILAN YATAK ODAKARI BULUNUR. CEPHE DÜZENİ ve ORANLARI TAMAMEN ÖZGÜN HALİNDEN UZAK OLUP HER KATTA FARKLILIKLAR GÖSTERMEKTEDİR.

NO:	MUDURNU KENTSEL SİT ALANI	13
3-9	TESCİLLİ SİVİL MİMARİ YAPILARI KATALOĞU	

YAPININ ADRESİ		ÖZGÜN İŞLEVİ	HALİHAZIR İŞLEVİ
MAHALLE	BÜYÜK CAMİİ MAHALLESİ	KONUT	KONUT / KULLANIMDA DEĞİL
SOKAK / NO	KURAN KURSU SOKAK NO:1		

YAPININ TAŞIYICI SİSTEM ANALİZİ	
DÜŞEY TAŞIYICILAR	DÖŞEMELER
ZEMİN KAT: KAGİR + AHŞAP KARKAS	AHŞAP KARKAS
DİĞER KATLAR: AHŞAP KARKAS	

YAPININ CEPHE TİPOLOJİSİ	3 KATLI ,+B1410
--------------------------	-----------------

YAPININ KORUNMUŞLUK DURUMU														
TAŞIYICI SİSTEM			İÇ YAPI			DIŞ YAPI			ÖRTÜ			BEZEME		
İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ
		■			■			■			■			■

YAPININ GENEL MİMARİ ANALİZİ
YAPI, KAGİR SİSTEMDE YAPILMIŞ ZEMİN KAT ÜZERİNE AHŞAP KARKAS İLE YAPILAN İKİ NORMAL KATTAN İBARETTİR. ZEMİN KATTA GİRİŞ HOLÜ "HAYAT" OLUP, ORTAK YAŞAM ALAINI MUTFAK vs. HACİMLER 1 KATTA YERALIR.ÜST KATLARDA ORTA SOFA ÜZERİNDEN DÖRT KÖŞELERE DAĞILAN YATAK ODALARI BULUNUR. CEPHE DÜZENİ ve ORANLARI, PLAN ŞEMASI ÖZGÜN OLARAK KALMAKLA BİRLİKTE METRUK VAZİYETTEDİR.

NO:	MUDURNU KENTSEL SİT ALANI	14
3-11	TESCİLLİ SİVİL MİMARİ YAPILARI KATALOĞU	

YAPININ ADRESİ		ÖZGÜN İŞLEVİ	HALİHAZIR İŞLEVİ
MAHALLE	BÜYÜK CAMİİ MAHALLESİ	KONUT	KONUT / KULLANIMDA DEĞİL
SOKAK / NO	TAŞ KÖPRÜ SOKAK NO: 14		

YAPININ TAŞIYICI SİSTEM ANALİZİ	
DÜŞEY TAŞIYICILAR	DÖŞEMELER
ZEMİN KAT: KAGİR + AHŞAP KARKAS	AHŞAP KARKAS
DİĞER KATLAR: AHŞAP KARKAS	

YAPININ CEPHE TİPOLOJİSİ	3 KATLI , SOFA EYVANININ KAPALI ÇIKMA YAPTIĞI CEPHELİ YAPILAR
--------------------------	---

YAPININ KORUNMUŞLUK DURUMU														
TAŞIYICI SİSTEM			İÇ YAPI			DIŞ YAPI			ÖRTÜ			BEZEME		
İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ
	■				■			■			■			■

YAPININ GENEL MİMARİ ANALİZİ
YAPI, KAGİR SİSTEMDE YAPILMIŞ ZEMİN KAT ÜZERİNE AHŞAP KARKAS İLE YAPILAN İKİ NORMAL KATTAN İBARETTİR. ZEMİN KATTAN BAHÇE İÇİNDEN BİNA ARKA CEPHESİNDE N GİRİLİRGİRİŞ HOLÜ "HAYAT" OLUP, ORTAK YAŞAM ALAINI MUTFAK vs. HACİMLER 1 KATTA YERALIR.ÜST KATLARDA ORTA SOFA ÜZERİNDEN YANLARA DAĞILAN YATAK ODALARI BULUNUR. CEPHE DÜZENİ ve ORANLARI, PLAN ŞEMASI ÖZGÜN OLARAK KALMAKLA BİRLİKTE KULLANILACAK DURUMDA DEĞİLDİR.

NO:	MUDURNU KENTSEL SİT ALANI	15
3-13	TESCİLLİ SİVİL MİMARİ YAPILARI KATALOĞU	

YAPININ ADRESİ		ÖZGÜN İŞLEVİ	HALİHAZIR İŞLEVİ
MAHALLE	BÜYÜK CAMİİ MAHALLESİ	KONUT	KONUT
SOKAK / NO	TAŞ KÖPRÜ SOKAK NO: 4-6		

YAPININ TAŞIYICI SİSTEM ANALİZİ	
DÜŞEY TAŞIYICILAR	DÖŞEMELER
ZEMİN KAT: KAGİR + AHŞAP KARKAS	AHŞAP KARKAS
DİĞER KATLAR: AHŞAP KARKAS	

YAPININ CEPHE TİPOLOJİSİ	3 KATLI , KÖŞE ODALARIN KAPALI ÇIKMA YAPTIĞI YAPILAR
--------------------------	--

YAPININ KORUNMUŞLUK DURUMU														
TAŞIYICI SİSTEM			İÇ YAPI			DIŞ YAPI			ÖRTÜ			BEZEME		
İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ
	■			■		■			■				■	

YAPININ GENEL MİMARİ ANALİZİ
YAPI, KAGİR SİSTEMDE YAPILMIŞ ZEMİN KAT ÜZERİNE AHŞAP KARKAS İLE YAPILAN İKİ NORMAL KATTAN İBARETTİR. ZEMİN KATTAN BAHÇE İÇİNDEN BİNA ARKA CEPHESİNDE N GİRİLİRGİRİŞ HOLÜ "HAYAT" OLUP, ORTAK YAŞAM ALAINI MUTFAK vs. HACİMLER 1 KATTA YERALIR.ÜST KATLARDA ORTA SOFA ÜZERİNDEN KÖŞELERE DAĞILAN YATAK ODALARI BULUNUR. CEPHE DÜZENİ ve ORANLARI KAT BAZINDA MÜDAHALE GÖRMÜŞ OLUP, PLAN ŞEMASI ÖZGÜN OLARAK KALMAKTADIR.

NO:	MUDURNU KENTSEL SİT ALANI	16
3-16	TESCİLLİ SİVİL MİMARİ YAPILARI KATALOĞU	

YAPININ ADRESİ		ÖZGÜN İŞLEVİ	HALİHAZIR İŞLEVİ
MAHALLE	BÜYÜK CAMİİ MAHALLESİ	KONUT	KONUT
SOKAK / NO	TAŞKÖPRÜ SOKAK NO:21		

YAPININ TAŞIYICI SİSTEM ANALİZİ	
DÜŞEY TAŞIYICILAR	DÖŞEMELER
ZEMİN KAT: KAGİR + AHŞAP KARKAS	AHŞAP KARKAS
DİĞER KATLAR: AHŞAP KARKAS	

YAPININ CEPHE TİPOLOJİSİ	3 KATLI , SOFA EYVANININ KAPALI ÇIKMA YAPTIĞI CEPHELİ YAPILAR
--------------------------	---

YAPININ KORUNMUŞLUK DURUMU														
TAŞIYICI SİSTEM			İÇ YAPI			DIŞ YAPI			ÖRTÜ			BEZEME		
İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ
	■		■					■		■			■	

YAPININ GENEL MİMARİ ANALİZİ
YAPI, KAGİR SİSTEMDE YAPILMIŞ ZEMİN KAT ÜZERİNE AHŞAP KARKAS İLE YAPILAN İKİ NORMAL KATTAN İBARETTİR. ZEMİN KATTAN BİNAYA GİRİLİR, GİRİŞ HOLÜ "HAYAT" OLUP, ORTAK YAŞAM ALANI SALON, MUTFAK vs. HACİMLER BU KATTA YERALIR. ÜST KATLARDA ORTA SOFA ÜZERİNDEN YANLARA DAĞILAN YATAK ODALARI BULUNUR. CEPHE DÜZENİ ve ORANLARI , PLAN ŞEMASI ÖZGÜN HALDE KALMAKLA BİRLİTE DİŞ ÖRTÜ ZAMANLA YAPILAN YANLIŞ MÜDAHALELER NETİCESİNDE KÖTÜ DURUMDADIR.

NO:

MUDURNU KENTSEL SİT ALANI

16

3-16

TESCİLLİ SİVİL MİMARİ YAPILARI KATALOĞU

NO:	MUDURNU KENTSEL SİT ALANI	17
3-17	TESCİLLİ SİVİL MİMARİ YAPILARI KATALOĞU	

YAPININ ADRESİ		ÖZGÜN İŞLEVİ	HALİHAZIR İŞLEVİ
MAHALLE	BÜYÜK CAMİİ MAHALLESİ	KONUT	KONUT
SOKAK / NO	KAYACIK SOKAK NO:8		

YAPININ TAŞIYICI SİSTEM ANALİZİ	
DÜŞEY TAŞIYICILAR	DÖŞEMELER
ZEMİN KAT: KAGİR + AHŞAP KARKAS	AHŞAP KARKAS
DİĞER KATLAR: AHŞAP KARKAS	

YAPININ CEPHE TİPOLOJİSİ	3 KATLI , SOFA EYVANININ KAPALI ÇIKMA YAPTIĞI CEPHELİ YAPILAR
--------------------------	---

YAPININ KORUNMUŞLUK DURUMU														
TAŞIYICI SİSTEM			İÇ YAPI			DIŞ YAPI			ÖRTÜ			BEZEME		
İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ
☐				☐		☐			☐				☐	

YAPININ GENEL MİMARİ ANALİZİ
YAPI, KAGİR SİSTEMDE YAPILMIŞ ZEMİN KAT ÜZERİNE AHŞAP KARKAS İLE YAPILAN İKİ NORMAL KATTAN İBARETTİR. ZEMİN KATTAN BİNAYA GİRİLİR, GİRİŞ HOLÜ "HAYAT" OLUP, TAŞMUTFAK, AMBAR, ODUNLUK vs. HACİMLER BU KATTA YERALIR. ÜST KATLARDA ORTA SOFA ÜZERİNDEN YANLARA DAĞILAN YATAK ODALARI BULUNUR. CEPHE DÜZENİ ve ORANLARI ÖZGÜN HALDE KALMAKLA BİRLİKTE PENCERELER DE MODEL DEĞİŞİKLİĞİ YAPILMIŞTIR. AYRICA DIŞ ÖRTÜ ZAMANLA YAPILAN YANLIŞ MÜDAHALELER NETİCESİNDE KÖTÜ DURUMDADIR. PLAN ŞEMASI ÖZGÜN HALDE KALMIŞ ve HALEN KULLANILMAKTADIR.

NO:	MUDURNU KENTSEL SİT ALANI	18
3-19	TESCİLLİ SİVİL MİMARİ YAPILARI KATALOĞU	

YAPININ ADRESİ		ÖZGÜN İŞLEVİ	HALİHAZIR İŞLEVİ
MAHALLE	BÜYÜK CAMİ MAHALLESİ	KONUT	KONUT / KULLANIMDA DEĞİL
SOKAK / NO	SÜMBÜL SOKAK NO:6		

YAPININ TAŞIYICI SİSTEM ANALİZİ	
DÜŞEY TAŞIYICILAR	DÖŞEMELER
BODRUM KAT: KAGİR	AHŞAP KARKAS
DİĞER KATLAR: AHŞAP KARKAS	

YAPININ CEPHE TİPOLOJİSİ	3 KATLI , SOFA EYVANININ KAPALI ÇIKMA YAPTIĞI EVLER
--------------------------	---

YAPININ KORUNMUŞLUK DURUMU														
TAŞIYICI SİSTEM			İÇ YAPI			DIŞ YAPI			ÖRTÜ			BEZEME		
İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ
	■				■		■				■			■

YAPININ GENEL MİMARİ ANALİZİ
YAPI BİR ZEMİN, İKİ NORMAL KAT OLMAK ÜZERE TOPLAM ÜÇ KATLIDIR. SİMETRİK BİR PLAN ŞEMASINA SAHİPTİR. ZEMİN KATTA GENEL BÖLGE MİMARİSİNİN KARAKTERİSTİK PLAN ŞEMASINDAN GÖRÜLEN TAŞMUTFAK, FIRIN EVİ ve ANBAR BULUNMAKTADIR. ÜST KATLARDA ORTA ALANDA SOFA ve YAN BÖLÜMLERDE YATAK ODALARI YER ALMAKTADIR.

NO:	MUDURNU KENTSEL SİT ALANI	19
3-34	TESCİLLİ SİVİL MİMARİ YAPILARI KATALOĞU	

YAPININ ADRESİ		ÖZGÜN İŞLEVİ	HALİHAZIR İŞLEVİ
MAHALLE	BÜYÜK CAMİİ MAHALLESİ	KONUT	KONUT
SOKAK / NO	DERE SOKAK NO:5		

YAPININ TAŞIYICI SİSTEM ANALİZİ	
DÜŞEY TAŞIYICILAR	DÖŞEMELER
ZEMİN KAT: KAGİR + AHŞAP KARKAS	AHŞAP KARKAS
DİĞER KATLAR: AHŞAP KARKAS	

YAPININ CEPHE TİPOLOJİSİ	4 KATLI , SOFA EYVANININ KAPALI ÇIKMA YAPTIĞI CEPHELİ YAPILAR
--------------------------	---

YAPININ KORUNMUŞLUK DURUMU														
TAŞIYICI SİSTEM			İÇ YAPI			DIŞ YAPI			ÖRTÜ			BEZEME		
İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ
	■			■				■		■			■	

YAPININ GENEL MİMARİ ANALİZİ
YAPI, KAGİR SİSTEMDE YAPILMIŞ ZEMİN KAT ÜZERİNE AHŞAP KARKAS İLE YAPILAN İKİ NORMAL KATTAN İBARETTİR. ZEMİN KATTAN BİNAYA GİRİLİR, GİRİŞ HOLÜ "HAYAT" OLUP, ORTAK YAŞAM ALAINI MUTFAK vs. HACİMLER BU KATTA YERALIR.ÜST KATLARDA ORTA SOFA ÜZERİNDEN YANLARA DAĞILAN YATAK ODALARI BULUNUR. CEPHE DÜZENİ ve ORANLARI KAT BAZINDA MÜDAHALE GÖRMÜŞ OLUP HER KAT KENDİ İÇİNDE DEĞİŞİKLİĞE UĞRAMIŞTIR.SADECE EN ÜST KAT ÖZGÜN CEPHESİNİ KORUMAKTADIR. PLAN ŞEMASI DA ÖZGÜN HALİNE GÖRE MÜDAHALE GÖRMÜŞ DURUMDADIR.

NO:	MUDURNU KENTSEL SİT ALANI	20
3-40	TESCİLLİ SİVİL MİMARİ YAPILARI KATALOĞU	

YAPININ ADRESİ		ÖZGÜN İŞLEVİ	HALİHAZIR İŞLEVİ
MAHALLE	BÜYÜK CAMİİ MAHALLESİ	KONUT	KONUT / KULLANIMDA DEĞİL
SOKAK / NO	ÇAYKENARI SOKAK NO: 7		

YAPININ TAŞIYICI SİSTEM ANALİZİ	
DÜŞEY TAŞIYICILAR	DÖŞEMELER
ZEMİN KAT: KAGİR + AHŞAP KARKAS	AHŞAP KARKAS
DİĞER KATLAR: AHŞAP KARKAS	

YAPININ CEPHE TİPOLOJİSİ	3 KATLI , B2372
--------------------------	-----------------

YAPININ KORUNMUŞLUK DURUMU														
TAŞIYICI SİSTEM			İÇ YAPI			DIŞ YAPI			ÖRTÜ			BEZEME		
İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ
	■				■			■			■			■

YAPININ GENEL MİMARİ ANALİZİ
YAPI, KAGİR SİSTEMDE YAPILMIŞ ZEMİN KAT ÜZERİNE AHŞAP KARKAS İLE YAPILAN İKİ NORMAL KATTAN İBARETTİR. BAHÇEDEN 1. KATA ÇIKAN DIŞ MERDİVENLE BİNAYA GİRİLİR, GİRİŞ HOLÜ "HAYAT" OLUP, ORTAK YAŞAM ALAINI MUTFAK vs. HACİMLER BU KATTA YERALIR. ÜST KATLARDA ORTA SOFA ÜZERİNDEN KÖŞELERE DAĞILAN YATAK ODALARI BULUNUR. CEPHE DÜZENİ ve ORANLARI , PLAN ŞEMASI ÖZGÜN HALDE KALMAKLA BİRLİKTE OLDUKÇA METRUK DURUMDADIR. MUDURNU GELENİNDE TEK BU EVDE RASTLANAN ÇATI ODASI FENER ŞEKLİNDE OLUP ÇIKINTI YAPMIŞTIR.

NO:	MUDURNU KENTSEL SİT ALANI	21
3-41	TESCİLLİ SİVİL MİMARİ YAPILARI KATALOĞU	

YAPININ ADRESİ		ÖZGÜN İŞLEVİ	HALİHAZIR İŞLEVİ
MAHALLE	BÜYÜK CAMİİ MAHALLESİ	KONUT	KONUT / KULLANIMDA DEĞİL
SOKAK / NO	ANKARA CADDESİ NO:133		

YAPININ TAŞIYICI SİSTEM ANALİZİ	
DÜŞEY TAŞIYICILAR	DÖŞEMELER
ZEMİN KAT: KAGİR + AHŞAP KARKAS	AHŞAP KARKAS
DİĞER KATLAR: AHŞAP KARKAS	

YAPININ CEPHE TİPOLOJİSİ	3 KATLI , SOFA EYVANININ KAPALI ÇIKMA YAPTIĞI CEPHELİ YAPILAR
--------------------------	---

YAPININ KORUNMUŞLUK DURUMU														
TAŞIYICI SİSTEM			İÇ YAPI			DIŞ YAPI			ÖRTÜ			BEZEME		
İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ
☐				☐				☐		☐			☐	

YAPININ GENEL MİMARİ ANALİZİ
YAPI, KAGİR SİSTEMDE YAPILMIŞ SUBASMAN KATI ÜZERİNE AHŞAP KARKAS İLE YAPILAN ÜÇ NORMAL KATTAN İBARETTİR. GİRİŞ KATTA "HAYAT" OLUP BURDA SADECE YAN MEKANLAR - TAŞ MUTFAK + AMBAR VS. - BULUNMAKTADIR. YAŞAM ALANI MUTFAK vs. HACİMLER 1. KATTA YERALIR. ÜST KATLARDA ORTA SOFA ÜZERİNDEN YANLARA DAĞILAN YATAK ODALARI BULUNUR. CEPHE DÜZENİ ve ORANLARI , ÜST KATLARDA ÖZGÜN FAKAT GİRİŞ ve 1. KAT CEPHESİ REVİZYON GÖRMÜŞ DURUMDADIR. PLAN ŞEMASI ÖZGÜN HALDE KALMAKLA BİRLİKTE 1. KATTA KISMİ REVİZYONLAR VARDIR.

NO:	MUDURNU KENTSEL SİT ALANI	22
4-12	TESCİLLİ SİVİL MİMARİ YAPILARI KATALOĞU	

YAPININ ADRESİ		ÖZGÜN İŞLEVİ	HALİHAZIR İŞLEVİ
MAHALLE	ÇARŞI / AŞAĞI MAHALLE	KONUT	KONUT / KULLANIMDA DEĞİL
SOKAK / NO	BAYRAMLAR SOKAK NO:4		

YAPININ TAŞIYICI SİSTEM ANALİZİ	
DÜŞEY TAŞIYICILAR	DÖŞEMELER
ZEMİN KAT: KAGİR + AHŞAP KARKAS DİĞER KATLAR: AHŞAP KARKAS	AHŞAP KARKAS

YAPININ CEPHE TİPOLOJİSİ	2 KATLI , SOFA EYVANININ KAPALI ÇIKMA YAPTIĞI CEPHELİ YAPILAR
--------------------------	---

YAPININ KORUNMUŞLUK DURUMU														
TAŞIYICI SİSTEM			İÇ YAPI			DIŞ YAPI			ÖRTÜ			BEZEME		
İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ
	■				■			■			■			■

YAPININ GENEL MİMARİ ANALİZİ
YAPI, KAGİR SİSTEMDE YAPILMIŞ SUBASMAN BODRUM KATI ÜZERİNE AHŞAP KARKAS İLE YAPILAN İKİ NORMAL KATTAN İBARETTİR. GİRİŞ KATTA "HAYAT" OLUP BURDA SADECE YAN MEKANLAR - TAŞ MUTFAK + AMBAR VS. - BULUNMAKTADIR. YAŞAM ALANI MUTFAK vs. HACİMLER 1. KATTA YERALIR. ÜST KATLARDA ORTA SOFA ÜZERİNDEN YANLARA DAĞILAN YATAK ODALARI BULUNUR. CEPHE DÜZENİ ve ORANLARI, PLAN ŞEMASI ÖZGÜN DURUMDADIR. FAKAT YAN CEPHESİ YANGIN GEÇİRMİŞ OLUP OLDUKÇA ZARAR GÖRMÜŞ DURUMDADIR.

NO:	MUDURNU KENTSEL SİT ALANI	23
4-17	TESCİLLİ SİVİL MİMARİ YAPILARI KATALOĞU	

YAPININ ADRESİ		ÖZGÜN İŞLEVİ	HALİHAZIR İŞLEVİ
MAHALLE	ÇARŞI / AŞAĞI MAHALLE	KONUT	OTEL / PANSİYON
SOKAK / NO	KARDELEN SOKAK NO:3		

YAPININ TAŞIYICI SİSTEM ANALİZİ	
DÜŞEY TAŞIYICILAR	DÖŞEMELER
ZEMİN KAT: KAGİR + AHŞAP KARKAS	AHŞAP KARKAS
DİĞER KATLAR: AHŞAP KARKAS	

YAPININ CEPHE TİPOLOJİSİ	3 KATLI , SOFA EYVANININ KAPALI ÇIKMA YAPTIĞI CEPHELİ YAPILAR
--------------------------	---

YAPININ KORUNMUŞLUK DURUMU														
TAŞIYICI SİSTEM			İÇ YAPI			DIŞ YAPI			ÖRTÜ			BEZEME		
İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ
☐			☐			☐			☐			☐		

YAPININ GENEL MİMARİ ANALİZİ
YAPI, KAGİR SİSTEMDE YAPILMIŞ SUBASMAN BODRUM KATI ÜZERİNE AHŞAP KARKAS İLE YAPILAN İKİ NORMAL KATTAN İBARETTİR. GİRİŞ KATTA "HAYAT" OLUP BURDA SADECE YAN MEKANLAR - TAŞ MUTFAK + AMBAR VS. - BULUNMAKTADIR. YAŞAM ALANI MUTFAK vs. HACİMLER 1. KATTA YERALIR. ÜST KATLARDA ORTA SOFA ÜZERİNDEN YANLARA DAĞILAN YATAK ODALARI BULUNUR. CEPHE DÜZENİ ve ORANLARI ÖZGÜN DURUMDADIR. 2005 YILINDA GEÇİRDİĞİ RESTORASYON SONRASINDA OTEL FONKSİYONU İLE PLAN ŞEMASI KISMİ MÜDAHALE GÖRSE DAHI ANA ŞEMAYA SADIK KALINMIŞTIR.

NO:	MUDURNU KENTSEL SİT ALANI	24
4-36	TESCİLLİ SİVİL MİMARİ YAPILARI KATALOĞU	

YAPININ ADRESİ		ÖZGÜN İŞLEVİ	HALİHAZIR İŞLEVİ
MAHALLE	ÇARŞI / KAZAN MAHALLESİ	KONUT	OTEL / PANSİYON
SOKAK / NO	SİHHE SOKAK NO: 3		

YAPININ TAŞIYICI SİSTEM ANALİZİ	
DÜŞEY TAŞIYICILAR	DÖŞEMELER
ZEMİN KAT: KAGİR + AHŞAP KARKAS DİĞER KATLAR: AHŞAP KARKAS	AHŞAP KARKAS

YAPININ CEPHE TİPOLOJİSİ	3 KATLI , SOFA EYVANININ KAPALI ÇIKMA YAPTIĞI CEPHELİ YAPILAR
--------------------------	---

YAPININ KORUNMUŞLUK DURUMU														
TAŞIYICI SİSTEM			İÇ YAPI			DIŞ YAPI			ÖRTÜ			BEZEME		
İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ
☐			☐			☐			☐			☐		

YAPININ GENEL MİMARİ ANALİZİ
YAPI, KAGİR SİSTEMDE YAPILMIŞ SUBASMAN BODRUM KATI ÜZERİNE AHŞAP KARKAS İLE YAPILAN İKİ NORMAL KATTAN İBARETTİR. GİRİŞ KATTA "HAYAT" OLUP BURDA SADECE YAN MEKANLAR - TAŞ MUTFAK + AMBAR VS. - BULUNMAKTADIR. YAŞAM ALANI MUTFAK vs. HACİMLER 1. KATTA YERALIR. ÜST KATLARDA ORTA SOFA ÜZERİNDEN YANLARA DAĞILAN YATAK ODALARI BULUNUR. CEPHE DÜZENİ ve ORANLARI ÖZGÜN DURUMDADIR. 2005 YILINDA GEÇİRDİĞİ RESTORASYON SONRASINDA OTEL FONKSİYONU İLE PLAN ŞEMASI KISMİ MÜDAHALE GÖRSE DAHI ANA ŞEMAYA SADIK KALINMIŞTIR.

NO:	MUDURNU KENTSEL SİT ALANI	25
5-1	TESCİLLİ SİVİL MİMARİ YAPILARI KATALOĞU	

YAPININ ADRESİ		ÖZGÜN İŞLEVİ	HALİHAZIR İŞLEVİ
MAHALLE	HASTANE MAHALLESİ	KONUT	KONUT
SOKAK / NO	ANKARA CADDESİ NO: 88		

YAPININ TAŞIYICI SİSTEM ANALİZİ	
DÜŞEY TAŞIYICILAR	DÖŞEMELER
ZEMİN KAT: KAGİR + AHŞAP KARKAS DİĞER KATLAR: AHŞAP KARKAS	AHŞAP KARKAS

YAPININ CEPHE TİPOLOJİSİ	2 KATLI , KÖŞE ODALARIN KAPALI ÇIKMA YAPTIĞI YAPILAR
--------------------------	--

YAPININ KORUNMUŞLUK DURUMU														
TAŞIYICI SİSTEM			İÇ YAPI			DIŞ YAPI			ÖRTÜ			BEZEME		
İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ	İYİ	ORTA	KÖTÜ
☐				☐			☐			☐			☐	

YAPININ GENEL MİMARİ ANALİZİ
YAPI, KAGİR SİSTEMDE YAPILMIŞ YÜKSEKÇE BİR SUBASMAN ÜZERİNE AHŞAP KARKAS İLE YAPILAN İKİ NORMAL KATTAN İBARETTİR. GİRİŞ KATTA "HAYAT" OLUP BURDA SADECE YAN MEKANLAR - TAŞ MUTFAK + AMBAR VS. - BULUNMAKTADIR. YAŞAM ALANI MUTFAK vs. HACİMLER 1. KATTA YERALIR. ÜST KATLARDA ORTA SOFA ÜZERİNDEN YANLARA DAĞILAN YATAK ODALARI BULUNUR. CEPHE DÜZENİ ve ORANLARI ÖZGÜN DURUMDADIR. PLAN ŞEMASI ÖZGÜN HALDE KALMIŞTIR.

5. MUDURNU ASTARCILAR KONAĞI PROJE ÇALIŞMASI

EK. 4 DE SUNULMUŞTUR.

6. GENEL DEĞERLENDİRME ve SONUÇ

6.1 Genel Değerlendirme

6.1.1 Fiziksel ve Tarihsel Bakımdan Değerlendirme

Yaklaşık olarak tümüyle “tarihsel sit” niteliğinde ve kapsamında olan Mudurnu ilçe merkezi: Kulaklı ve Hisarlı Tepesi’nin yamaçları ile bu vadilerin ortasından akarak vadilere adlarını veren derelerin birleştiği düzlük alan üzerine kurulmuştur. Kenti çevreleyen tepeler, vadi yamaçları ve derelere, kentin fiziksel yapısının oluşmasında belirleyici etkenlerdir ve kent dokusu bu strüktüre göre biçimlenmiştir.

Batı Karadeniz Bölgesi’nde yer alan kent, Karadeniz, Marmara ve İç Anadolu iklimleri arasında bir geçiş bölgesi özelliği gösterdiği için kışlar soğuk ve uzun sürmekte, gece ile gündüz arasındaki sıcaklık farkları da yüksek olmaktadır. İklimin bu özellikleri, konutların plan şemalarını da etkilemiş, geleneksel konutların kapalı sofalı olarak yapılmasına neden olmuştur.

2.derecede deprem kuşağı ile 1.derecede deprem kuşağı arasında bulunmasına rağmen, bugüne kadar geçirdiği depremleri önemsiz hasarlarla atlatmasının en büyük nedeni, kent içinde ahşap karkas strüktürdeki yapıların çoğunlukta olmasıdır.

Kentin çevresinin orman alanları ile çevrili oluşu da mimariyi etkilemiştir. Ayrıca, uzun yıllar “ orman köyü ” kapsamında bulunan kentin ucuz kereste alabilmesi de geleneksel mimarinin korunabilmesini ve sürekliliği sağlamıştır.

Geçmişte, kenevir ve keçi kılından torba üretiminde, dericilikte, ipek böcekçiliğinde söz sahibi olan kent bugün, durgun bir ekonomik yapıya sahiptir. Önemli bir turizm potansiyeline sahip Bolu İli’nin bir ilçesi olmasına rağmen, ulaşımın güç olması nedeniyle turizm de gelişmemiştir. Ancak, son yıllar da Bolu ve çevresinde düzenlenen turlarda günü birlik gidilen bir yer olarak tur programlarına alınmaya başlamış, kent çevresindeki göllere ve yaylalara kısa süreli geziler düzenlenmeğe başlamıştır.

Bölge sırasıyla Hititler, Frigler, Romalılar, Bizanslılar ve Osmanlılar tarafından ele geçirilmiştir. Cumhuriyet’in ilanıyla birlikte 1923 yılında il olan Bolu’nun kazaları arasındadır. Kent merkezinde Osmanlı Dönemi’ne ait yapılar bulunmaktadır.

6.1.2 Kent Dokusunu Oluşturan Öğeler Bakımından Değerlendirme

Mudurnu, topografyadan dolayı yapılaşmanın ve ulaşımın zor çözümlendiği bir kent strüktürüne sahiptir. Geçmişte olduğu gibi günümüzde de dini, idari, ticari, konaklama ve eğitim yapıları vadilerin birleştiği alanda, kent merkezinde yer almakta, konutlar ise dere kenarlarında ve yamaçlarda bulunmaktadır. Yer yer bozulan geleneksel çarşı, hala her iki vadiye de hizmet etmektedir. Bugün konaklama yerleri bakımından nitelik ve nicelik olarak yetersizdir.

Vadisi'nin ortasından geçen Bolu caddesi, çarşı mevkiine kadar gelir ve bu noktadan sonra Ankara caddesi ile devam eder ki bu caddeler kentin en önemli ana akslarıdır. Bu ana akslara bağlanan ikincil cadde ve sokaklar çok diktir. Genellikle iki tarafı moloz taş bahçe duvarları ile sınırlandırılmış, taş yada ahşap basamaklarla kademelendirilmiş sokaklar arasında pek fazla çıkmaz sokak yoktur. Sokaklar, ana caddelere çoğu kez dereler üzerindeki köprülerle bağlanmaktadır. Geçmişte, kent mimarisini oluşturan öğeler arasında olan köprülerden günümüze kadar gelebilen yoktur.

Homojen bir yapıya sahip olan kent 13 mahalleden oluşmaktadır. Kentin ortasında, Hisarlı Tepesi'nin eteğinin yer alan geleneksel çarşı, genellikle 20. yüzyıl başlarında yapılmış olan 1 -2 katlı, ahşap strüktürlü dükkanlar dan oluşmaktadır. Burada, geleneksel biçimde üretim yapmaktan ziyade kente ve çevre köylere hizmet eden ticaret yapılmaktadır. Çıkan yangınlar ve geleneksel dokuya aykırı ölçek ve biçimde yapılan yeni yapılar yüzünden sürekli değişime uğramaktadır.

Bugün, Mudurnu sit sınırları içinde bulunan 2 cami, 3 türbe, 1 hamam ve 1 hazire tescilli yapılar kapsamındadır. Bu yapılar arasında sadece Yıldırım Beyazıt Hamamı ve Yıldırım Beyazıt Camii kentin kurulduğu dönemden günümüze kadar gelebilmiştir. Dini, idari ve sosyal amaçlı yapılar arasında bulunur.

6.1.3 Konut Mimarisi Bakımından Değerlendirme

Arazi eğiminin yamaçlardan derelere doğru olduğu kentte, eğime paralel olarak oturan konutlar aynı zamanda manzaraya da yönelik durumda ve bölge iklimine uygun olarak kapalı sofalı plan şemasında tasarlanmışlardır.

Kısıtlı bir yerleşim alanı üzerinde bulunan parsellerin büyüklükleri arasında aşırı farklılık olmasına rağmen, her büyüklükteki parselde rahatlıkla yapı yapılabilmiş ve konutlar genellikle ayrı, bazen de bitişik düzende yapılmışlardır. Genellikle, çok küçük de olsa bahçeleri bulunan tescilli konutların büyük bir kısmı 1, 2 ya da 3 yüzleri ile sokak oluşum hattını belirleyecek şekilde bahçe kenarına yerleştirilmiş, diğerleri ise sokaktan geriye çekilerek bahçe içine alınmıştır. Bu konutların büyük bir kısmında parsel alanının 0.60'ı yapıya, 0.40'ı bahçeye ayrılmıştır. Mülkiyet durumları incelendiğinde ise yavaş yavaş tek veya 2 hisseli mülkiyetten, çok hisseli mülkiyete geçilmekte olduğu ortaya çıkmaktadır.

Geleneksel konut dokusu iki kat ve iki katın çeşitlemelerinden oluşmakta birlikte, 3 katlı geleneksel konutlar da sayısal bakımdan önemli bir yer tutmaktadır. Geleneksel konutların kat yükseklikleri ise katların kullanım amacına, yapılış dönemlerine veya yaptıran kişinin zenginliğine göre değişmektedir.

Geleneksel konutların bahçe katları hizmet ve üretim eylemleri için kullanılmakta, eğer varsa orta katlarda gündelik yaşam geçirilmekte, “esas kat” ise evli çocuklara, konuklara ve eğer orta kat yoksa gündelik yaşama ayrılmaktadır.

Orta kat ve “esas kat”lar genellikle iç sofalı –çardaklı- plan şemasında yapılmıştır. Orta sofalı ve çok az da olsa köşe sofalı planlara da rastlanmaktadır. İki yada üç kenarı evin diğer mahalleri ile çevrelenen iç sofanın çıkmalı veya çıkmasız, balkonlu veya balkonsuz olması da plan düzenlerini çeşitlendirmektedir. Genellikle sofalar manzaraya, eve gelen konukların ağırlandığı “yazlık oda” hem manzaraya, hem sokağa yönelik olup, “kışlık oda” ise arkada, yamaç tarafında yer almaktadır. “Esas yaşam katı” seviyesinde oda yükseklikleri 285-310cm., sofa yükseklikleri ise 285-330cm. arasında değişmektedir.

Geleneksel konutların bütün özelliklerini, manzaraya bakan ve çoğu zaman da giriş cephesi olan ön cepheler taşımaktadır. Manzara cephelerine hakim olan kat, “esas kat” tır. Bu katla birlikte eğer varsa orta kat yada ara kat da cephelerin biçimlenmesine katkıda bulunmaktadır. Genellikle sağır, moloz taş duvardan ibaret olan bahçe katlarının sağırlığını “temek delikleri” ile ahır ve eve giriş kapıları bozmaktadır. “Esas kat” seviyesinde cephenin orta

aksında yer alan sofa, bazen pencere biçimi yada sayısı, bazen de balkon yada kapalı çıkması ile kendini belli etmektedir. Sofanın iki yanında yer alan odalar da, ya çıkmalarla sofanın önüne geçerek yada çıkmalı sofanın gerisinde kalarak bu belirginliği pekiştirmektedir.

Döşemeler; evin kısa kenarına paralel olarak 40-50cm aralıklarla yerleştirilmiş, 16/16, 18/18cm. kesitindeki kişilerle, bu kişilerin altında bulunan ve kirişlere dik uzanan 20/20, 22/22 cm. kesitinde, bir yada birden fazla “hep çeken” den oluşmaktadır. Döşeme kalınlıkları ortalama olarak 18-20cm arasındadır.

Genellikle basit konsol çıkmalar ile payandalı yada konsol destekli çıkmalar uygulanmış ve çok nadir olarak çıkma altları kapatılmıştır.

Tavanlar, geleneksel evlerdeki en önemli bezeme yüzeyidir. Bahçe katlarında döşeme kirişlerinin altı kapatılmamıştır. “Esas kat” tavanları ise döşeme kirişlerinin altına çakılan kaplama tahtaları ile kaplama tahtalarının aralarına çakılan basit profilli çatılarla oluşturulmuştur. Özellikle “yazlık oda” ve sofa tavanların, düz yada aşağıya sarkan göbeklerle zenginleştirilmiştir.

6.2 Koruma Önerileri ve Yeni Yapılanma Koşulları

6.2.1 Kentsel Sit Alanı İçin Öneriler

Mudurnu, çok büyük bir alan üzerine yayılmış bir kent değildir. Korunması gerekli yapılar, çevreye uyumlu yapılar ve yeni yapılar, kentin her tarafına homojen bir şekilde dağılmışlardır. Sit sınırları içinde kullanılmayan yada değer kaybına uğramış, köhnemiş alanlar da mevcut değildir. Bu nedenle, karakteristik doku özellikleri hiç bozulmamış olan bölgenin sınırlarını belirlemek oldukça zordur.

Mudurnu sit sınırları içerisinde bulunan yaklaşık 140 yapının koruma gerekliliği açısından mimari değerlendirilmesi yapıldığında, en önemli yapılar aynı zamanda kentin en eski yapıları da olan ve “anıtsal” olarak nitelendirebileceğimiz Yıldırım Camii, Yıldırım Hamamı ve Kanuni Sultan Süleyman Camiidir.

Tescilli yapıların çoğunluğu (%60) cephe ve plan bazında niteliklerini kısmen koruyabilmiş karakteristik niteliklere sahip yapılardır. Bu yapıların da büyük çoğunluğu şuan kullanılmamaktadır. Plan şeması ve cephe özellikleri bakımından özgün haline çok yakın

kalabilen bu yapıların “bakım” a ihtiyaçları vardır.

Geriye kalan tescilli yapıların hemen hepsi , gerek cephe gerekse plan şeması olarak zamanla kullanıcıların ihtiyaçları doğrultusunda değişikliğe uğramış, çeşitli eklemeler yada değişikliklere maruz kalmışlardır. Bu tür yapılar ise “onarım” yapılarak özgün hallerine getirilerek korunması gerekmektedir.

Ayrıca, karakteristik yerleşim örneği olan çarşı plan şeması üzerinde inceleme yapılacak olursa; bu alan içerisindeki tescilli yapılar bakım-onarım ile hayata döndürülerek, bunların dışında olan ve tamamen dokuya aykırı olarak yapılan son dönem yapılarının ayıklanması yada dokuya uygun hale getirilmesi bölge geneli için öneriler arasındadır.

6.2.2 Tescilli Yapıların Onarımında Uyulması Gereken Hususlar

Koruma yöntemleri evrensel, koruma politikaları ise her ülkeye göre değişen niteliklere sahiptir. Ülkemizde de kültür mirasının korunması için her ülkede uygulanan koruma metodları uygulanmasına rağmen, koruma uygulamaları sonrasında birçok tescilli yapı belgesel değerlerini yitirmekte, çoğu zaman da adeta kimlik değiştirmektedir.

Mudurnu sit sınırları içinde bulunan yaklaşık 22 tescilli yapı iyi durumdadır. İyi durumda olmakla birlikte 75 tescilli yapının “bakıma” yada başka bir deyişle basit onarıma, geriye kalan 25 tescilli yapının ise “onarım” ihtiyacı vardır.”Bakım”, yapılan yaşamını devam ettirmesi için gerekli olan, tasarımda, malzemede, strüktürde ve mimari öğelerde değişiklik gerektirmeyen müdahalelerdir. Eskiyen elemanların özgün biçimlerine uygun olarak aynı malzemeden “bakım” kapsamı içindedir. “Onarım” ise kültür varlıklarının “mekansal, biçimsel ve yapısal özellikleri ve çevre içindeki özgün konuma “ bozulmadan korunmalıdır. Bu tip yapıların yıkılmadan korunmaları esastır. Yıkılma tehlikesi olan yapılar için ancak A.K.T.V.K. Kurulu karar alabilir. Korunması gerekli yapıların tarihi değer taşıyan özgün ekleri de korunacaktır(K.T.V.Y. Kurulu’nun 28.2.1995 tarih ve 378 sayılı kararı).

Mudurnu’da, tescilli yapıların korunması için yukarıda ve koruma amaçlı imar planında belirtilenler dışında, dikkat edilmesi gereken hususlar şunlardır.

- “Bakım” gereken yapılarda hiç bir şekilde “onarım” yapılmamalı, bakım sonrasında çekilen fotoğrafların ve uygulama raporunun koruma kuruluna gönderilmesi belediye tarafından sağlanmalıdır.
- Onarım - restorasyon- uygulaması; zaman içinde gerçekleşen bir olaydır. Gerekli

araştırma ve hazırlıklar yapılmadan “mevcut imkan”larla yapılan restorasyonlar genellikle hatalı olmakta ve restorasyon sırasında yok edilen değerler telafi edilememektedir. Bu nedenle, her şeyden önce restorasyonu yapılacak yapı ile ilgili bilgi ve dokümanların toplanması, rölöve, restorasyon ve gerekirse restitüsyon projelerinin ve raporlarının hazırlanması, yeterli sayıda iç ve dış fotoğrafla birlikte A.K.T.V.K. Kurulu’na sunulması gereklidir. Onarım ancak Kurul onayı alındıktan sonra yapılmalıdır.

- “Onarım” gereken yapılarda mümkün olduğu kadar orijinal malzeme kullanılmalı, orijinal malzeme kullanılamayacak kadar eski yada mevcut değilse, aynı cins yeni malzeme ile tamamlanmalıdır.
- Yapı yıkılma tehlikesi gösteriyorsa, yapıyı yıkmadan strüktürü sağlamlaştırıcı önlemler alınmalı (ahşap dikmelerle takviye etmek veya çürüyen dikmeyi ya da kirişi değiştirmek vb.), gerekiyorsa betonarme veya çelik konstrüksiyondan da dış cephede gözükmemek kaydı ile faydalanılmalıdır.
- Yapının özgün karakterini bozan değişiklikler ve ekler ancak A.K.T.V.K. Kurulu’nun onayı varsa kaldırılmalıdır.
- Yapının dış cephesinin korunması için gösterilen özen; özgün plan şemasının, dolap, yüklük, tavan ve merdiven ve benzeri öğelerinin korunması için de gösterilmelidir.
- Ahşap iskeletin taşıyıcı dikmelerinde, döşeme kirişlerinde ve hatılarda “özlü çam” kullanılmalıdır. Tavan ve döşeme kaplamaları, pencere ve kapılar, yüklük ve dolaplar, silme ve pervazlar tamamen çam malzeme ile onarılmalıdır.
- Dış cephelerin onarımı sırasında önemsiz gibi görünen ayrıntılara özen gösterilmelidir (Kat ve pencere silmelerinin cephedeki yeri ve genişliği, köşe ve ara pervazların başlama, bitim noktaları ve genişlikleri, pencere pervazlarının başlıklı olup olmayışı, pencere ve kapı boyutları, zemin kat taş duvar örgüsünün niteliği vb. ayrıntılar).
- Saçaklara yağmur oluğu konmamalıdır. Saçak uçları, geçmişte olduğu gibi alın tahtası ve yelkovan tahtası ile bitirilmelidir.
- Onarım sırasında mutlaka kireç harç kullanılmalı, çimento ile yapılmış harçlar kesinlikle kullanılmamalıdır. Duvarlar önce samanlı çamur harç, sonra da dövülmüş keten sapı katkılı kireç harç ile sıvanmalıdır.
- Bacalar, eski durumlarına uygun görünümde, iki yönü eğimli, alaturka kiremit harpuştalı

olarak yapılmalı, üzerleri önce çamur, sonra da kireç harç ile sıvanmalıdır.

6.3 Yeni Yapılanmada Uyulması Gereken Hususlar

Mudurnu sit alanı içindeki geleneksel dokunun büyük bir kısmını 2 – 3 katlı, zemin kat duvarları taş, diğer katları ahşap çatıklı, kırma veya beşik çatılı, dikdörtgen yada kare pencerele konutlardan oluşmaktadır. Kent nüfusunun fazla artmaması ve konut ihtiyacının olmayışı, kentin korunmasını sağlayan faktörlerden iken yeni yapılaşmanın hızla çoğalması, çevre köylerden kente göçü, dolayısıyla nüfusu arttırmaktadır. Sit alanı içinde yeni yapılaşmaya izin vermemek, yapılaşmayı dondurmak da geleneksel dokunun köhneleşmesine ve canlılığını kaybetmesine yol açacaktır. Bu nedenle sit alanı içinde ve dışında, yeni yapılaşmanın belirli bir ölçüde tutulması, ihtiyaçtan fazla konut yaparak, tarihsel merkezin yükünün arttırılmaması gerekmektedir. Bu konuda en büyük sorumluluk denetim yetkisini elinde tutan Belediye'ye düşmektedir. Belediye geleneksel dokuyu ve koruma amaçlı imar planını aykırı nitelikteki projelere politik çıkar ve rant düşüncesiyle izin vermemelidir. Ayrıca, belediyenin bünyesinde koruma bilincine sahip, bu konuda uzman kişilerden oluşan teknik bir kadro oluşturulmalıdır. Belediye başkanlarının da koruma konusunda eğitilmesi, çeşitli seminerlere ve eğitici toplantılara katılması gereklidir. Gün geçtikçe plansız ve denetimsiz olarak yapılan çok katlı, betonarme yapılarla bozulmaya başlayan, mütevazı ölçekli kent dokusunun korunmasından bütün resmi, özel kuruluşlar ve kent halkı sorumlu tutulmalıdır.

Sit alanı içindeki yeni yapılaşmada koruma amaçlı imar planının belirlediği koşullar dışında aşağıda belirtilen hususlara da uyulmalıdır.

- Geleceğin mimari mirası olan bugünün yeni yapıları, çağının özelliklerini yansıtmalı ve abartısız bir mimaride yapılmalıdır.
- Yeni yapılar özellikle ölçek ve büyüklük olarak geleneksel dokuya uygun olmalıdır.
- Yeni yapılar topografyaya uygun bir şekilde zemine oturmalı ve manzaraya yönelik biçimde konumlanmalıdır. Parsel üzerinde konumlanırken, geleneksel dokudaki komşuluk ilişkilerine de dikkat edilmeli ve hiçbir şekilde komşuların görüş alanını kapatılmamalıdır.
- Yeni yapının en üst kat döşemesi saçak şeklinde dışarıya çıkartılmamalı, çatı saçaklarının önünde yağmur oluğu yerine alın ve yelkovan tahtası olmalı ve saçak altının eğimli olarak kaplanması tercih edilmelidir.

- Yeni yapılarda çıkma ve balkonlar en üst kat döşeme seviyesinden itibaren yapılmalı, her katta biraz daha genişleyen kademeli çıkma yapılmamalıdır. 3 katlı yapılarda tüm cephe boyunca uzanan kapalı çıkma yapılacaksa, sadece ön veya arka cephede olmak şartıyla orta kat döşeme seviyesinden itibaren çıkma yapılabilir.
- Yeni yapıların zemin kat ve bahçe duvarlarında taş malzemeden de yararlanmalıdır.
- Bahçeler setli olarak düzenlenmeli ve üzerinde tek yöne eğimli ahşap harpuşta bulunan moloz taş duvarlarla çevrilmelidir.

KAYNAKLAR

Acar, Yavuz ,(ve diğerleri) Geçmişten Günümüze Mudurnu , İstanbul, 1974

Ahmet Rasim, 1966-67, Osmanlı Tarihi, Çev.Hakkı Dursun Yıldız, Meydan Yayınları, İstanbul

Akdemir, Zafer, Batı Karadeniz Bölgesi Yerleşimlerinde Geleneksel Konut Kültürüne bağlı biçimsel ve Yapısal Kurgu Özelliklerine Ait Ölçüler, (Y.T.Ü. FBE. Mimarlık Anabilimdalı, Doktora Tezi, İstanbul, 1997.

Altınoluk, ÜLKÜ, “Geleneksel Türk Evi ve Yaşamı” , İlgi Dergisi,

Ayverdi, İbrahim Hakkı, 1966, İstanbul Mimari Çağının Menşei, Osmanlı Mimarisinin İlk Devri h. 630-805 (1230-1402), cilt 1, İstanbul Fetih Cemiyeti, İstanbul Enstitüsü Yayınları, İstanbul

Ayverdi, E. Hakkı- İ.Aydın YÜKSEL İlk 250 senenin Osmanlı Mimarisi, İstanbul, 1976.

Ayverdi, E. Hakkı, “Mudurnu ‘da Yıldırım Beyazid Manzumesi ve Taş Vakfiyesi”, Vakıflar Dergisi , Sayı 5 , Ankara, 1962

Bektaş, Cengiz, 1992, Koruma Onarım, Yapı Endüstri Merkezi Yayınları, İstanbul.

Bolu İl Yıllığı 1967, 1968, Milli Eğitim Basımevi,

Bolu İl Yıllığı 1973, 1973, İstanbul

Bolu, Turizm ve Rekreasyon Master Planı,1978, Kültür ve Turizm Bakanlığı, Ankara

Çetior, Bülent “Mudurnu”, İlgi Dergisi, Sayı 90, İstanbul,1998, s. 707-709

Eldem, Sedat Hakkı, 1987, Türk Evi Osmanlı Dönemi, Cilt III, TAÇ Vakfı Yayınları, İstanbul

Eldem, S. Hakkı, Türk Evi Plan Tipleri, İstanbul,1954

Evliya Çelebi, 1975, Evliya Çelebi Seyahatnamesi, Cilt 1-2, Çeviren Mehmet Zıllıoğlu, Sadeleştiren T.Temel Kuran- N. Aktaş, Üçdal Neşriyat, İstanbul

Eyice, Semavi, Tarihte Bolu, İstanbul, 1975.

İzbırakır, R, Türk Ansiklopedisi” cilt 24, sf 371, Milli Eğitim Basımevi, Ankara, 1976.

Hasol, Doğan, 1988, Ansiklopedik Mimarlık Sözlüğü, Y.E.M. Yayınları, İstanbul

Kazmaoğlu, Mine; Tanyeli, Uğur, 1979, “Anadolu Konut Mimarisinde Farklılıklar”, Yapı Dergisi, Sayı 33

Konrapa, M. Zekai, 1964, Bolu Tarihi, Bolu İl Matbaası, Bolu.

Orhonlu, Cengiz, İslam Ansiklopedisi, İstanbul, Türk Diyanet Vakfı

Seze, Zihni, “Bolu ve Mudurnu Türk Eserleri”, (İ.Ü. Ed. Fak. Sanat Tarihi, Türk İslam Sanatı Kürsüsü, Yayınlanmamış Lisans Tazisi), İstanbul, 1967.

Sönmez, Zeki, “Başlangıcından 16 yy.a kadar Anadolu Türk İslam Tarihinde Sanatçılar” , Türk Tarih Kurumu, Ankara, 1995.

Texier, Charles, “Küçük Asya” Bithynia, (Hazırlayan: Raif Kaplanoğlu), Avrasya Etnograf Vakfı Yayınları, İstanbul, 1997.

Tuğlacı, Pars, İslam Ansiklopedisi, İstanbul, Türk Diyanet Vakfı

Türkiye Ansiklopedisi, 1956, “Mudurnu”, Ankara

Yurt Ansiklopedisi, 1982, “Bolu” Cilt 2, İstanbul, Anadolu Yayıncılık

Yazar Adı Yok, “Ana Britanicca” , cilt 23, s. 179, Ana Yayıncılık,

Yazar Adı Yok, 1973 Bolu İl Yıllığı, Bolu, 1973.

Yazar Adı Yok, “Yurt Ansiklopedisi” , Anadolu Yayıncılık

EKLER**EK-1 MUDURNU KENTSEL SİT ALANI TESCİLLİ YAPILARIN LİSTESİ**

ENVANTER NO:	MAHALLE	SOKAK	BİNA NO
2-18	YUKARI MAHALLE	DEĞİRMEN SOKAK	6
2-17	YUKARI MAHALLE	KOLAKLAR SOKAK	2
2-16	YUKARI MAHALLE	CEVİZLİ SOKAK	2
2-15	YUKARI MAHALLE	ÇAYKENARI SOKAK	21
2-14	YUKARI MAHALLE	AKÇALAR SOKAK	25
2-13	YUKARI MAHALLE	BAHÇELER SOKAK	3
2-12	YUKARI MAHALLE	ANKARA CADDESİ	197
2-11	YUKARI MAHALLE	AKÇALAR SOKAK	15
2-10	YUKARI MAHALLE	AKÇALAR SOKAK	6
2-09	YUKARI MAHALLE	AKÇALAR SOKAK	17
2-08	YUKARI MAHALLE	DEĞİRMEN SOKAK	8
2-07	YUKARI MAHALLE	DEĞİRMEN SOKAK	10
2-06	YUKARI MAHALLE	DEĞİRMEN SOKAK	12
2-05	YUKARI MAHALLE	DEĞİRMEN SOKAK	2
2-04	YUKARI MAHALLE	TAŞ MEKTEP SOKAK	1
2-03	YUKARI MAHALLE	ANKARA CADDESİ	177
2-02	YUKARI MAHALLE	ANKARA CADDESİ	125

2-01 YUKARI MAHALLE KAYA YOLU SOKAK 1

ENVANTER NO:	MAHALLE	SOKAK	BİNA NO
1-1	MUSALLA MAHALLESİ	KAYA DİBİ SOKAK	2/4
1-2	MUSALLA MAHALLESİ	FENERCİ SOKAK	10
1-3	MUSALLA MAHALLESİ	SOLAKLAR SOKAK	5
1-4	MUSALLA MAHALLESİ	SOLAKLAR SOKAK	6
1-5	MUSALLA MAHALLESİ	SOLAKLAR SOKAK	1
1-6	MUSALLA MAHALLESİ	SOLAKLAR SOKAK	4
1-7	MUSALLA MAHALLESİ	SELAHATTİN BAYSAL CAD.	2
1-8	MUSALLA MAHALLESİ	MEYDAN SOKAK	3
1-9	MUSALLA MAHALLESİ	DEĞİRMEN SOKAK	14
1-10	MUSALLA MAHALLESİ	DEĞİRMEN SOKAK	9
1-11	MUSALLA MAHALLESİ	ÇAYKENARI SOKAK	11
1-12	MUSALLA MAHALLESİ	ÇAYKENARI SOKAK	24
1-13	MUSALLA MAHALLESİ	ÇAYKENARI SOKAK	16-18
1-14	MUSALLA MAHALLESİ	ÇAYKENARI SOKAK	22

ENVANTER NO:	MAHALLE	SOKAK	BİNA NO
3-1	BÜYÜK CAMİİ MAHALLESİ	KATİPLER SOKAK	15
3-2	BÜYÜK CAMİİ MAHALLESİ	HİSAR ALTI SOKAK	1
3-3	BÜYÜK CAMİİ MAHALLESİ	ÇAY KENARI SOKAK	7
3-4	BÜYÜK CAMİİ MAHALLESİ	ANKARA CADDESİ	133
3-5	BÜYÜK CAMİİ MAHALLESİ	ANKARA CADDESİ	143
3-6	BÜYÜK CAMİİ MAHALLESİ	DUMLUPINAR SOKAK	1-3
3-7	BÜYÜK CAMİİ MAHALLESİ	KARANFİL SOKAK	11
3-8	BÜYÜK CAMİİ MAHALLESİ	KARANFİL SOKAK	4-2
3-9	BÜYÜK CAMİİ MAHALLESİ	KARANFİL SOKAK	10
3-10	BÜYÜK CAMİİ MAHALLESİ	HAVLU SOKAK	1
3-11	BÜYÜK CAMİİ MAHALLESİ	SÜMBÜL SOKAK	44
3-12	BÜYÜK CAMİİ MAHALLESİ	SÜMBÜL SOKAK	48
3-13	BÜYÜK CAMİİ MAHALLESİ	SÜMBÜL SOKAK	6
3-14	BÜYÜK CAMİİ MAHALLESİ	KAYACIK SOKAK	8
3-15	BÜYÜK CAMİİ MAHALLESİ	TAŞKÖPRÜ SOKAK	21
3-16	BÜYÜK CAMİİ MAHALLESİ	MENEKŞE SOKAK	8
3-17	BÜYÜK CAMİİ MAHALLESİ	TAŞKÖPRÜ SOKAK	20
3-18	BÜYÜK CAMİİ MAHALLESİ	SİVRİCE ALTI SOKAK	5
3-19	BÜYÜK CAMİİ MAHALLESİ	KURAN KURSU SOKAK	1

3-20	BÜYÜK CAMİİ MAHALLESİ	TAŞKÖPRÜ SOKAK	4-6
3-21	BÜYÜK CAMİİ MAHALLESİ	TAŞKÖPRÜ SOKAK	1

ENVANTER NO: MAHALLE SOKAK BİNA NO

3-22	BÜYÜK CAMİİ MAHALLESİ	ANKARA CADDESİ	111
3-23	BÜYÜK CAMİİ MAHALLESİ	ANKARA CADDESİ	115
3-24	BÜYÜK CAMİİ MAHALLESİ	ANKARA CADDESİ	123
3-25	BÜYÜK CAMİİ MAHALLESİ	DERE SOKAK	2
3-26	BÜYÜK CAMİİ MAHALLESİ	DERE SOKAK	3
3-27	BÜYÜK CAMİİ MAHALLESİ	DERE SOKAK	5
3-28	BÜYÜK CAMİİ MAHALLESİ	SAYIN SOKAK	6
3-29	BÜYÜK CAMİİ MAHALLESİ	ANKARA CADDESİ	62
3-30	BÜYÜK CAMİİ MAHALLESİ	HAMAM SOKAK	16
3-31	BÜYÜK CAMİİ MAHALLESİ	HAMAM SOKAK	18
3-32	BÜYÜK CAMİİ MAHALLESİ	SİVRİCE ALTI SOKAK	38
3-33	BÜYÜK CAMİİ MAHALLESİ	AHMET HAMAMCI SOKAK	11
3-34	BÜYÜK CAMİİ MAHALLESİ	İMARET SOKAK	1
3-35	BÜYÜK CAMİİ MAHALLESİ	İMARET SOKAK	4-6-8
3-36	BÜYÜK CAMİİ MAHALLESİ	AHMET HAMAMCI SOKAK	2 - 7

ENVANTER NO:	MAHALLE	SOKAK	BİNA NO
4-1	KAZAN MAHALLESİ	KARAARSLAN SOKAK	6
4-2	KAZAN MAHALLESİ	KARAARSLAN SOKAK	17
4-3	KAZAN MAHALLESİ	KARAARSLAN SOKAK	21
4-4	KAZAN MAHALLESİ	KAZAN DERESİ SOKAK	3
4-5	KAZAN MAHALLESİ	KAZAN DERESİ SOKAK	7
4-6	KAZAN MAHALLESİ	SİKKE SOKAK	3
4-7	KAZAN MAHALLESİ	SİKKE SOKAK	1
4-8	KAZAN MAHALLESİ	ANKARA CADDESİ	10
4-9	KAZAN MAHALLESİ	ANKARA CADDESİ	1
4-10	KAZAN MAHALLESİ	ANKARA CADDESİ	28-24

ENVANTER NO:	MAHALLE	SOKAK	BİNA NO
5-1	AŞAĞI MAHALLE	FİLİBELİLER SOKAK	7
5-2	AŞAĞI MAHALLE	KÖPRÜBAŞI SOKAK	19
5-3	AŞAĞI MAHALLE	KÖPRÜBAŞI SOKAK	12
5-4	AŞAĞI MAHALLE	KURTLAR SOKAK	13
5-5	AŞAĞI MAHALLE	KARDELEN SOKAK	3
5-6	AŞAĞI MAHALLE	SİNNEDİBİ SOKAK	19
5-7	AŞAĞI MAHALLE	BAYRAMLAR SOKAK	3

5-8	AŞAĞI MAHALLE	BAYRAMLAR SOKAK	1
5-9	AŞAĞI MAHALLE	BAYRAMLAR SOKAK	4

ENVANTER NO:	MAHALLE	SOKAK	BİNA NO
5-10	AŞAĞI MAHALLE	BOLU CADDESİ	51
5-11	AŞAĞI MAHALLE	BOLU CADDESİ	56
5-12	AŞAĞI MAHALLE	HÜSNÜBEYLER SOKAK	4
5-13	AŞAĞI MAHALLE	HÜSNÜBEYLER SOKAK	6
5-14	AŞAĞI MAHALLE	HÜSNÜBEYLER SOKAK	8
5-15	AŞAĞI MAHALLE	GARAJ OTOPARK SOKAK	9
5-16	AŞAĞI MAHALLE	DERE SOKAK	8
5-17	AŞAĞI MAHALLE	AKMEHMETLER SOKAK	10
5-18	AŞAĞI MAHALLE	AKMEHMETLER SOKAK	8
5-19	AŞAĞI MAHALLE	AKMEHMETLER SOKAK	11
5-20	AŞAĞI MAHALLE	HAPİSHANE SOKAK	5
5-21	AŞAĞI MAHALLE	BEŞKAVAK SOKAK	6
5-22	AŞAĞI MAHALLE	BEŞKAVAK SOKAK	10-12
5-23	AŞAĞI MAHALLE	BEŞKAVAK SOKAK	16
5-24	AŞAĞI MAHALLE	BEŞKAVAK SOKAK	18
5-25	AŞAĞI MAHALLE	BOLU CADDESİ	60

EK-2 FOTOGRAFLAR

Fotoğraf Ek 2-1 Mudurnu Kent Merkezi, Çarşı

Fotoğraf Ek 2-2 Mudurnu Kent Merkezi, Büyük Cami Mahallesi

Fotoğraf Ek 2-3 Mudurnu Kent Merkezi, Büyük Cami Mahallesi

Fotoğraf Ek 2-4 Mudurnu Kent Merkezi, Büyük Cami Mahallesi

Fotoğraf Ek 2-5 Mudurnu Kent Merkezi, Aşağı Çarşı

Fotoğraf Ek 2-6 Mudurnu Kent Merkezi, Aşağı Çarşı

Fotoğraf Ek 2-7 Mudurnu Kent Merkezi, Büyük Cami Mahallesi

Fotoğraf Ek 2-8 Mudurnu Kent Merkezi, Büyük Cami Mahallesi

Fotoğraf Ek 2-9 Mudurnu Kent Merkezi, Büyük Cami Mahallesi

Fotoğraf Ek 2-10 Mudurnu Kent Merkezi, Büyük Cami Mahallesi

Fotoğraf Ek 2- 11 Mudurnu Kent Merkezi, Büyük Cami Mahallesi

Fotoğraf Ek 2-12 Mudurnu Kent Merkezi, Havlu Mahallesi

Fotoğraf Ek 2-13 Mudurnu Kent Merkezi, Büyük Cami Mahallesi

Fotoğraf Ek 2-14 Mudurnu Kent Merkezi, Büyük Cami Mahallesi

Fotoğraf Ek 2-15 Mudurnu Kent Merkezi, Çarşı

Fotoğraf Ek 2-16 Envanter no: 1-5

Fotoğraf Ek 2-17 Envanter no: 1-5

Fotoğraf Ek 2-18 Envanter no: 1-10

Fotoğraf Ek 2-19 Envanter no: 1-10

Fotoğraf Ek 2-20 Envanter no: 1-12

Fotoğraf Ek 2-21 Envanter no: 1-12

Fotoğraf Ek 2-22 Envanter no: 2-2

Fotoğraf Ek 2-23 Envanter no: 4-34

Fotoğraf Ek 2-24 Envanter no: 2-3

Fotoğraf Ek 2-25 Envanter no: 2-3

Fotoğraf Ek 2-26 Envanter no: 2-13

Fotoğraf Ek 2-27 Envanter no: 3-2

Fotoğraf Ek 2-28 Envanter no: 3-2

Fotoğraf Ek 2-29 Envanter no: 3-3

Fotoğraf Ek 2-30 Envanter no: 3-9

Fotoğraf Ek 2-31 Envanter no: 3-9

Fotoğraf Ek 2-32 Envanter no: 3-10

Fotoğraf Ek 2-33 Envanter no: 3-11

Fotoğraf Ek 2-34 Envanter no: 3-11

Fotoğraf Ek 2-35 Envanter no: 3-17

Fotoğraf Ek 2-36 Envanter no: 3-18

Fotoğraf Ek 2-37 Envanter no: 3-19

Fotoğraf Ek 2-38 Envanter no: 3-20

Fotoğraf Ek 2-39 Envanter no: 3-20

Fotoğraf Ek 2-40 Envanter no: 3-20

Fotoğraf Ek 2-41 Envanter no: 3-29

Fotoğraf Ek 2-42 Envanter no: 3-29

Fotoğraf Ek 2-43 Envanter no: 3-42

Fotoğraf Ek 2-44 Envanter no: 3-42

Fotoğraf Ek 2-45 Envanter no: 3-42

Fotoğraf Ek 2-46 Envanter no: 3-47

Fotoğraf Ek 2-47 Envanter no: 4-12

Fotoğraf Ek 2-48 Envanter no: 4-12

Fotoğraf Ek 2-49 Envanter no: 4-12

Fotoğraf Ek 2-50 Envanter no: 4-32

Fotoğraf Ek 2-51 Envanter no: 4-32

Fotoğraf Ek 2-52 Envanter no: 4-33

Fotoğraf Ek 2-53 Envanter no: 4-33

EK-3 ASTARCILAR KONAĞI FOTOĞRAFLARI

Fotoğraf Ek 3-1

Fotograf Ek 3-3

Fotograf Ek 3-3

Fotograf Ek 3-4

Fotograf Ek 3-5

Fotograf Ek 3-6

Fotograf Ek 3-7

Fotograf Ek 3-8

Fotograf Ek 3-9

Fotograf Ek 3-10

Fotograf Ek 3-11

Fotograf Ek 3-12

Fotograf Ek 3-13

Fotograf Ek 3-14

Fotograf Ek 3-15

Fotograf Ek 3-16

Fotograf Ek 3-17

Fotograf Ek 3-18

Fotograf Ek 3-19

Fotograf Ek 3-20

Fotograf Ek 3-21

Fotograf Ek 3-22

Fotograf Ek 3-23

Fotograf Ek 3-24

Fotograf Ek 3-25

Fotograf Ek 3-26

Fotograf Ek 3-27

Fotograf Ek 3-28

Fotograf Ek 3-29

Fotograf Ek 3-30

Fotograf Ek 3-31

Fotograf Ek 3-32

Fotograf Ek 3-33

Fotograf Ek 3-34

Fotograf Ek 3-35

Fotograf Ek 3-36

Fotograf Ek 3-37

Fotograf Ek 3-38

Fotograf Ek 3-39

EK-4 ASTARCILAR KONAĞI

RÖLÖVE – RESTİTÜSYON – RESTORASYON PROJELERİ

YILDIZ TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

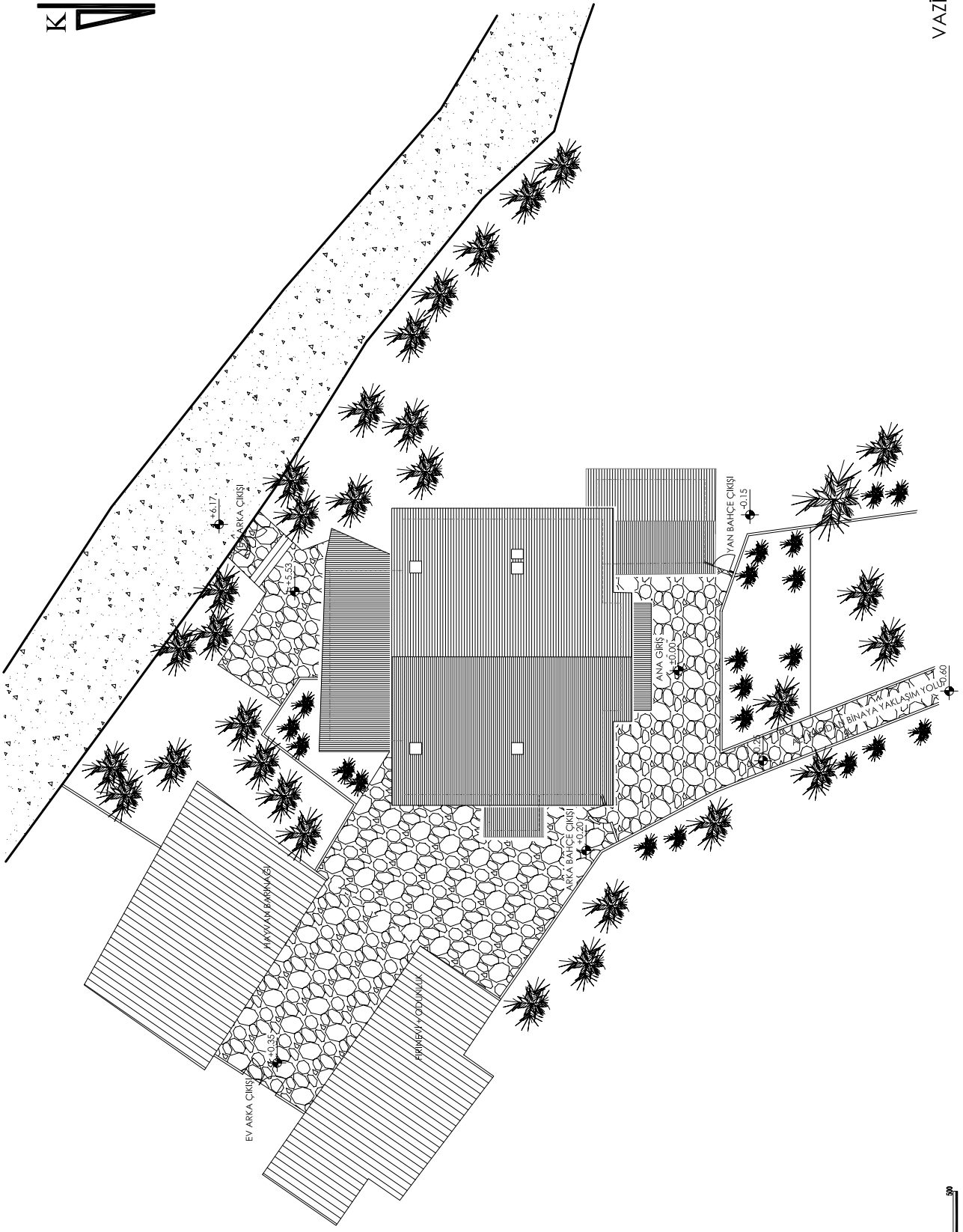
MİMARLIK ANA BİLİM DALI - RÖLÖVE -RESTORASYON PROGRAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

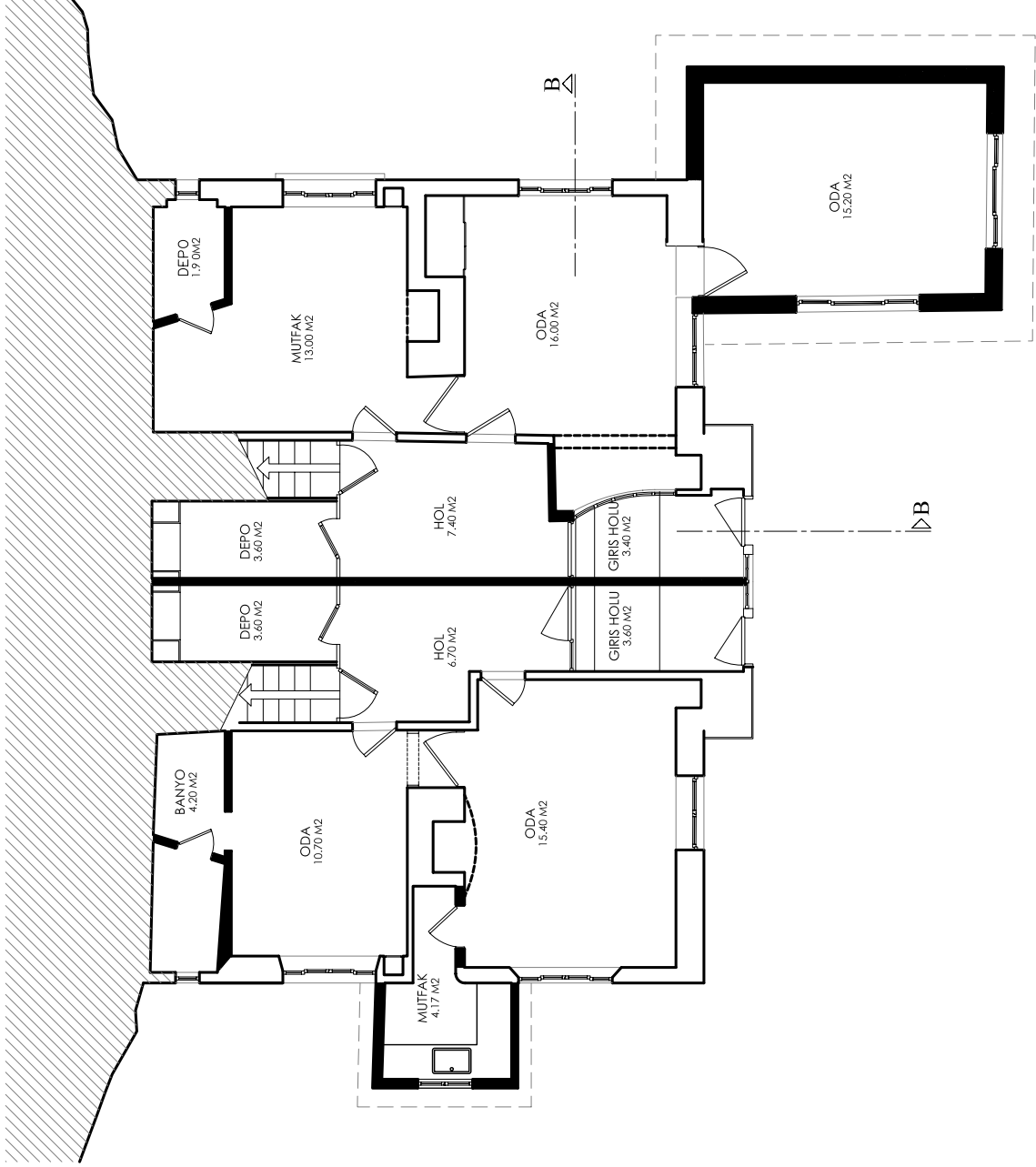
TEZ DANIŞMANI: PROF. İSMET AĞARYILMAZ

ASTARCILAR KONAĞI / MUDURNU
RÖLÖVE / RESTİTÜSYON / RESTORASYON PROJELERİ

OCAK 2007 / İSTANBUL

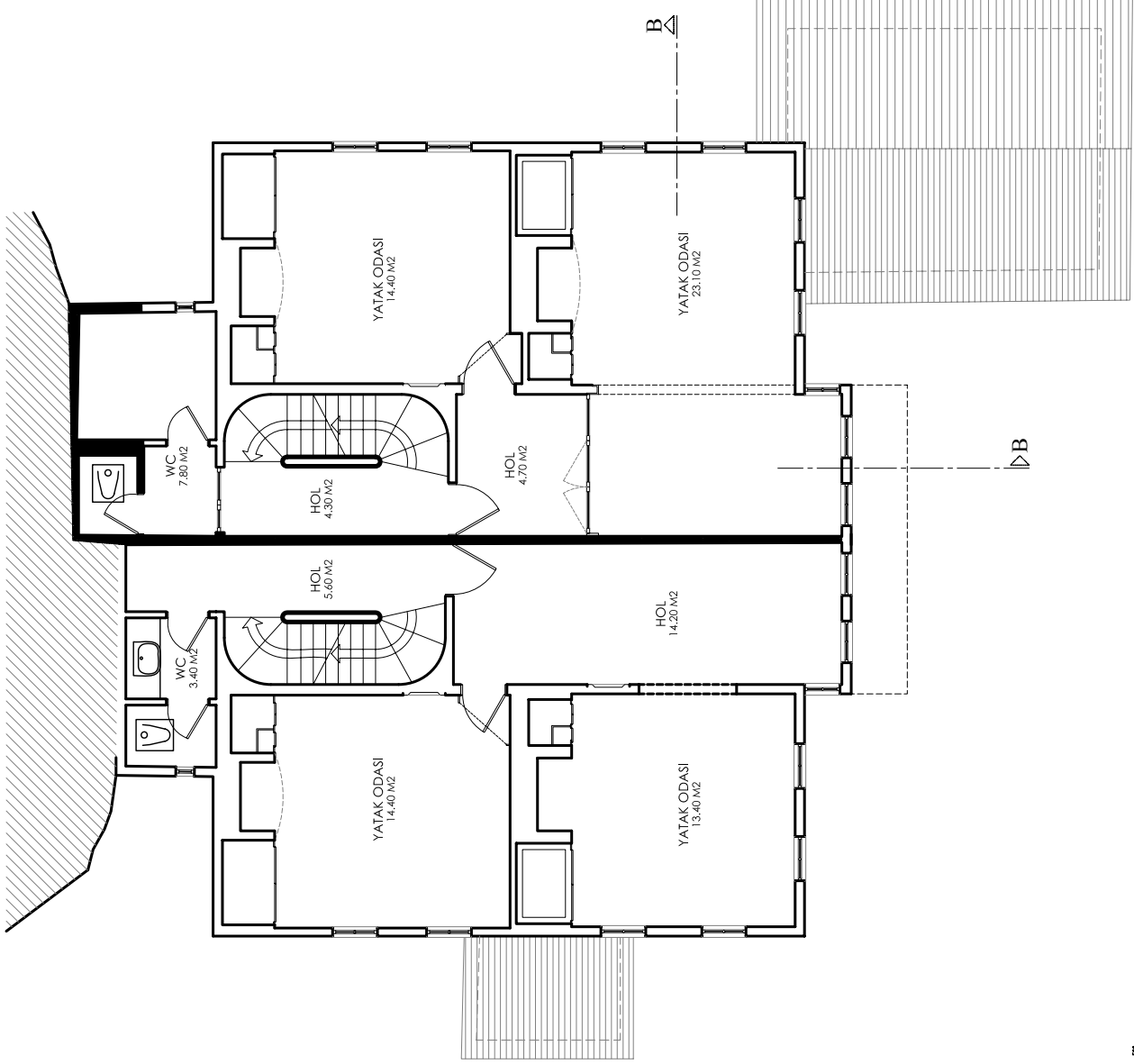
VAZİYET PLANI

0 50 100 150 200 250 300

MUHTEŞ DUVARLAR

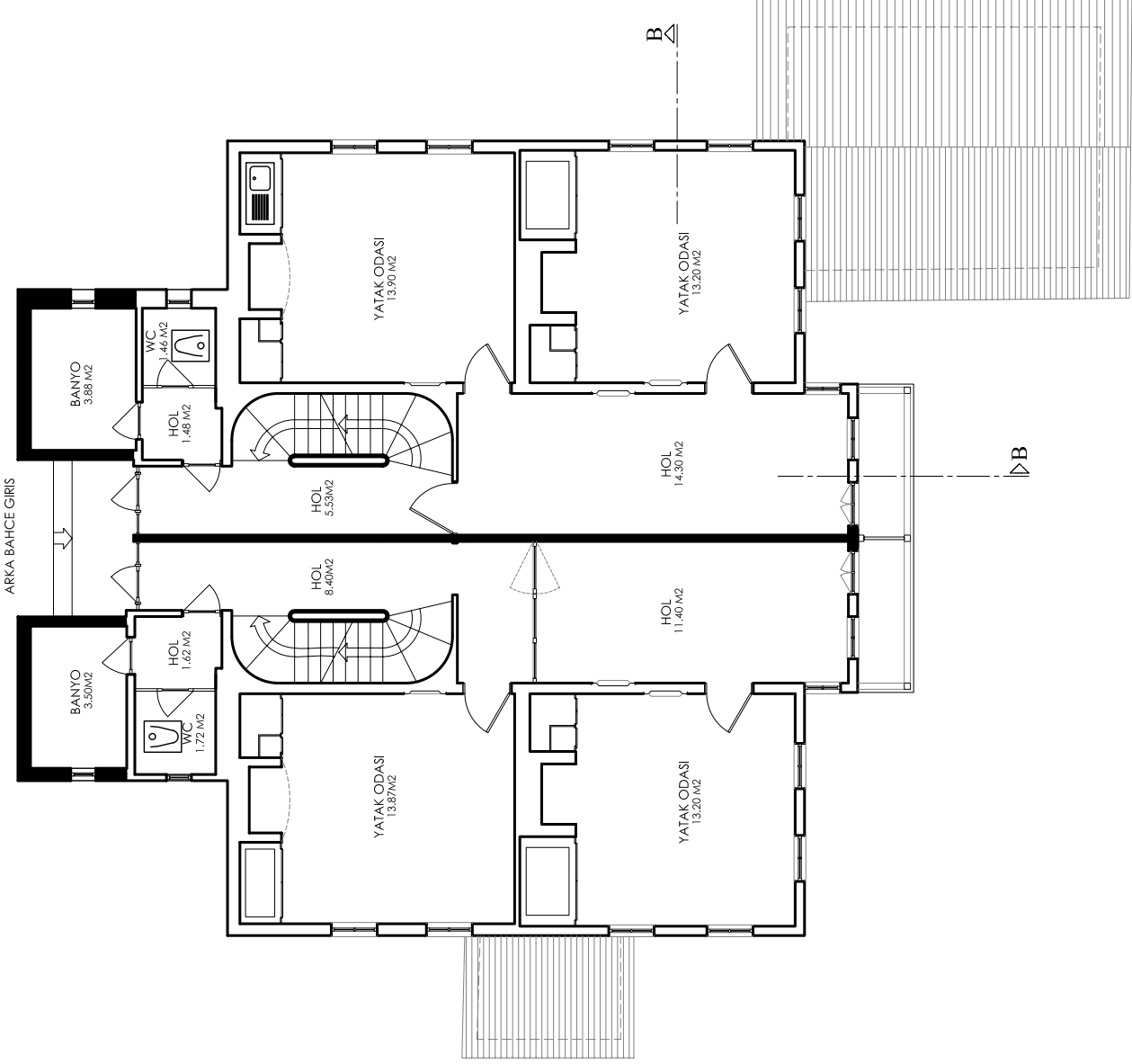
ZEMİN KAT / YERLEŞİM PLANI

0 50 100 150 200 250 300

MUHTES DUVARLAR

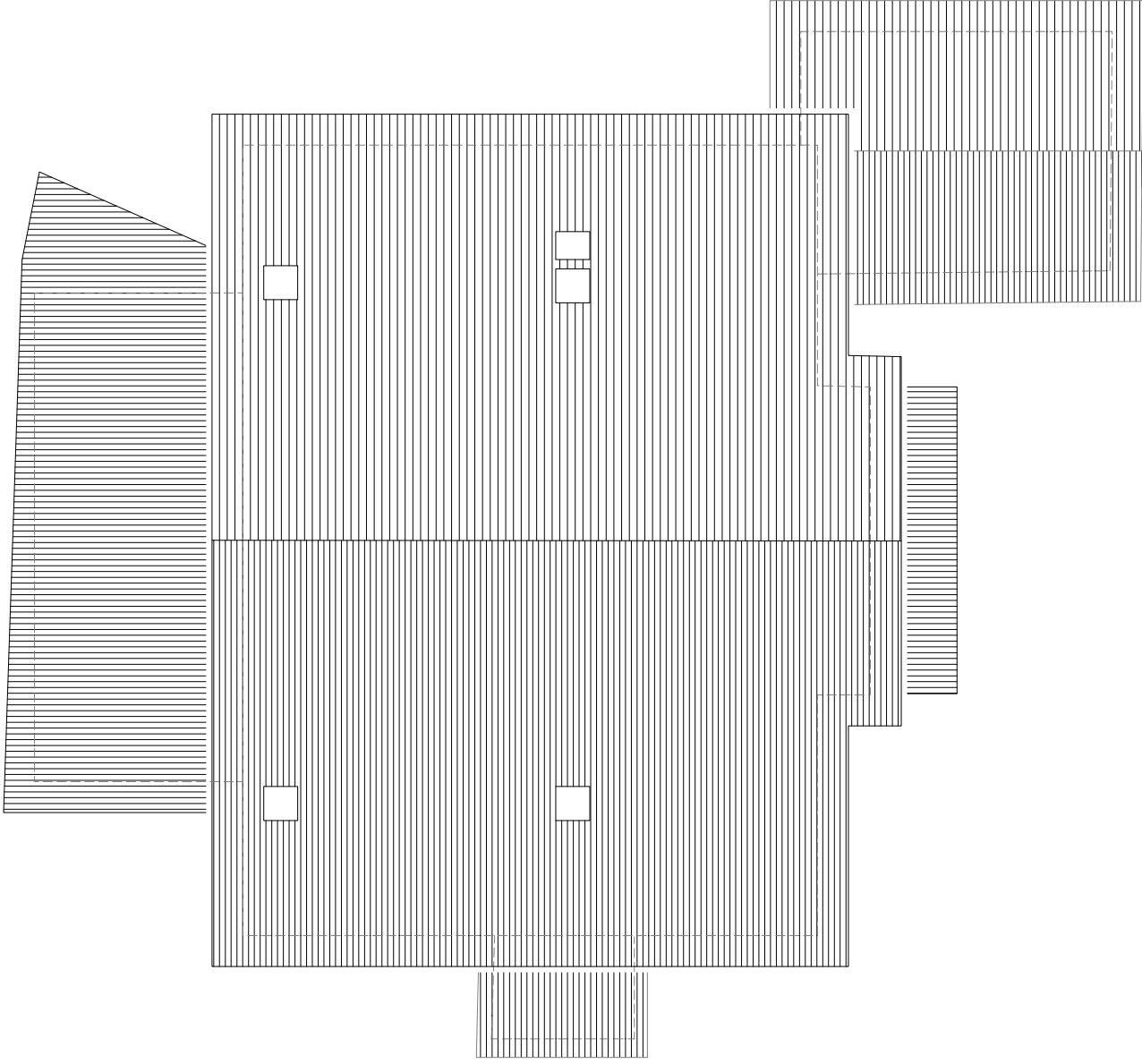
1. KAT PLANI / YERLEŞİM PLANI

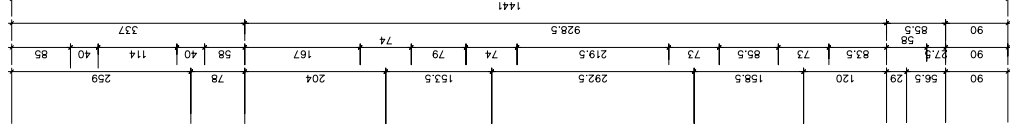
0 50 100 200 300

MUHTEŞ DUVARLAR

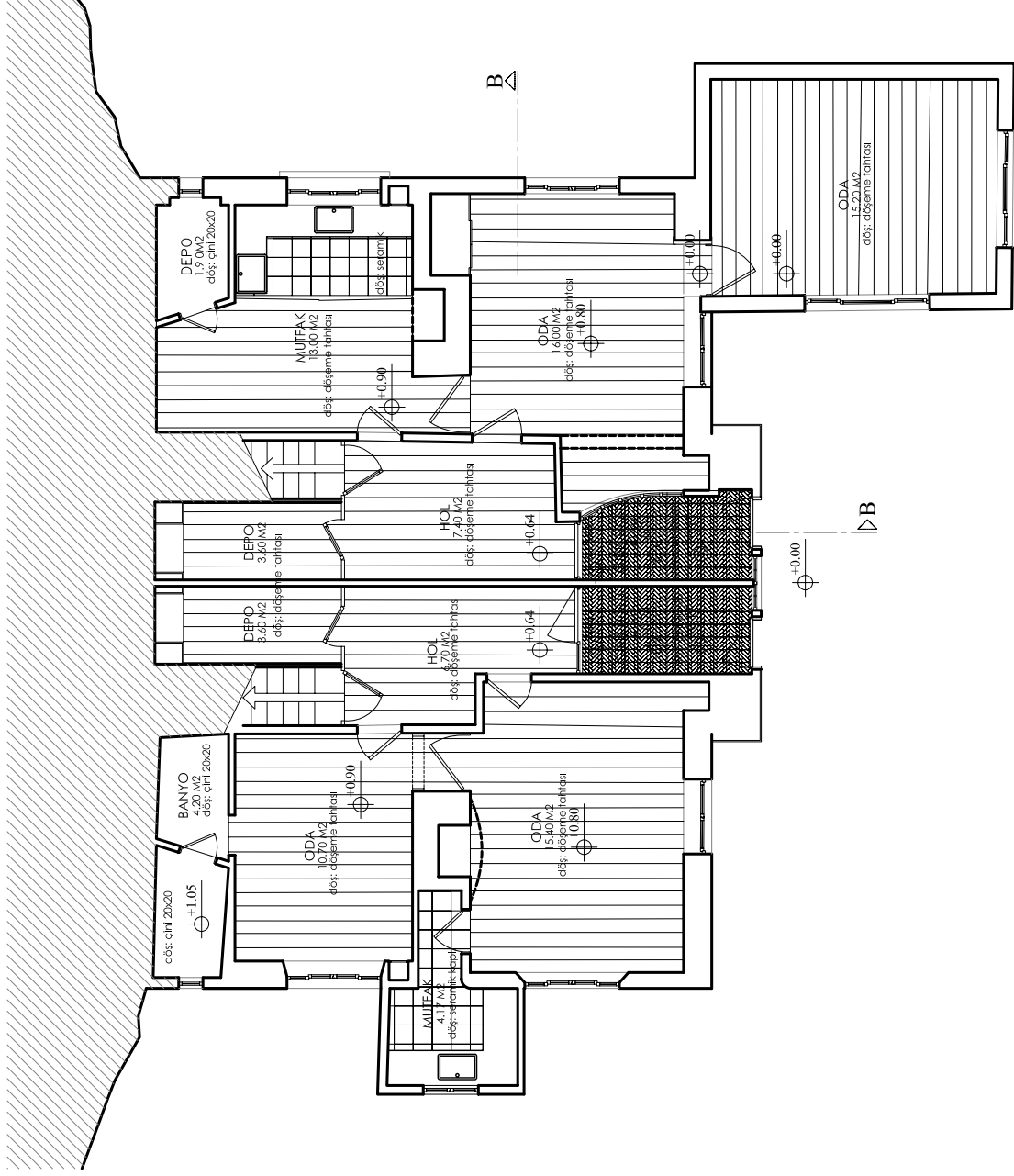
2. KAT PLANI / YERLEŞİM PLANI

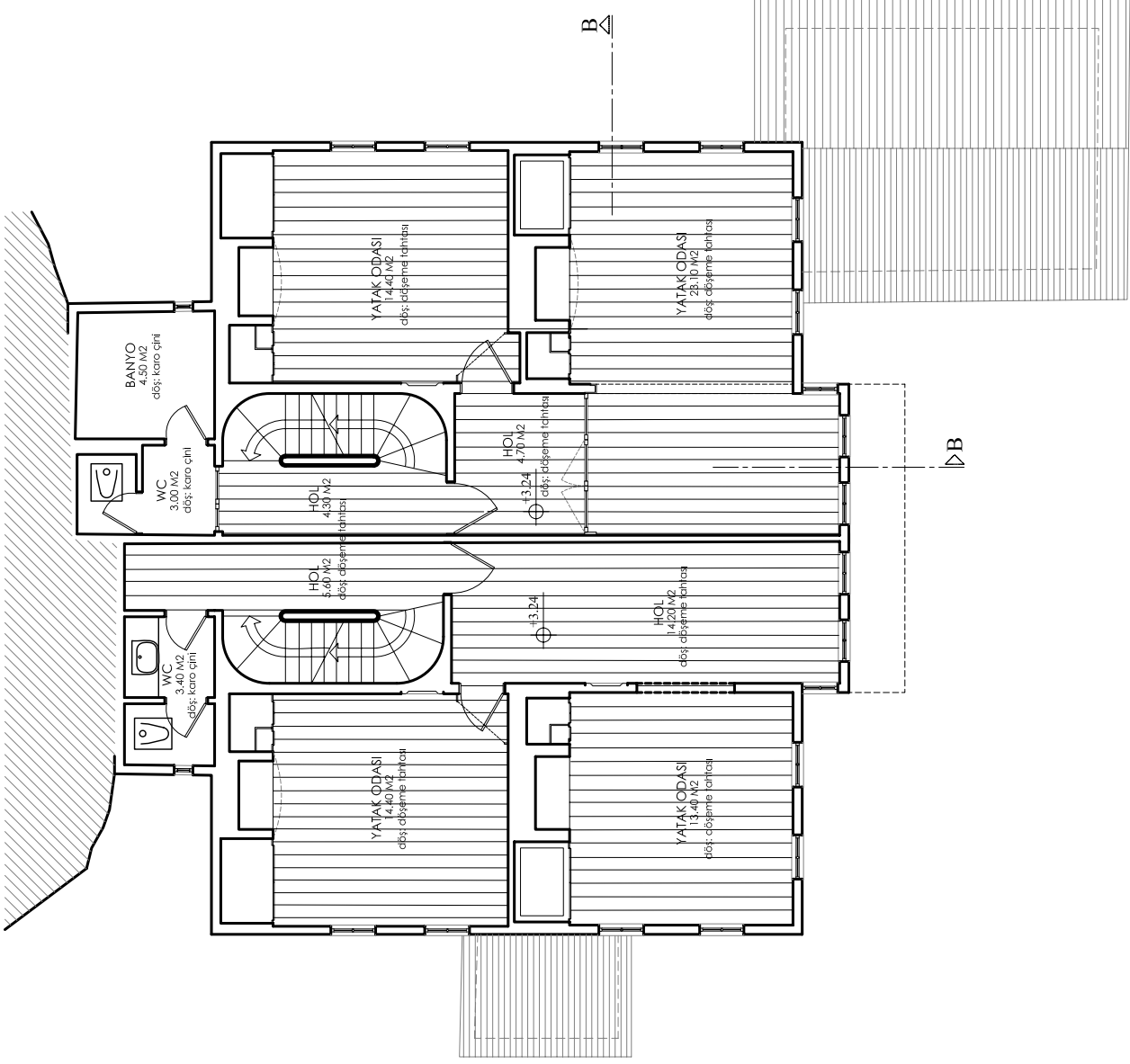

ÇATI PLANI

534010 MEHMET BABALI

0 50 100 150 200 250 300

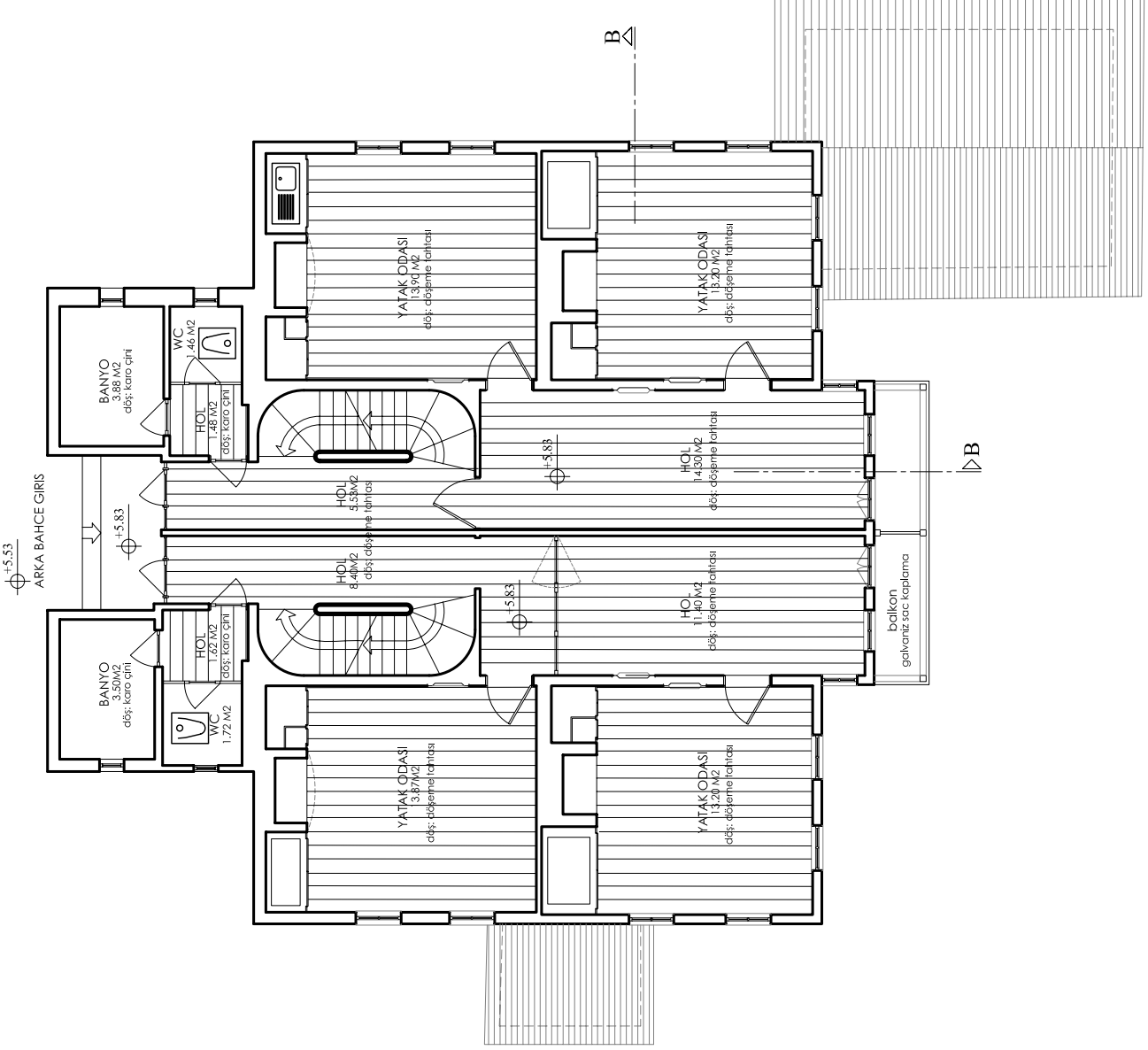
1. KAT PLANI / DÖŞEME PLANI

TEZ PROJESİ

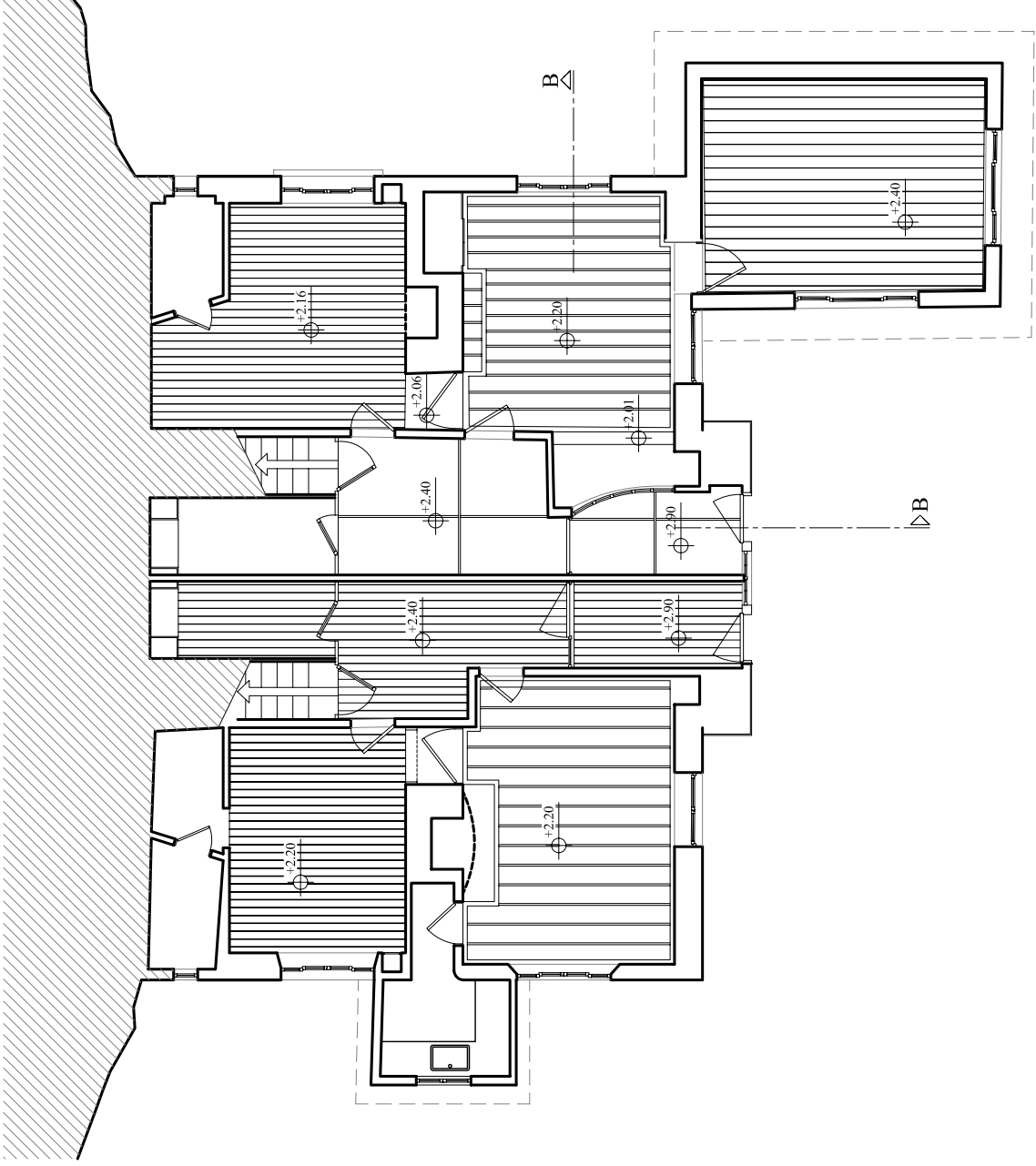
PROF. İSMET AĞARYILMAZ

534010 MEHMET BABALI

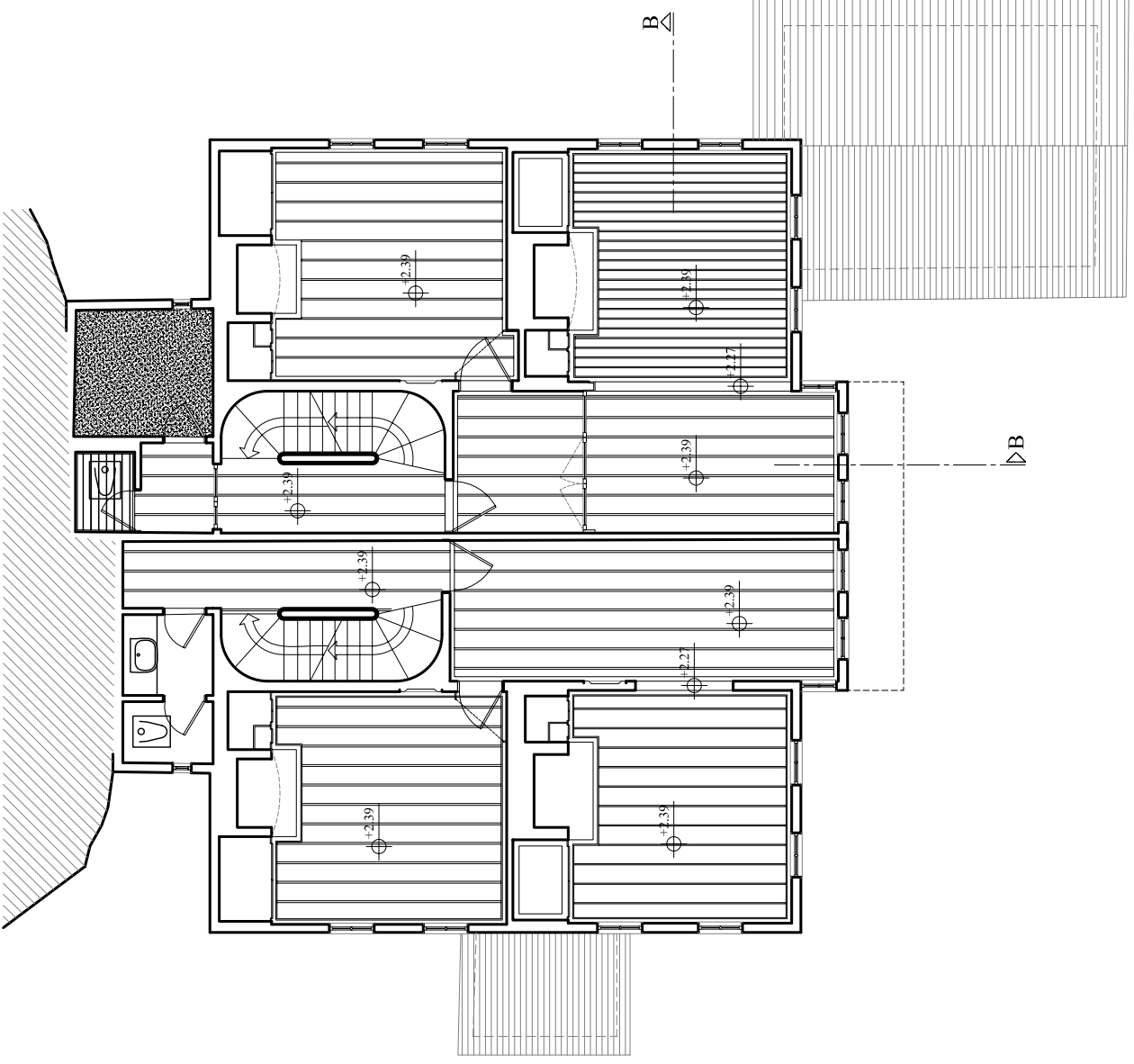
K

K

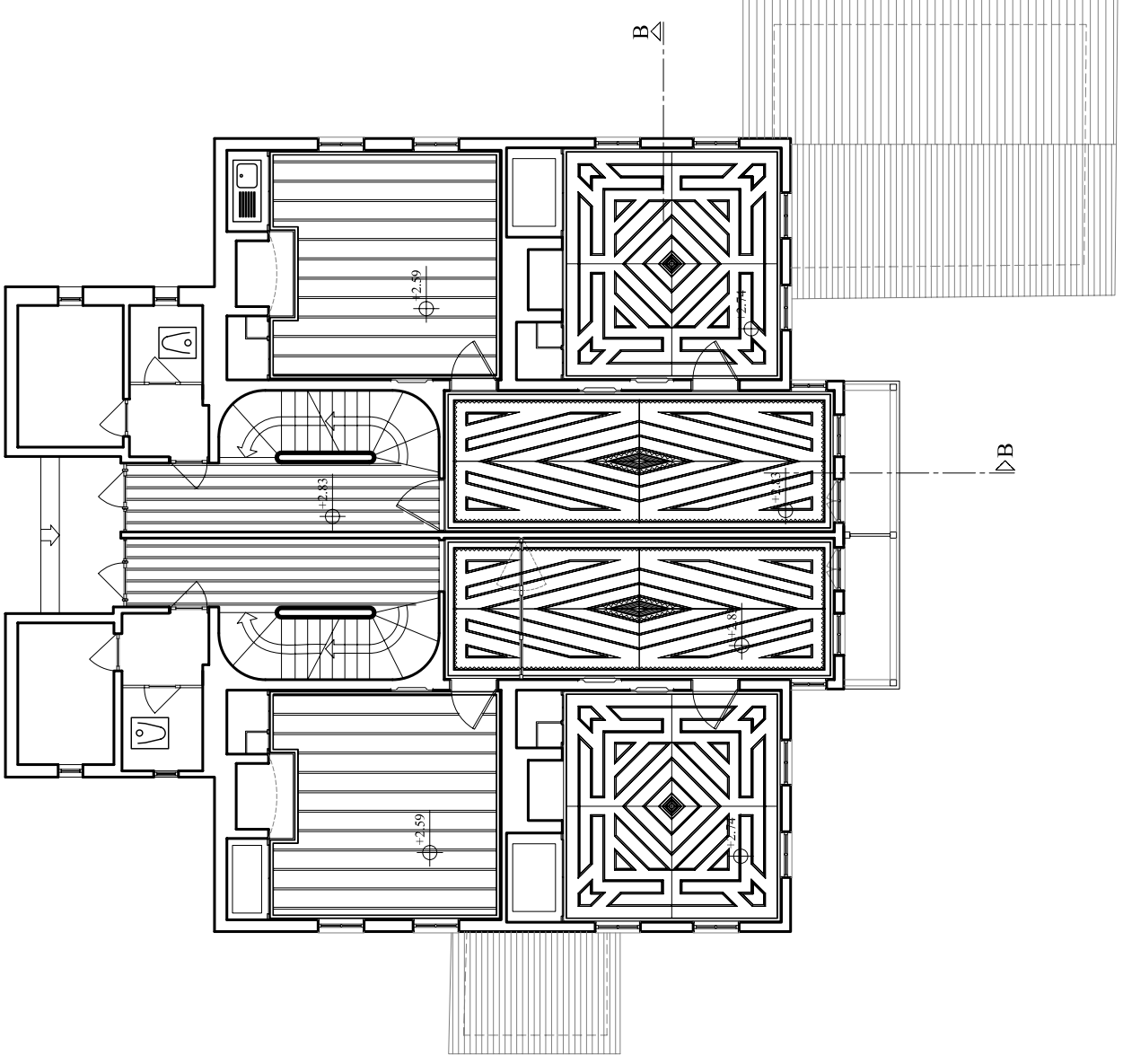

ZEMİN KAT / TAVAN PLANI

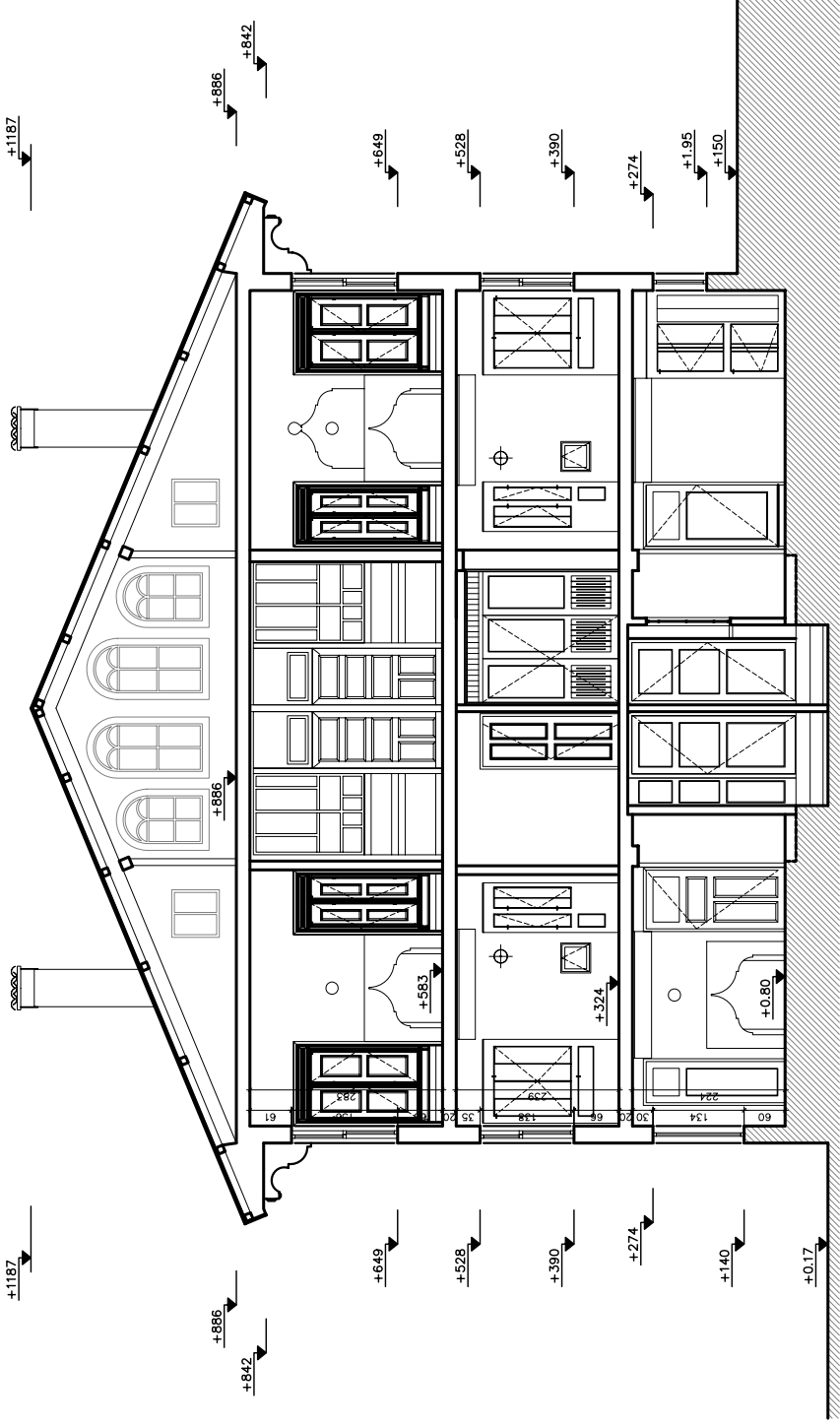

0 50 100 200 300 500

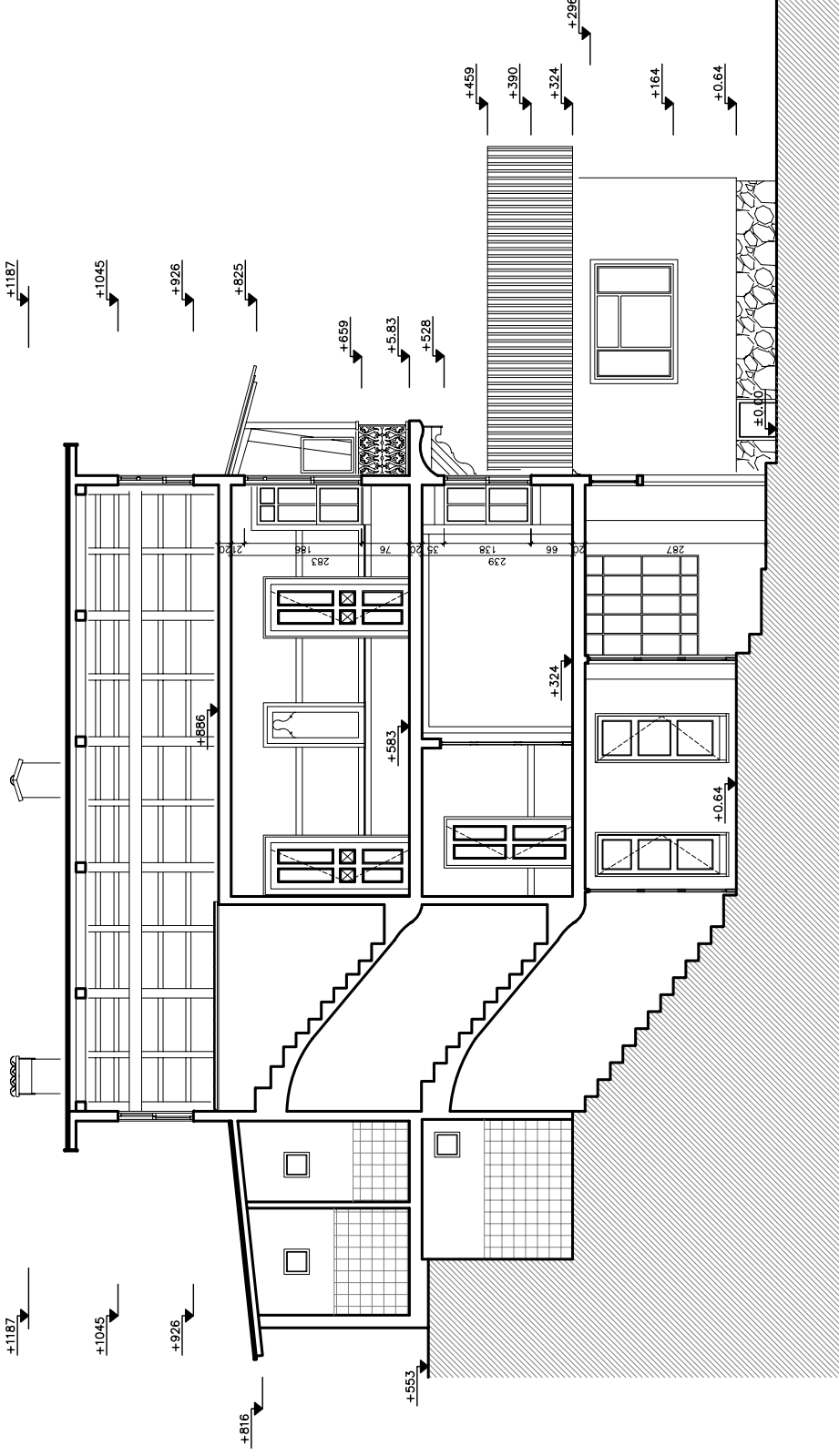
1. KAT PLANI / TAVAN PLANI

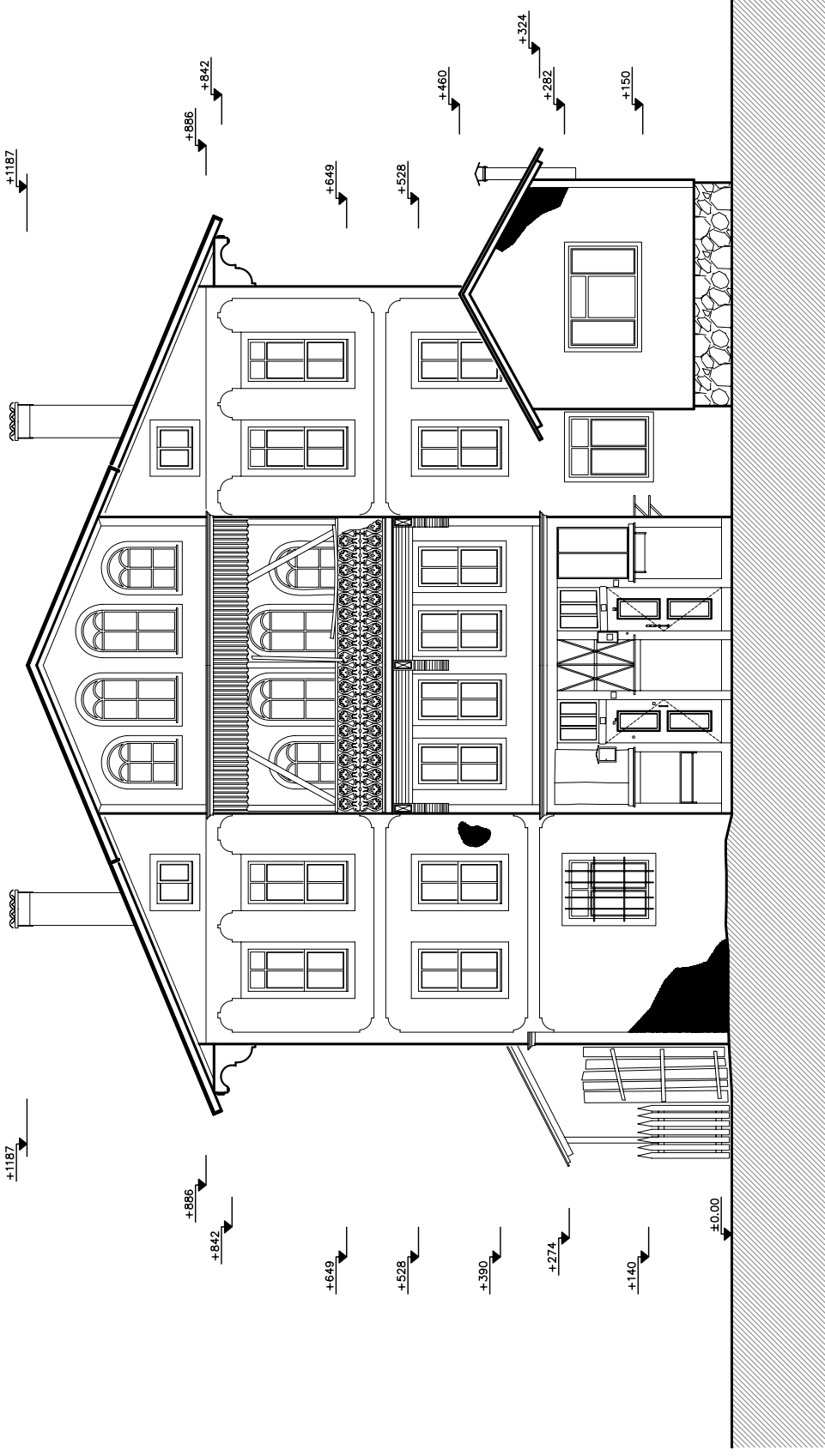
2. KAT PLANI / TAVAN PLANI

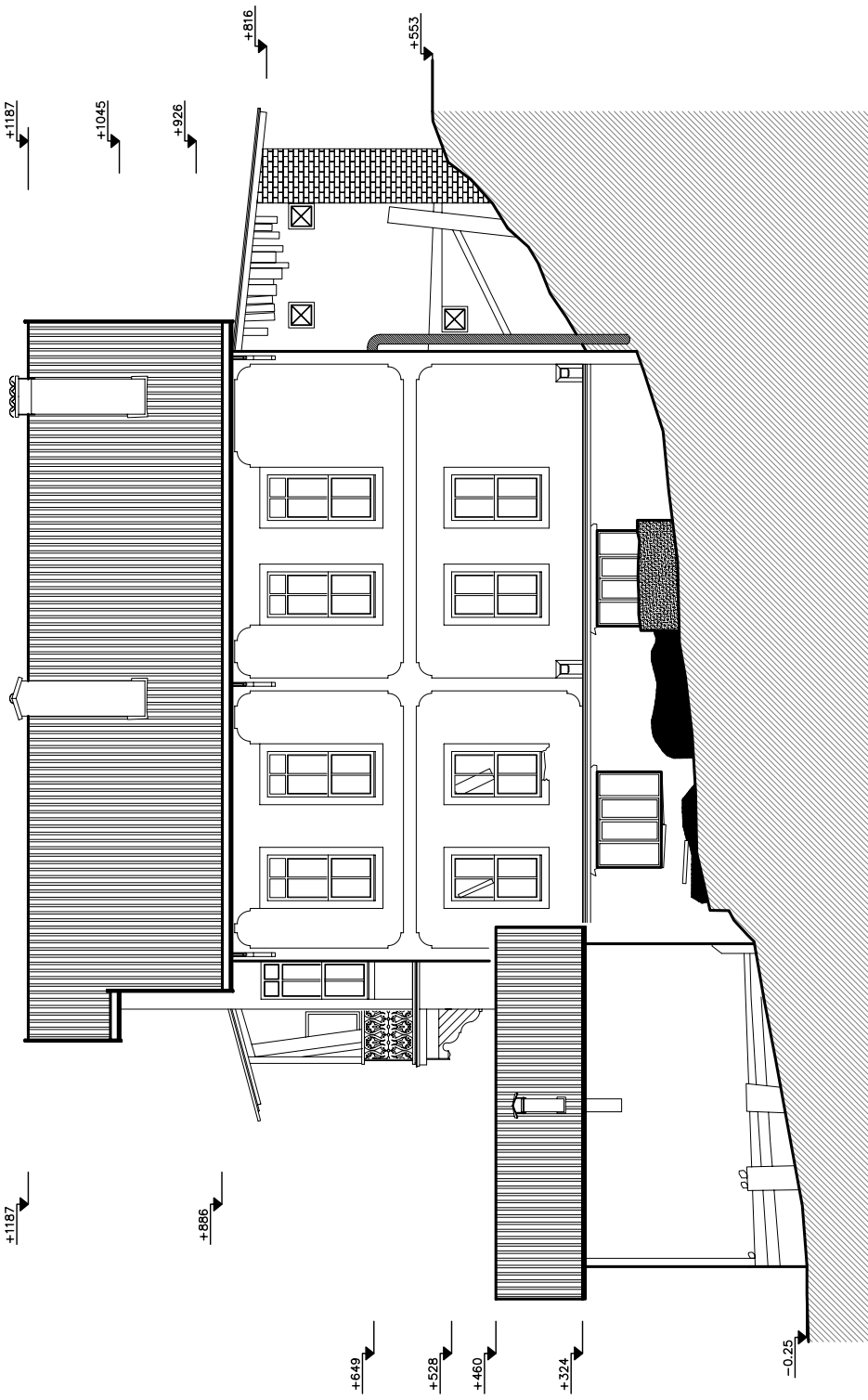

A K E S İ T İ

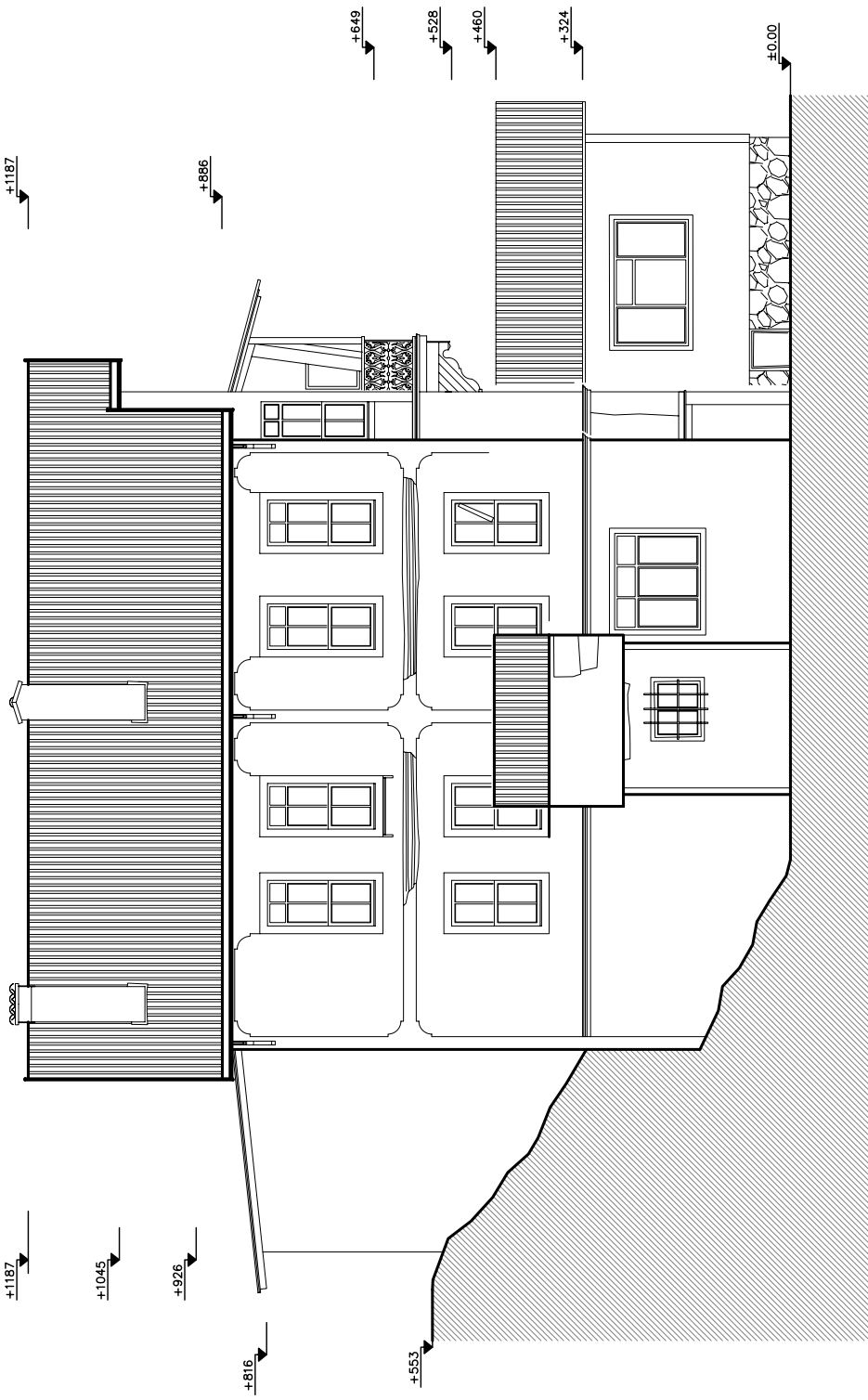

B K E S İ T İ

DOĞU - SAĞ YAN CEPHE

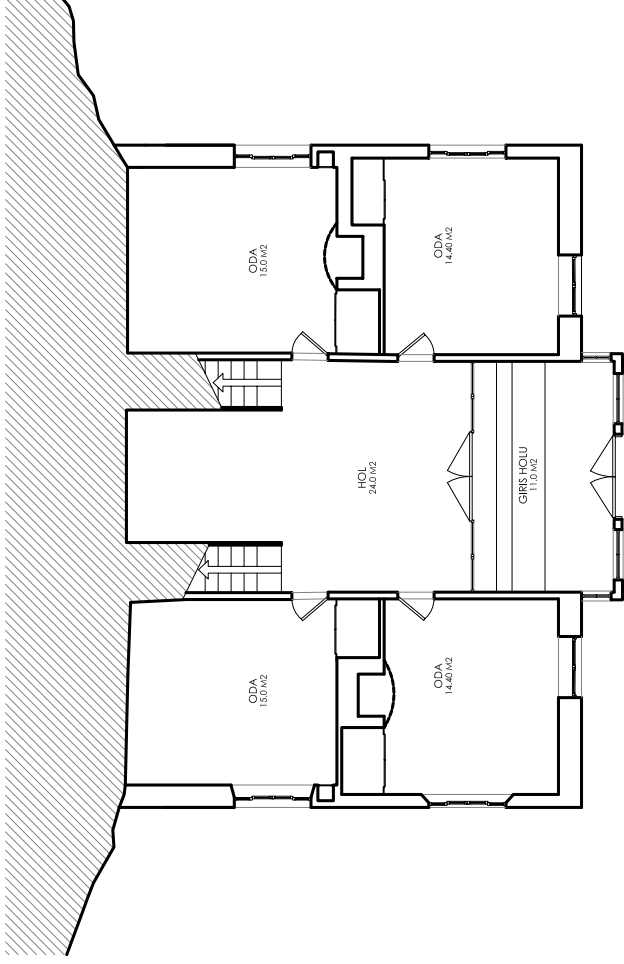
BATI - SOL YAN CEPHE

TEZ PROJESİ

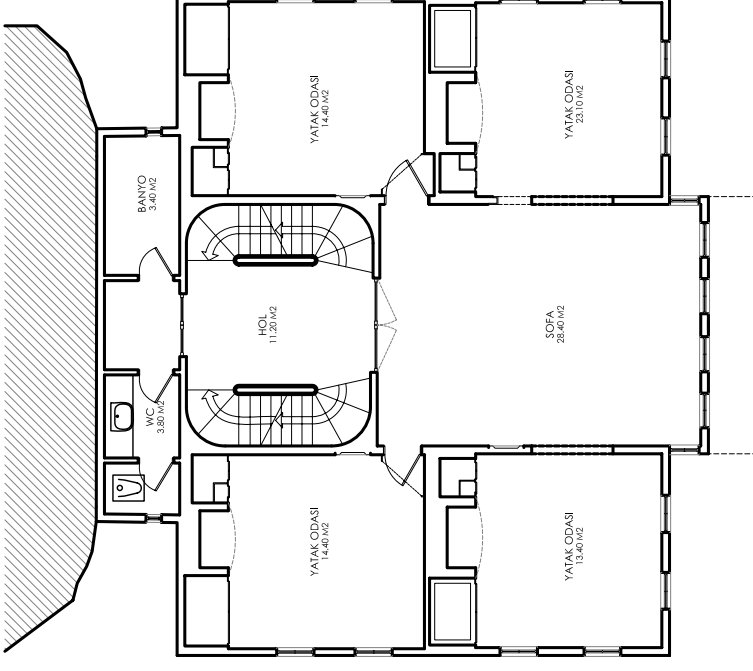
PROF. İSMET AĞARYILMAZ

534010 MEHMET BABALI

K

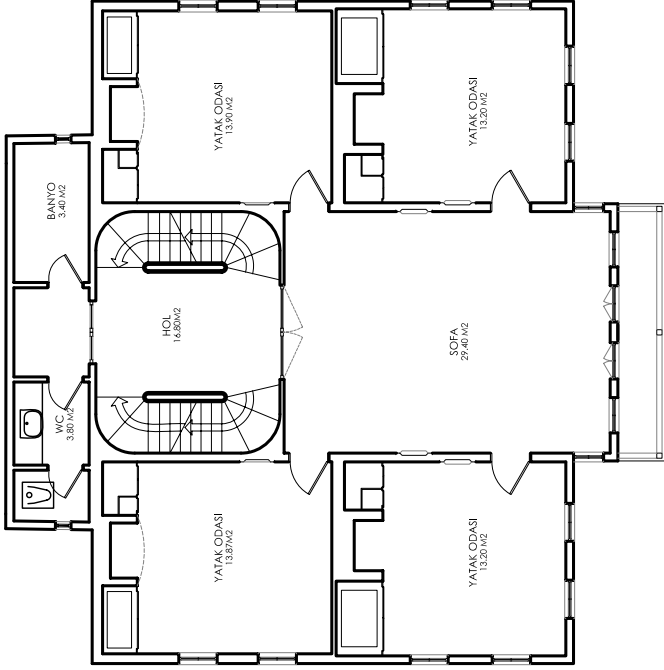
ZEMİN KAT

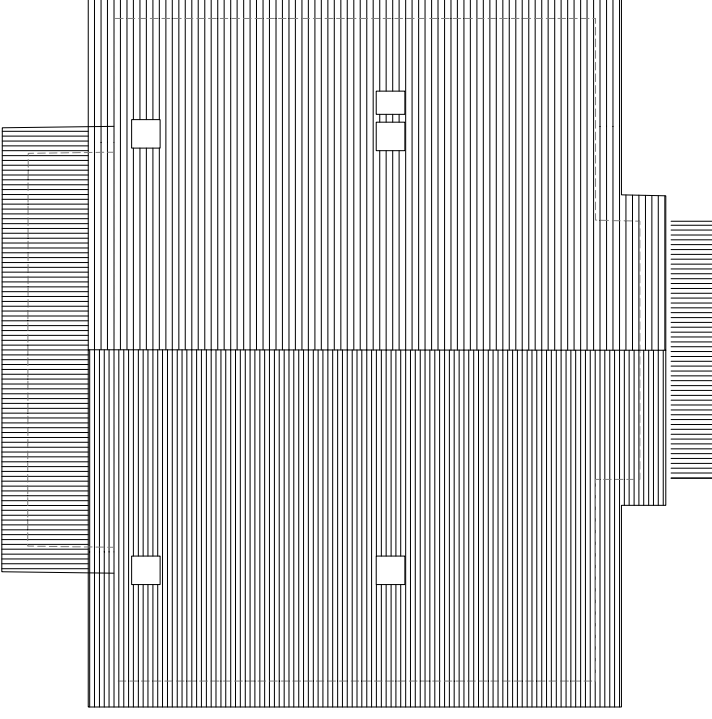
1. KAT

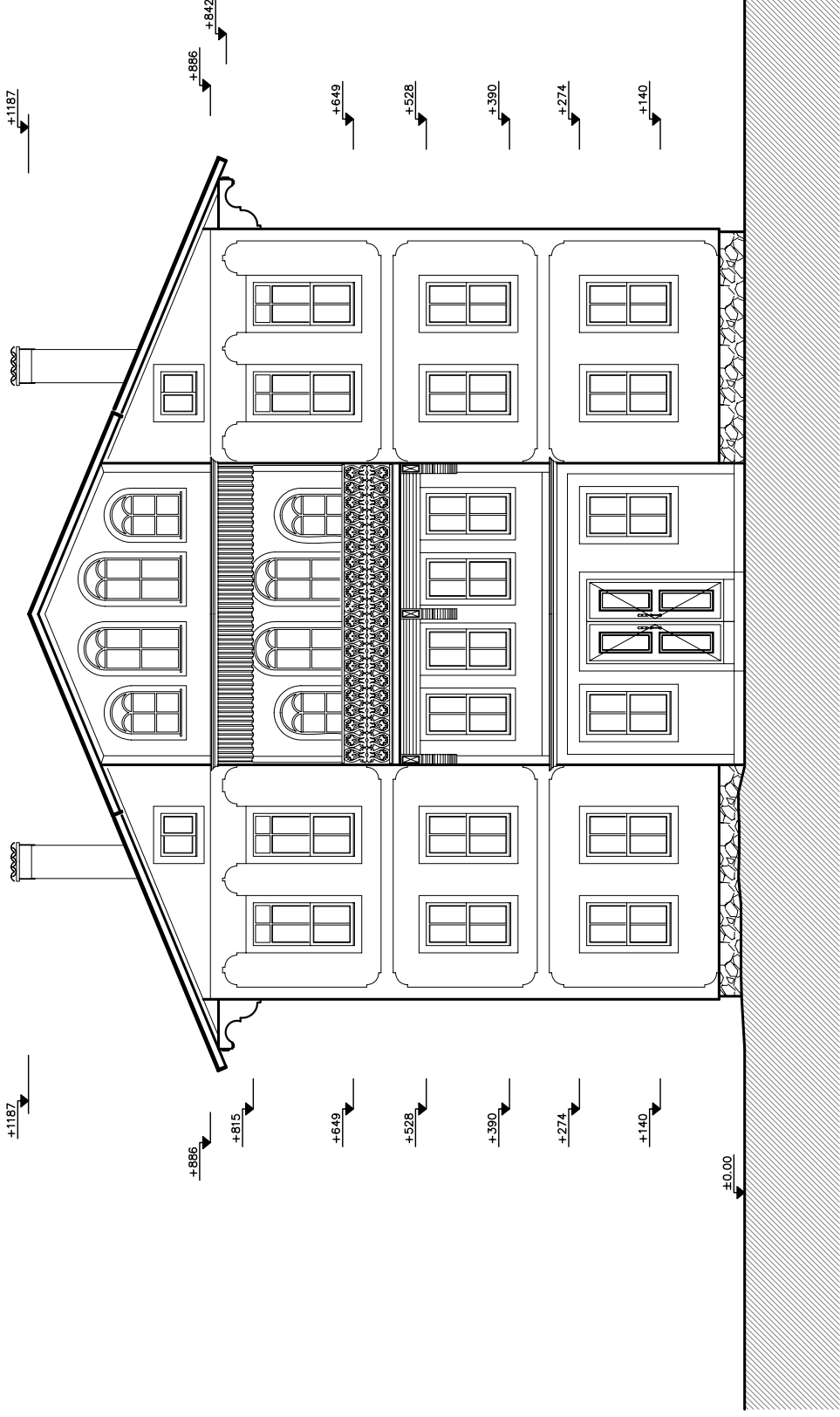
K

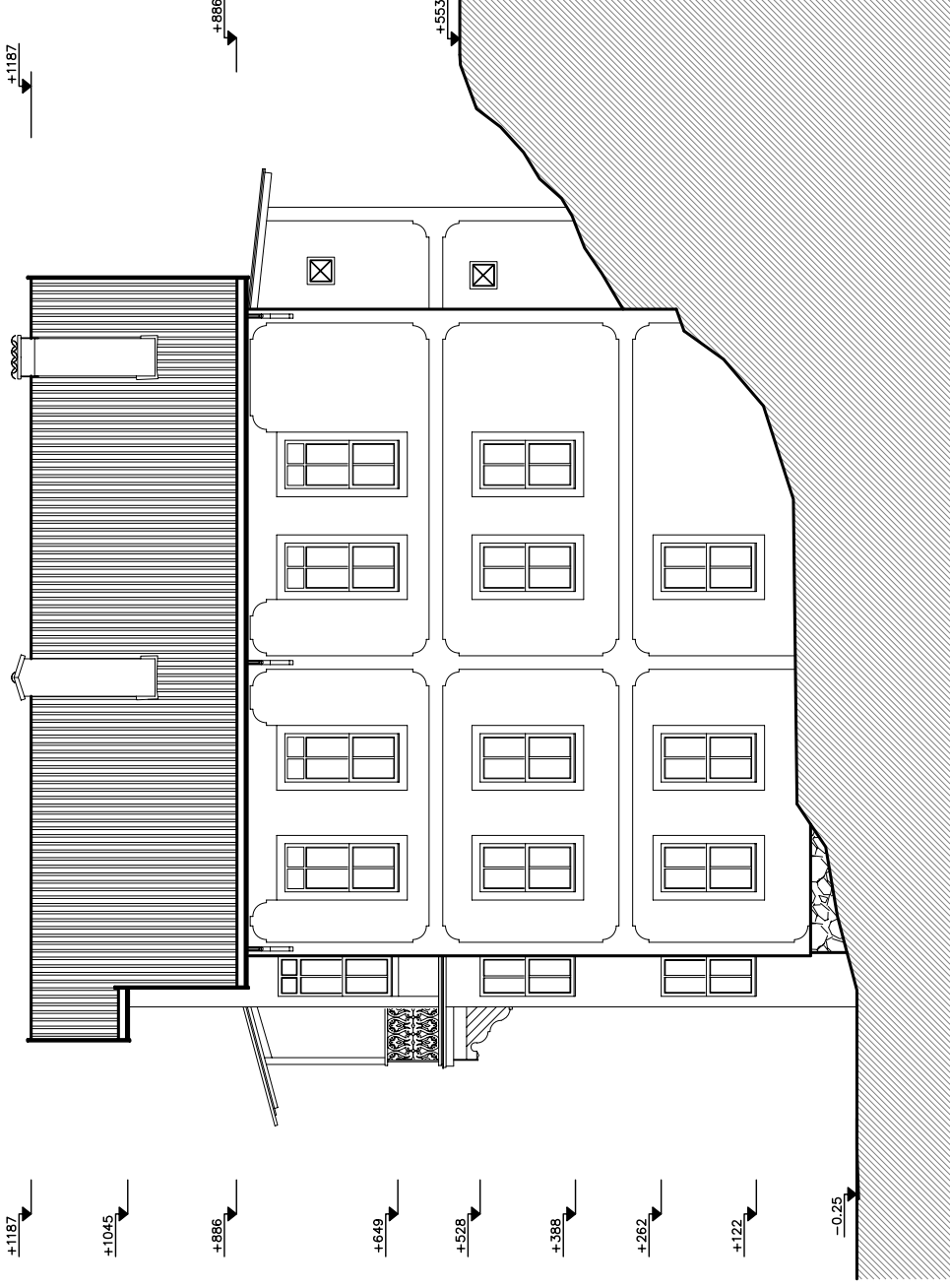
2. KAT

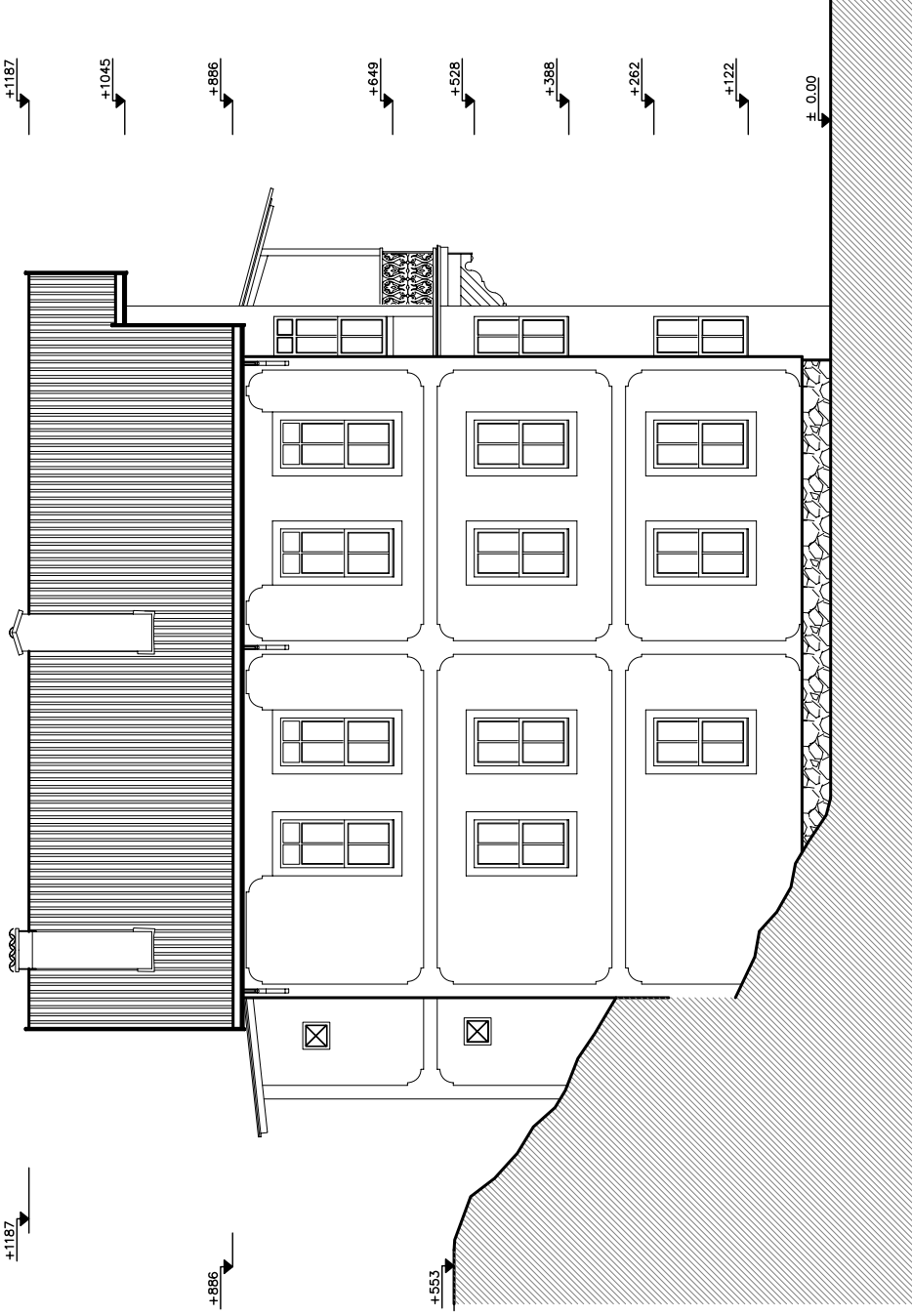

ÇATI PLANI

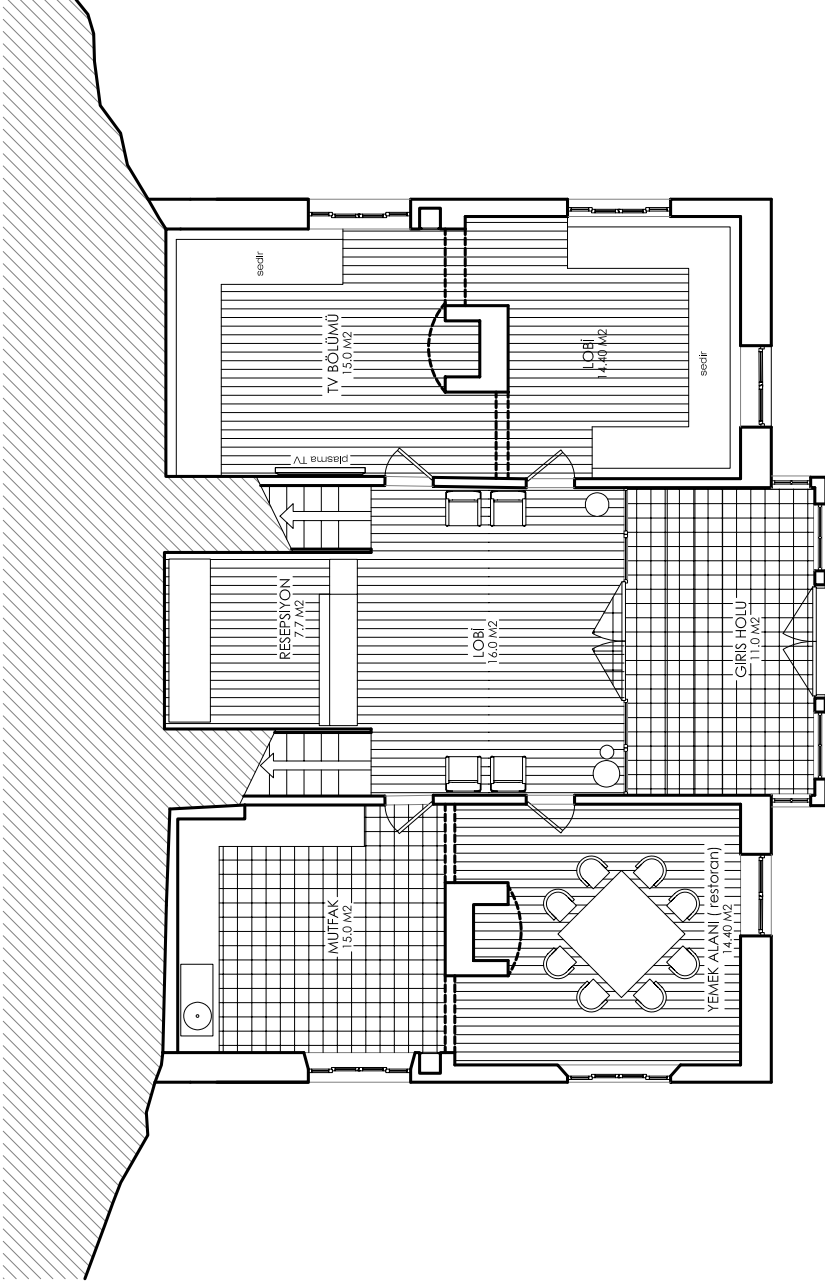
KUZEY - ÖN CEPHE

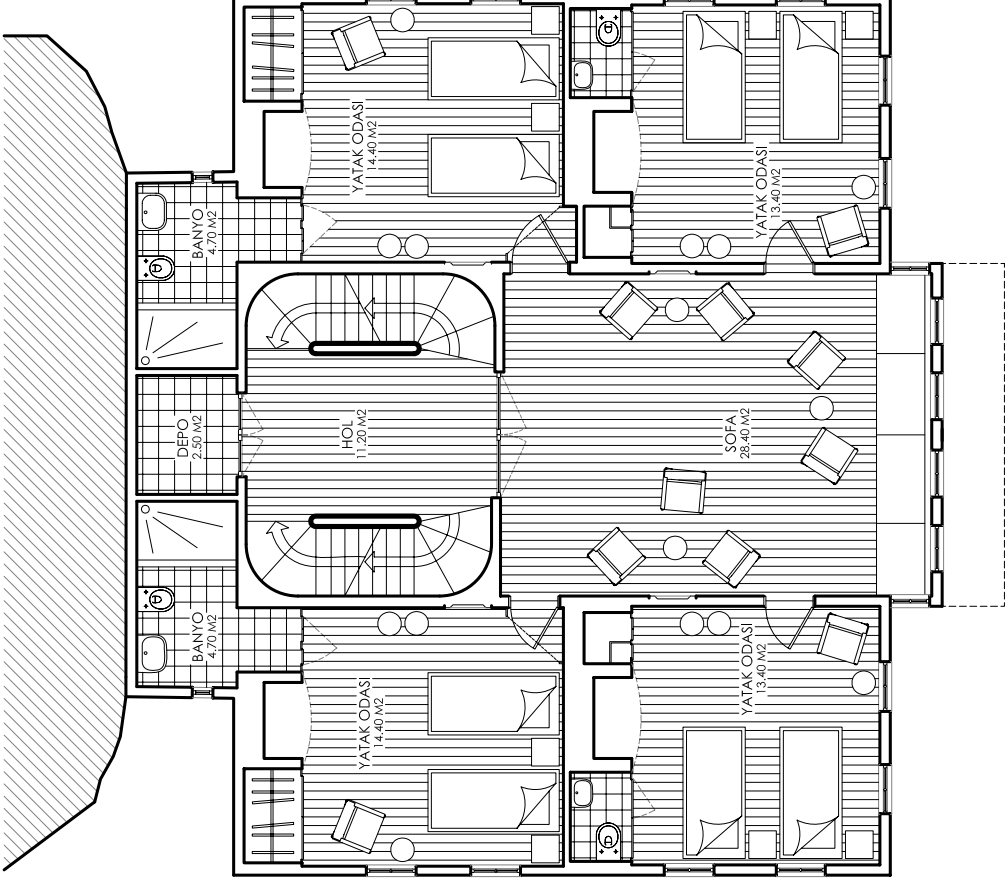
BATI - SOL YAN CEPHE

K

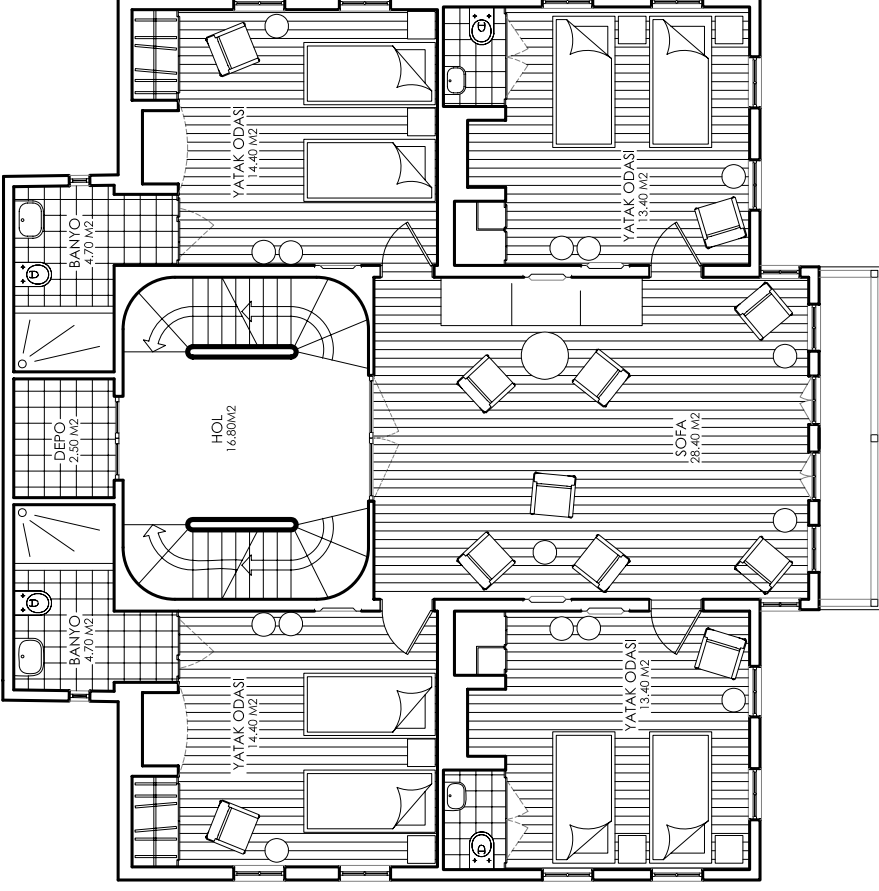
ZEMİN KAT

K

1. KAT

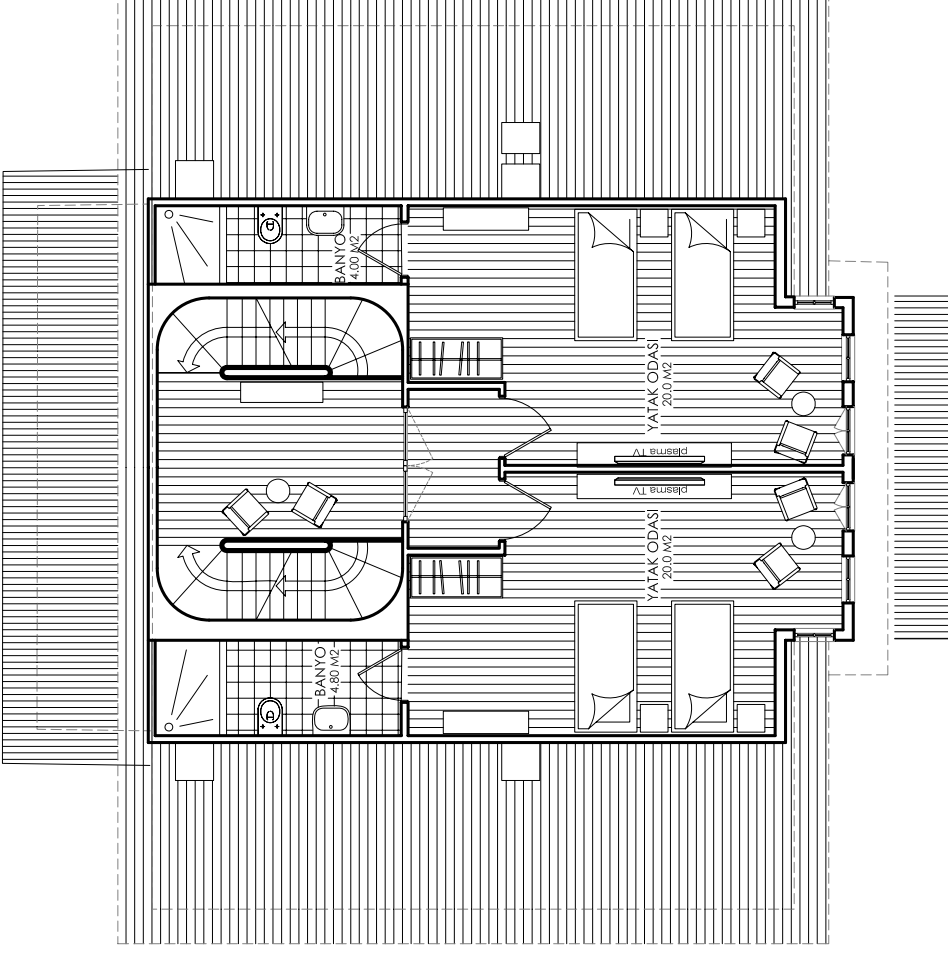

2. KAT

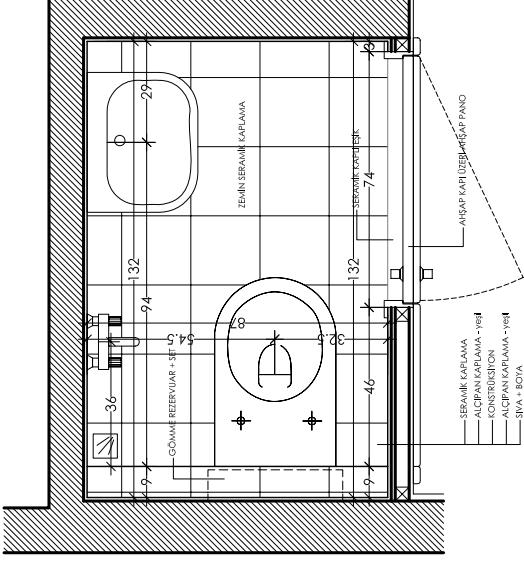
K

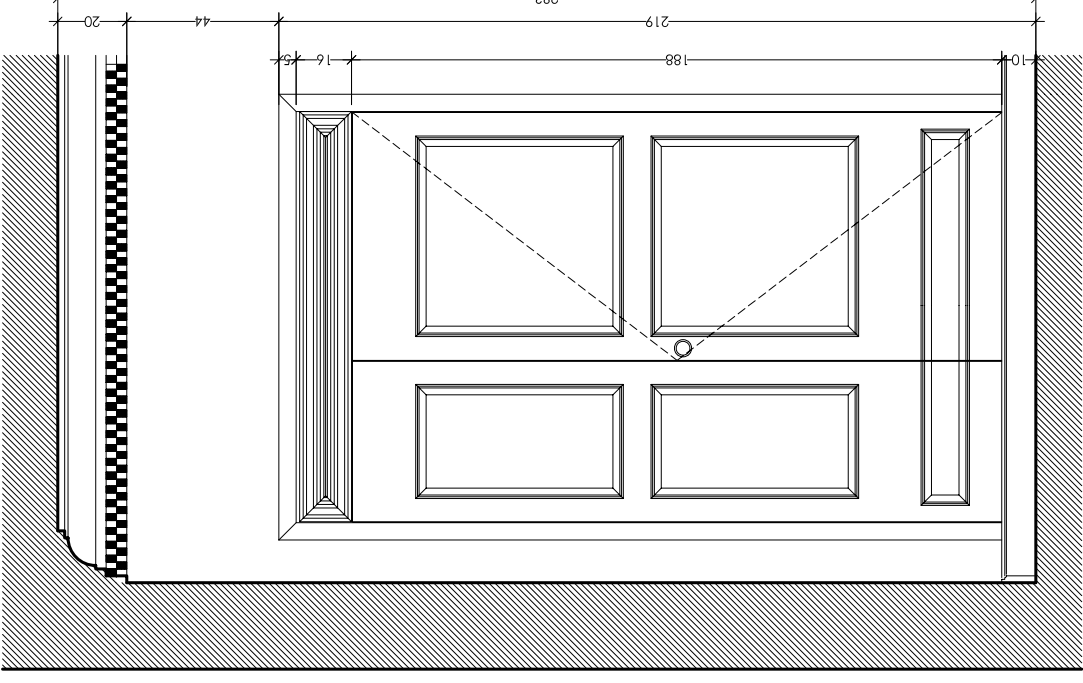
ÇATI PLANI

0 50 100 150 200 250 300

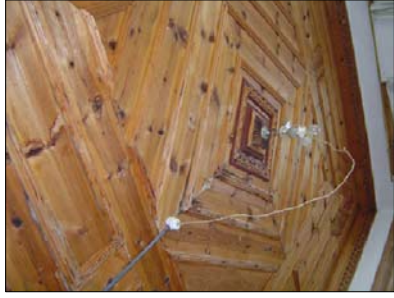
K

YATAK ODALARI TİP BANYO DETAYI

ÖZGEÇMİŞ

Doğum tarihi 26.07.1976

Doğum yeri Ankara

Lise 1990-1993 Ankara Kocatepe Mimar Kemal Lisesi

Lisans 1993-1997 Yıldız Üniversitesi Mühendislik Fakültesi
Mimarlık Fakültesi Bölümü